

C.M.

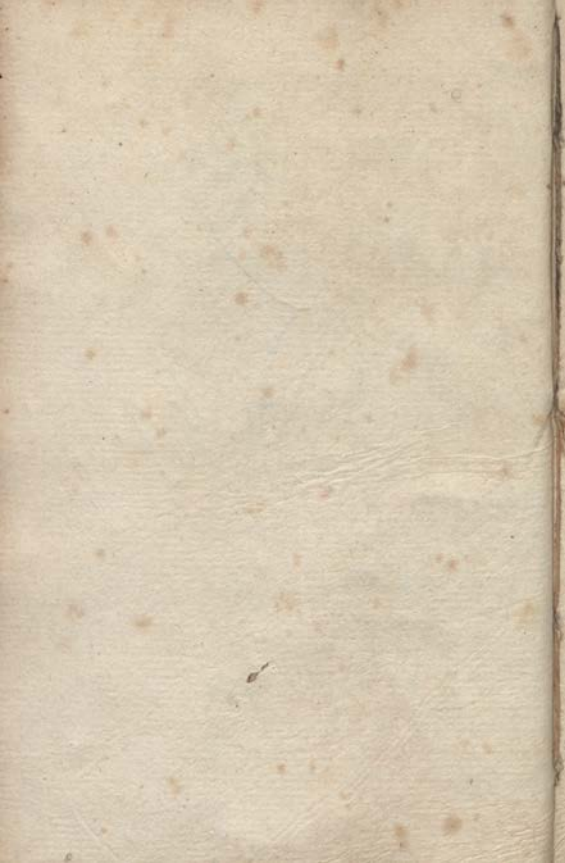
103

~~Handwritten scribbles and the Roman numeral VIII in blue ink.~~

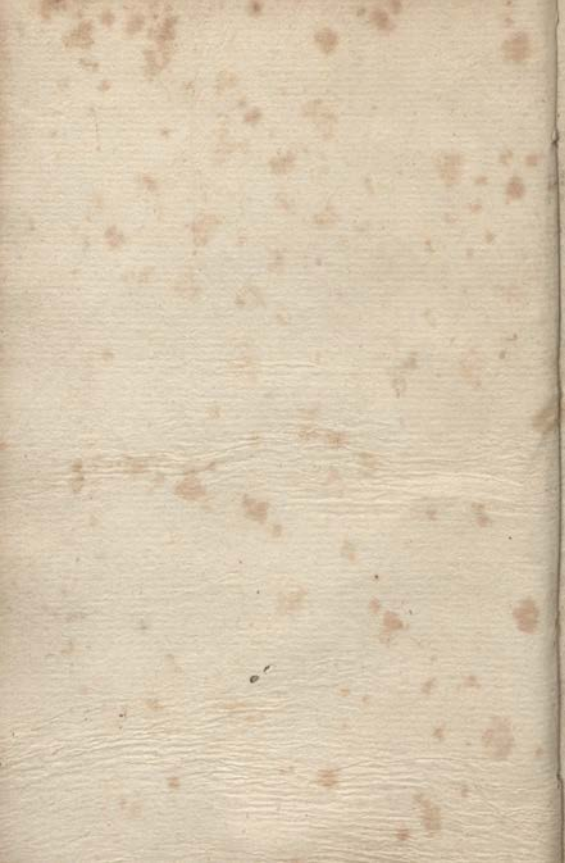
at
V 314.

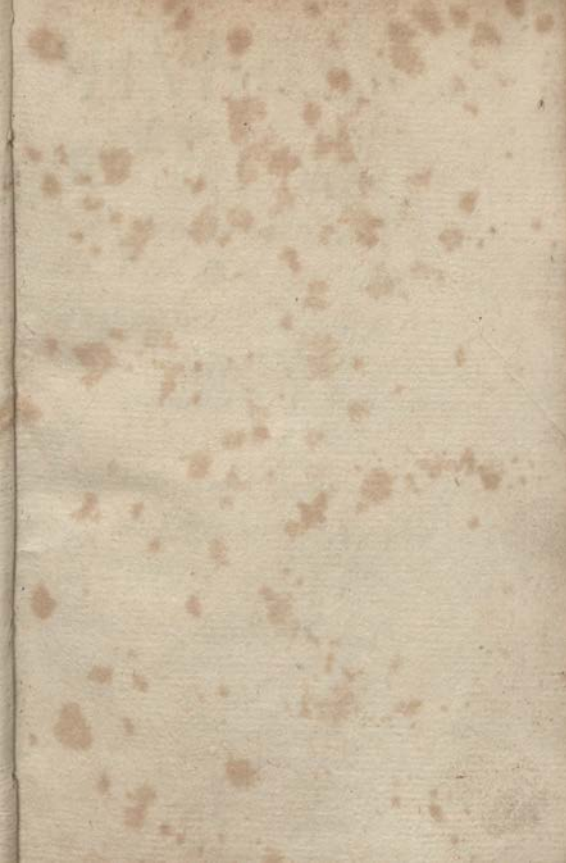
8/03

V. 69.

MANUALE Aſtictum

Exhibens

Modum Cuncta perfecte
et Meritorie agendi: Facilem
item Methodum bene Meditandi:
Aliaq; cuivis Religioso perfecte vi-
vere, et proficere Volenti, gravis atate
perquam Utilia, et Necessaria.

Anno Religiosi Tyrocinij 1752, et 53.

Mikhael conscriptum.

Alloqvium ad Fr̃es Novitios

Veritatis divinae Proverbia ad, prov. 22. v. 6. Adolescentem
juxta viam suam, etiam cum senulit, in viam suam
ea. Si igitur quispiam anno Tyrocinij perfectum
modum agendi, Religiose vivendi, bene orandi, et me-
ditandi habitum contraxerit, eundem omni sua aeta-
te et servabis, præcipue si Regulas practicas de
iis Libi in Novitatu traditas mente retinuerit, quo-
tidiano usu, et exercitio solliciti, et Vigilanter
præstet.

practicæ exercitiis. Verum: quia mens humana
tractu temporis facili obliuiscitur eorum ob-
iæ majorem profectum, et Tibiam per pacem
pfectiorem Natura ad Sensualem eorum, quæ
sunt spiritus, quæ pro eodem ferendo, conser-
uando, et excitando, ejusque spirituali profectu
conseruiunt; Deinde ut aduersus hujusmodi inbe-
cillitatem, et humana fragilitatem, ac facilem rerum
spiritualium, et Instructionum damnosissimam
obliuionem Remedium præ Manibus Semper
præstare habere valeatis, Super iis, quæ in Titulo
expressa cernitis, Hoc quavis ætate Viri Summo
præ vobis Utile et necessarium, Vobiscum Sem-
per deferendum, frequenter legendum, et diligendum,
et quotidiano usu practicæ exercendum. *MA*
male Asceticum immannatur.

S. Libri.

Proponuntur Sex Documenta S. Bonaventurae,
 & Cuilibet Proficere Volenti Utilissima, et
 Necessaria. ~~Item. Utinam possit elumina la Religio.~~

Primum: Ut circa Orationem et Sanctam Le-
 ctionem jugiter vigiles; quod duo ut explere possis
 et ea non perdere, Eclesiam valde frequentare, die
 ac Nocte, Cellam Visita super omnia, ita quod ex-
 tra eam nunquam inveniaris otiosus, sed semper
 finito officio, vel comitione, vel alioius obedientia
 mandato, oculis inclinator te ibi recolligas.

Secundum: Circa honestatem Cordis et omnium Sen-
 suum Corporis super omnia studi: quod ut imple-
 re valeas, nunquam cum aliqua persona Specia-
 lem familiaritatem habeas, sed omnibus sis com-
 munitis, ita ut nullus possit dicere te, nisi commu-
 nem et nulli Specialem.

Tertium: Circa custodiam lingue studiosissimus
 esto, ita quod nunquam / quando stas cum aliquo lo-
 quaris, nisi necessaria: et hoc requiratur. Nec
 laudes, & vituperes aliquem absentem & praesentem.

Quartum: Sis summe sollicitus dum loqueris
 cum aliquo, ne unquam referas, & loquaris de
 his quae audis ab aliis, nisi talia sint edificatoria.

Quintum: Versetur in Cordi tuo frequenter Sal-
 vo Jesu Ihu, Memoria Beneficentiae Dei,
 iudicis

peccatorum tuorum, gaudiorum paradisi, sanand
infirmi, Tribulationum, et miseria totius mundi.

Primum: Sic sollicitus non iudicare in corde
tuo, aut ore alicui, nisi frigidum: et non detra-
has alicui, vel de alicuius meritis, sed magis
causa, quanta potes sine peccato, et mendacio:
Hac faciens Salvabis, et evades pericula inter
Frates et Homines: Ita instruendo affirma-
bat D. Bonav. pro tunc Missi. Jhs totius Ordini.
Inveniam quendam Religiosum Rogantem, ut se
instrueret, quomodo Inventus sua in hoc S. Ordine
Mundus conservari posset sine macula, et ad vitam
proficisci meliorem.

Hac igitur et tu mi Chare Frater documenta
recede in animo, mente Volvi, habi pro quodam
no Speculo inspicendi Te, moribus tuis, tunc fir-
miter hac pro Regula Religiosae Vivendi, et secundum
evangelii pericula, scandalis inter Frates et homines, pro-
ceditis atque vobis! Infernijs tormenta!

S. 2us De Bona Intentione.

2. Intentio Bona est actus nostra Voluntatis, quo
aliquid agimus, omittimus, aut patimur ea aliquo
fine, seu motivo supernaturali. Intentio enim accipit
suum bonum aut malum ex fine quem intendit, et
quo agit, ita ut si finis et motivum sit bonum,
et

et Supernaturali, etiam Intus erit talis. Si finis
indifferens, temporalis, i. malus, talis et Intus erit;
Intentionem igitur habere bonam, idem est: ac egeri
et operari ea bono fine seu motivo.

Intus bona Supernaturalis duplex est: Prima est, qua
agimus, omittimus aut patimur aliquid ex timore pe-
nae à Deo infligendae, ne videri penam aeternam, aut tem-
poralem afflictionem aut penam mittat. Secunda est:
qua agimus? desideramus et Spe praesentis, aut boni i. do-
ni alicujus live corporalis, live Spiritus, live tem-
poralis live aeterni à Deo obtinendi: live ut oro-
bis Deo tribuat salutem, aut hanc velle gratiam, vel
bonum corporis, fama, fortunam, vitam necessariam.

Utriusque hae Intus i. bona Spiritus, addens opus
ea ea factum Deo gratum et acceptum, dummodo
bonum illud aut malum temporale, v. g. liberatio ab Infirmi-
tate, desideramus quis, ut à Deo proveniens, ab eo
conferendum, aut remittendum. Si enim opus fieret
ex solo timore et hoc infligendae Penae suspensum aut
reflexione ad Deum, opus esset purè nile, sicut et Intus
fuit purè nile.

Texta Intus bona Spiritus est, quando agimus, omi-
ttimus aut patimur aliquid praesentis et unice ea amore
et respectu ad Deum, quia n. hic placeo Deo, hic vult se
desiderat Deus; Vel, ut Omnia ejus Voluntas adimpleat,
ipse ab omnibus honoretur, glorificetur, id est, id est.
qua

quia illum unice et super omnia amamus, utpote
omni amore et servitio dignissimum, ita quidem
ut si quis interrogaretur, quare hoc, aut illud amas,
desideras, cupis, aut patris? ex sinistro corde res-
ponderet: idcirco quia deus, ^{vultis} si placet, quia estis
ad illius gloriam. Et si ulterius interrogaretur,
quare alium ita vis, et desideras sibi deo placere.
Sinistri responderet: quia ipsum solum super omnia
amo. Et si cursum interrogetur: Quare illum tan-
toque amas, et ea amore illius apio? [?] Respondet:
quia solus omni amore, laude, servitio dignissim
e, et praesertim à talis meritis ut illius amore apio.

S. Haec Indisio est perfectissima, Deo acceptissima,
redditis opus quadruplicata deo acceptissima, ita ut
vilissimum opus vel lotionum, facies deo gratius, et
magis meritorium, quam quadruplum aliud vel etiam excellenti-
ssimum vel orationum, si fiat spe praemij aeternae be-
titudinis: Non quod operari propter talis si sit bonum,
sed quia haec tertia Indisio videtur operari, aut pati,
quia deo placet, praefatas duas Indisioes plus superat,
quam in magnitudine totus orbis superat Mucem
excellantem ante Deo Asella Madridensi.

Nec minuit haec Indisio, sed auget praemia, inhi-
tu cuius alius operari possumus: Nam quo magis
quod insignis obliuiscitur propter deum, eo magis
ignis recordatur deus, et quo minus quis dignetur

et bonum proprium respicit in operando, et ma-
gis cupit, et maiora praestat illi Deus, dum illius
placitum in his operibus respicit.

Nec impedit haec tertia Ratio, quia operari pos-
sumus etiam ex affectibus prioris duarum Intentionum
ut ad obtinendam gratiam finalem, pro salutis corpo-
ralis, ad evitandum flagellum Dei, dum modo haec
reducuntur ad finem salutis animae ut. Deum; quod fa-
cile fit in omnibus ut. Si quis orat, jejunit pro gratia
finali, pro evitanda aeterna damnatione pro gratia
Deus vult ut salvemur, ne damnemur: quia Deus
vult ut in nostris necessitatibus, tribulationibus ad eum
recurreamus, illumque invocemus: Eodem omnia pos-
sunt reduci ad hunc semper laudatorem finem.

Imò potest quis agere, peti, etiam ex motivo om-
nium Virtutum, quia quodlibet eorum placet Deo: Sic fit
quis jejunare potest motivo temperantiae, ut inordinatum ap-
petitum cohibeat; ex modo castitatis, ut sic rebellem
carnem cohibeat et frenet: ex modo obedientiae, quia licet
in Regula praecipitur. Si quis ritum audit purissima pro
Deum, quia ipse ideo, quia placet Deo.

Includitur fit in hac Ratio perspicuissima quidquid
pertinet quilibet bono operi hominis in gratia perfectionis
affectus: ut. St. Trinitas adorationis et laudis, in
Paul. Apost. Omnia vult à nobis fieri in gloriam Dei,
2.

2. Functus gratia actionis, i. enim realis gratia
actio facit opera deo grata. 3. Functus meri-
torius augmenti gratia, et gloria: qui functus
ex Trident. S. b. Can. 24. et 26. respondet operibus
bonis hominis iusti. 4. Functus ingratitudo qd
quocumq; bono: est enim qdlibet hominem iustum,
et deum, iste quasi contractus, facit ut deo, dante
deo Gen. 2. Monne si bene egis, recipies. 5.
Functus satisfactorius: per quem deletur pena
peccato debita.

8. Intio. Quando elix, et quoties debeat repeti
Intio bona? R. S. Ut omnes actiones perfectae
et meritoriae quis agit, ibi manet autem Intentionem
Universalem facere pro singulis actionibus totius
dies, elix ut dea merenti cuncta sua dirigantur
ad gloriam et laudem dei, seip. debet totum offerre
deo cum omib. suis cogitationib. Verbis, opib., et me-
ritibus internis et externis: Intio enim ^{toti} Intioi manet
elixa, omnes actiones totius dies erunt meritoriae,
dummodo Intio matutina per aliam contrariam
n. retractetur, aut Interrumpatur. Retractatur
autem, et interrumpitur illa Intio bona, per con-
trariam, si np. operetur quis aliquid ex solo exigu
humore, n. timore pene, n. libi aut alicui placendi
desiderio: Exod bene Notand. Hae Intio qualiter
eligitur manet, et quomodo offeratur deo, iam exhibet
habetis cum precibus matutinis.

¶ 2. Intus ille matutina per diem deo aliquoties 9.
reuerari, præcipue ad initium alicujus operis ma-
gis notabilis, & difficilis, & diutius durantis, Vel
operis moleste, ingrata, odiosa, item Viti: cum pl.
ejusmodi opera inclinationi naturæ contraria, si
bonæ rationi fiat deo Summè placere possumus.
Item: autē opera Sineualitū, inclinationi naturæ
valde grata: ut sunt edere, bibere, dormire, recreari:
item: opera nobis magis honorifica, ubi quæ
cum in his comoditas, utilitas, et interesse nostrum
conueniatur, facili ea agimus ea Solo omni amore
et comodo absq. ulla merito laude deo, nisi per
bonam Intentionem autem obuiemus, et præueniamus.

Unde accurati Serui dei Singulis actionibus, præ-10.
sertim mox reuersitis præmittunt autem Intentionem
aliquam Salutem Viti, & reflexam cogitare e.g. amori
tui, ppter Deum. Non ē tñ necesse ut semper
intus autis in actu signato eliciatur, seu Viti, &
Cogitatio exprimatur; sed sufficit si uoluntati, seu in
actu educto fiat, id. ut quis cognoscat, et memoret
sit, hoc ē illud quod agit, & agere intendit, valens deus,
placere deo; hoc ipso enim quod recordetur id placere
deo, reuera agit ea autē Intentione placendi deo, quæ
agere ea bona Intentione, idem est, ac ea bono fine agere.
¶ 3. Ut Singula perfectè et meritorie agamus, ad.
necesse est, ut quodvis opus n. tantum inclinemus bonæ

bona nitescit, sed eandem nitescit illud continemus, et
finiamus: adeoque nitescit bonum sub ipso opere pro
oculis huius debemus, nec ullam aliam finem contrariam
sub ipso opere, aut post illud faciamus, aut admitta-
mus: Quia quicquid finem contrariam huius incipi-
mus, statim incipit operari imperfectum, licet pars
carere merito, et despicere deo: Ita et in fine
si in toto privabimur, si omnino privabimur, si mala
nitescit finiamus operari si bene finit postea male
perdamus.

Hinc diabolus nitescit mea f. In principio, ordi-
dis, ac fine operum solis insidare. In principio qui-
dem ut nitescit si eo orbittamus, si non nisi obli-
tis, impetum, imperfectum elidimus, licet totum opus atque
ullo, si saltem minori merito faciamus: Si hoc in
obli-tis, locatur sub ipso opere varias injectiones,
mora temperie, indifferencia, si mala, ut vana glo-
ria, amoris proprii, timorem, respirare ludum
reprehendere, ut hoc modo, qui totum in potuit, sal-
tem partem operis inficiat, damus gloriam, et bene-
placito, nos aut merito privet. Si autem sub ipso
quid affinit, ad finem operis, si post illud, totis viribus
nitescit, ut si ad vanam complacitum, si inordinatum
appetulum carnis, ad imitationem propria, si mercedis,
retributionis, recognitionis huius, si ad iustitiam,
vanam satisfactionem: aut et inordinatam tristitia,
turbationem, impatientiam nos ducunt, si. Si quis

ad Votum non succipit, aut bene peracta non atti-
matur: sicut si bona capta, peracta, male finiamus,
Sic si non totum, Saltem partem meriti perdamus.

Vigilandum itaque est contra fraudes jurati nostri hostis
tum in principio operis, ut recte bona incipiamus,
et si intermisimus, sub ipso opere abiciamus illa,
eandem bona recte continuamus, et finiamus gloria
dei offerendo bene et male succipit illud: Ne merito
privemur, et beneplacito dei quicquam subtrahamus,
et inimico dei, et Noctis andam gloriantur deum.
Si igitur occurrat sub ipso opere, aut post illud
ejusmodi vanitas, tristitia, Frustratio &c. illius
renovanda est labor, et protestandum est coram deo
contra Similia.

Porro ad continuandam sub ipso opere, et post
illud Bonam Intentionem, Sufficit et deo gratissimum est, sub
ipso opere Viva persistere, recondere, opus illud,
ut ut opus nudum, dicit deo beneplacitum, et iuxta eius
voluntatem, et in tali rationatione quod modo dignum
facere volunt dei presentis et nos, opusque nostrum
insipientis, foetiles nos reputari, et in deo gaudere:
quod ad praedam deducendum accipere, et nihil, cui
libet suadetur.

Caes. 2. Lani scriptis insipientis et impetis
bonam Intentionem. R. Tria praecipue.

Imo Amor et interest proprium, si op. per antea
maior

etiam absque regni ad Deum, ejus placit, laudem, gloriam,
nosmetipsos, nostrorum sustentationem, et commodam corpora-
lem, aut utilitatem persequi, v. saltem aliquando exprimere.
Sic pro dolor! inquam n. etiam Religiosi, et viri nostri
laborent, curas ferant in vita temporaria, n. quia ita
vult Deus, aut ut ei placeant, illis modis servare, et
ut bona augere, conservare. Sic etiam plerique bibunt,
comedunt, recreantur, n. quia id suo tempore, et modo
vult Deus, et quia sapit, et dalectat. Quomodo autem
nisi carere omni merito, ac mercede, v. impetu
sunt defectu bona interiora, quia lapsos, et non de
ejusque beneplacitum gerunt, aut respiciunt.

174 2do. Vana gloria. Hae enim insipientes, et peius
totaliter bona interiora, si propriam agimus v. ut in-
de admiramur, laudamur, honoremur apud homines.
Hae Petrus est, Vana op. gloriæ, quæ est appetitus inordinatus
gloriæ, seu admirationis per se, et vigilantia plus
horrenda, et vitanda est, qm. dicitur, quia ut ajunt d. 1. 1. 1.
hoc vitium dicitur esse periculosissimum, viciatissimum, et
homini damnosissimum, Idcirco dicitur ad agendum ad ultimum.

3io. Insuper, et impedit bona et recta Interiora
Timor displicendi, et desiderium placendi hominibus.
Tam Timor, qm. desiderium illud, provenit v. ad amo-
re contritum proprium, v. ad vane gloriæ, adeoque si hæc
tollantur bona interiora, tollitur et impeditur tam timor,
quam desiderium, et cura placendi hominibus.

De Signis Bone Intentionis.

Putant quæplurimum, se in actionibus suis hanc videri
bonam, omnibus aliud respicere, quam solam Deum, ipsos
beneplacitum, laudem et honorem gerere; cum tamen
ipsa, se potius, suamque utilitatem, comodam s. gerant, et
intendant. Hinc ne nos ^{ipsos} decipiamus falsa opinione,
et sequantibus infallibilis bona Intentionis signis, quibus
discernere sit Num bonum et rectum, et malum et con-
dumnam habuerit hactenus, et habeat Intentionem in
suis actionibus.

Primum igitur signum bone Intentionis est, si quis vis
ad genus opera, officia, munera seu honorifica seu
viri, seu onerosa, seu facilia, inclinationi natæ
recte, aut ei contraria, juxta dispositivum Superio-
ris assequi, et dimittere peractus est; et eodem modo
se habet, live hoc, live illud praecipitur, agendi
promissione, et solertia peragere tendit. Signum mini-
me falsum est, quod talis Sine agat propter Deum, ipsos
Volunt, Sine persequendo sibi; nihil paribus
fieri coram Deo, et ad meritum, quid faciamus, modo
id, et qualiter vult Deus, faciamus.

Et quia si quis officia, munera, honorifica, et pub-
lica amat, desiderat: Tribatur, meretur, turbatur,
conqueritur, si ab eis amoveatur, et non applicatur; Humiliatur,

Comunia, laboriosa fugit, cum tadio, Aligibent
ac imperfusi illis fungitur. Signum evidens e,
q^d talis in suis actibus, n^o tam dum, quam
suis, suam comedit, amovet, v^t dⁱctam
16. suam querat.

2^oum. Si quis post arbitram in op^e, v^t
functioni suae sufficientem, et debitam diligentiam,
adverat, cultorem n^o, v^t minus fortiter suscipit,
v^t effum speratum n^o obtinuit, p^oterea n^o turba-
tur, n^o tristatur, dⁱ tranquillatur, et contentus esi-
dit; Signum certum est, q^d nihil aliud, quam
Soli Deo placere, eiusq^{ue} Volenti eaeque intendit.
Nec aliud a nobis capis deus, quam ut illo ju-
vanti cum diligentia debita faciamus facienda,
fructum autem et effum inde quoniam providendum ei com-
mittamus. Unde

3^oum. Si quis p^oterea turbatur, videtur, ani-
m^o deficiat, varijs cogitationibus agitatur; Signum evidens
e, q^d pura intencio n^o dum, ipsiusq^{ue} beneplacit
et gloriam p^oterea, sed aliud quid, vana gloria. Unde
Unde qui vere humilis e, et Soli Deo placere cupit,
n^o turbatur, n^o tristatur, v^t vere gaudet, et laetatur,
Si post arbitram ea p^ote sua sufficientem diligentiam
opus alijs minus fortiter succedit, et libi nonnulli
confusio, et humilitationem parit; cum scias, q^d
deus longe magis honoratur, si confusio, et contentio
p^oterea,

ea opere omnis foliis Luceant, quod signata,
patienti, et humili corde suscipiat, quoniam per opus
omni cum desiderio efficitur gloriosi peractum; Deus
etiam maxime honoratur per humiles, et actus humi-
litis, quoniam magna gratia Dei solius, et ab humili-
libus honoratur. Luc. 3. v. 21.

Terrium. Qui cupit et conatur ne bona quae
agit maneat in absconditis, eaque ne divites, ne indigentem
participari vult; Signum Certum est talem optima ratio
Soli deo placendi et servienti desiderio operari: eo plene
contentus, quod, quae agit, aut agit, sciat et videt Deus
eius soli placere anhelat. 17.

Quarta: qui cupit, et desiderat, et multo magis, qui
varios modos querit, ut ea quae facit aliis innotescat,
ab eis aspiantur, laudentur, aut ipsi laudet promo-
veatur. Signum infallibile est Intus non esse, nec fuisse bonum.

Quintum. Si quis in illatum sollicitus, nec si
re cupit, quid sentiat, aut quid dicat de se, et ante
nibus suis, eodem modo de his, live eas arripuerit, live
laudet, et sufficit ei, quod sciat, se bene ratio agere, quod
potuit, et dum velle putavit: optimam legem condidit.

Quarta et Si quis sollicitus cupit scire, quid alij, prae-
sunt superiores sentiant de se, et antem suis; Signum
est, male ratio agere; Nam quis idus praeiudicium in se
cupiat, ut agnoscere errorem se emendare possit.

Primum. Qui opere pro viribus suis peracto, quae
eius vivit, nullam ulterius hanc laudem, et approbationem 19.

desiderat; Siquis ostendit se scire Deo velle placere, cap.
Sed contentum esse.

Extra: Si peracto opere, admirationem, approbationem
hominum, praecipue majorem, dignior expectet, et hinc
numquam satis contentus, et pacatus est, donec hi Siquis, i
ab eo ostendant opera istius estimare, rata habet, latu-
tis male videtur evidens Siquis ad.

20. Sextum: Si quis ea eo quod opera sua non adhi-
mentur, parvi pendatur, i. non turbatur, non animus non
affligitur. Eandem, plaudum hominum fugit, dubitat,
in cap. lib. et alij attributa non delutatur, nec opor-
tet, et tunc lib. penitus indebitam in Deum transfundit;
Siquis lib. bona Intendit.

Extra. Si turbatur, turbatur Deum adhiementur,
i. Si adhiementur gaudet, complacem lib. evidens osten-
dit, quod non Dei gloriam. Sed suam Vincit.

21. Septimum: Si quis de aliorum beneficiis, et inde
resultante Dei gloria seipsum gaudet, ac si per ipsum
factum est, palam facit, quod non suam, sed Dei gloriam con-
sulit. Extra: Si ea eo, quod alij beneficiis publicis, i.

pro gloria Dei, et proximo salute bene, fecerunt si per-
egit, eandem, admirationem habet; Turbat, turbat,
aut saltem non ita gaudet, ac si ipse cum tertio
fecit et suscepit: apertum ostendit, quod non tam
Dei, quam suam gloriam parat: Si suam solum Dei
gloriam et non suam spectante, Spiritus gaudet, a quocumque

eam promovere videret, Simulj's ea corde optaret, ut
et alij quorundam idem facerent, quatenus Saltem periculis
præstaretur, quod à se omisso fieri in populo, cognoscat. Id
ut ait Ordin. Greg. lib. 22. Moral. c. 23. Fidelis prædi-
cator optat, ut veritas quam Solus loqui non sufficit, et
ora cunctorum sonent.

Octavum: Si quis in actionibus natura Ne-
cessariis, ut in comedendo, bibendo, dormiendo, &c. cunctis
adventanter et Voluntarie sibi plus indulserit, quam
Præparata corporis et animi refouillatio postulat;
videns Signum id, quod jure dei Volens, et beneplacens, ac
ordinans, et suam Voluptatem, Sensualitatem, et comodi-
tatem intendit. 22.

Novum: Si quis id, quod agit, praeiudiciale, et
considerate peragit: ostendit, cor suum bene constitutum
esse attendere suis actionibus. 23.

Extra: Si inconsiderate, et precipitante, aut
turbate et anxie agit; Signum id, quod in ea inclina-
tione naturae aut passione non, aut fine typico agit.

Hæc igitur Breve et infallibile Signum bene vana-
la Interioris Sapientie lege, et attentè relige, et dum
ea dirigis Interioris, modice curas exterioris, et inter-
nam animi dispositionem, Si Deo placere cupis!

S. 2us.

Gravam Utile, et Meritorium sic Communia, et quotidiana opera, et exercitia Religiosa perficere Agat.

Cum potissima pars perfectionis Religiosae, imo iuxta aliquos tota quasi usus Religiosae consistat in perfectitate et accurata per solutione quotidianarum et communium ac ordinatarum Religiosae Institutionis actionum, Sicut S. ostendit quam utile et meritorium ac deo gratum sit ea perficere, et accurate peragere, ut maturi Sacerdotis, quomodo quasvis actiones, et opera praesertim quotidiana, perficere, recteque peragere debeatis, Nisi in iis, quod quotidie et continuo agere debetis imperfecti ac defectuosi inveniamini, et donec illa perfecte agere discatis, male et imperfecte agendi Reliquum in Religione gradatis, contractum magis revellatis, Sicut difficultatem augentis, Cum corrigendi. Hoc praemisso Ad Titulum 3um.

24.

Relig. Utilissimum Nobis, Summeque meritorium, ac deo gratissimum est, omnia quae agimus etiam minima et Reliquissima, praesertim Communia, et quotidiana opera perficere, accurate, et recte peragere. Adhuc. Quod est. Inia et Philonoe Rodriquez Assessor Magistro tota Religioni perfectis et sanctitas consistit in exacta, et accurata observantia eorum, quae inveniuntur Religiosis Vi. Votis, aut Regula, aut Constitutione

Ordinis, aut institutionum Superiorum: licet, cum quotidiana
et ordinaria sacrificia Religionis sint vel vi veteris
v. Regulae, v. Constitutum Ordinis, v. instituta ac pla-
cito ac ordinatione Superiorum, edante hoc observari
deus est gratissima, nobis utilissima, et meritoria.

Et hoc verum est v. eadem: Sicut Religiosus 25.
Auctor sua agit, v. omittit ea continue obedientia,
et nihil est quod reducere non possit ad obedientiam: ex
obedientia enim comedis, bibis, dormis, stas, curas,
fungitur hoc v. illo munere, mane in Monasterio,
existitur de eo &c. Et quia obedientia est ad omnia
Voluntate Domini, Religiosus spiritus et in oibus laevis
est, quod Domini Voluntas faciat, ei placeat, anque
cuncta illi obedientia meritoria fiant, quaeque lae-
vi semper incedit, et nunquam errare vellet faciendo
ea quae vi sui instituti, v. meritis, aut placitis
Superiorum et majorum facit. Quod, si quis bene
perpendat, tunc fortiter se debet, et non potest, non con-
cipere ingens animi gaudium, ac spiritus letitia!

Hoc ipsum docet S. M. Donatus in Spec. discip. p. 2. 26.
c. 2. expressè dicit: Optima Religiosi perfectio est,
perfecti communis quodque consuetudinis observare
i. e. perfecti observare, accurate persolvere opera
communis ordinaria, ac quotidiana, ut sunt Horas
canonicas, orationes praescriptas, Silentium, Chorus,
omnes

Meritoria, excellentia, examina particularia, audien-
tiam, & celebrationem Missae; Confess. Communionis, In-
dia Liberae, & aliorum Librorum, Ceremonias, Sa-
cras, et consuetas Religionis, Civiles Religiosas,
debitam compositionem Corporis et membrorum, atque
ea Regula, Statuta, Concordia Religionis, aut pre-
scripto Superiorum, Instructionum Moderata nobis in-
cumbentia erit minime ex parte observare.

Quo i: Quia in ordine ad perfectionem Religiosam
nihil aufert, quid agamus, Sed ut, id agamus, quod
Deus vult, et ei placeat; Vnde a Cetero vult, ut ex-
ercentia Communis Religionis accutere agamus, Capere
ea adhibere obedia nobis incumbant: Per longum
Illi in Religione profecti vivit Religiosa profecti,
qui exercitia ordinaria Religionis exacte obser-
vat et persolvit.

27. Scilicet illis: Quod Deus Singularum habeat com-
placentiam in communibus Religionis exercitiis seu
spiritibus seu manualibus, atque Specialiter aspicat,
dona, et gratias largiri ob ea tribuat, & in idem
quia ea obedia, Vnde precepta ejusdem fons Volle
fiat, Sed idem etiam, qui in communis plurimum
Unita, et ordinata Charitate ac Concordia peragunt,
in qua Summe Deus delectatur, omnia ista perfe-
ctione intendunt peragere, et contingentes Subinde
defectus unius & aliorum perfectione, et Virtute
aliorum suo modo Supplentur. Hoc ostendit Deus

Mat. 18. v. 20. Unde: ubi duo & tres congregati
in Nomine meo, ibi sum in medio eorum. Nonne 28.

Inferat I. Quia perfecta observat, et perso-
lutis quotidianis et Communium operum S. Religionis
deo sume placet, ingens meritum, et cognitam dei
Benedictionem obtineat, et totalem quasi Religiosam
perfectionem impetiat; ideo illa magni estimari,
Sine urgenti causamque negligere, Sed sps perfusi
observare, et persolvere, privatissq; operibus, aut
devotionibus vestris longe anteponi debetis. 29.

Inferat II. Quam male sit consulere illi, qui
communia et ordinaria opera parvi estimant, et
Levi, & nulla causa subterfugiunt, negligunt, & non-
nisi ea rigida conseruunt, & coacti, aut aliis imper-
fusi observant, aut persolvunt. Item: quatum
errent, et deiciantur illi, qui sua privata etiam
inde ex se meliora, ut devotiones et alie, pluris esti-
mant et curant, quam communia, et hac ppia illa
omittunt, & perfectione absolvunt. 30.

Inferat III. Quam facile sit unius Religioso
ad perfectionem Religiosam Venire, si velit; Cum enim
ad eam non requiratur ex more dicitur, ut multe extra-
ordinari, et ardua opera agat, & rigidas abstinentias,
jeiunia exerceat, in solo heret, et augeat vivat, lase-
nis ferreis se coarctet, longas devotiones instituat
catasque, revelationesq; Divinas habeat; Sed tamen
ut

in communia et quotidiana Religionis opera perfici
si observat, et persolvat. Certe nullus labor, quod
de difficultate tendendi, et assequendi perfectionem Re-
ligiosam conquiretur. Cum enim momento sistant,
aut sine possint, quid et quomodo agere debeat. Cum
fieri omnia, capere plerumque non nisi communia ex obli-
via peragere debeat.

31.

Inferre 24. Examinis regimines in Religiosis
utile et necessarium sit, omnia opera communia, et quo-
tidiana perfici, et accuratè persolveri. Id in No-
vitio, et aliis juvenibus Religiosis sumè utile, et
magis necessarium est. Ratio: quia qui in juven-
tute, et primis annis Religionis non accuratè, et perfe-
ctè, et tepidè, obiter, et non mèta consuevit, et imper-
feci et defectuose sua opera præcipuè communia,
peragere assuescit. Ordinarie toto vita tempore ta-
liter agere pergunt, et sic tepidam, levissimam
mistram, cum periculo damnationis vitam duc-
unt. Contra: qui bene, exactè curata sua ope-
ra in juventute agere, observare assuescit, ac perfe-
ctè agendi et curata persolvendi habitum et cons-
uetudinem acquirit, in eadem bene operandi consue-
tudine facillimè, ac fortissimè pergit, et ple-
rumque persolvant, attestante Spiritu S. prov.
22. v. 6. Adolescentis iuxta viam suam, etiam cum
senectute, non recedet ab ea. Id agere in Prolog. Spu.
Discipl. S. Donav. ubi hæc habet: qui disciplinam novè

Novae conversationis initio negligit, ad eam postea,
dum difficultat apparetur, et formam quam quis pri-
mo recipit, vix deponit.

Amice Frater mihi! Ea hoc momento firmissimè 32.
et efficaciter proponit, quolibet imperfectum, male,
perfunctorium, et defectuosum agendi modum, et
consuetudinem deponere: et statim firmiter hanc
vram opera, seu privata, seu quotidiana, et communia
quodum in Deo positio perfecti et exenti peragere
posse vult, seu ea ratione Dei, atq; in omnibus mo-
dum quem vult, et legibatur potestis optimè ap-
plicari, et advertere debet. Quod ut obtineatis,
In Meditationibus, recollectionibus, examinationibus per-
tinentibus vobis, considerate, discite, amale-
tis bene agendi modum; Si nō habetis, soluite illud
inquirete: examine qualiter hanc vram agitis,
et defectum deprehendite. Solitis propositis, et
solitis bonis bene, et accurate curate agere,
corrigite. Nam si in Novitiatu, et primis an-
nis, in quibus à Negotiis, cura, et quibus sollicitudini-
bus liberi, et in sola disciplina Religiosa, ^{discreti} ~~admodum~~ modo
Religiosi vivendi, rebus spiritibus admodum
occupati, negligitis addiscere modum perfecti, et ac-
curate agendi; Quæra vix id præstat, dum litte-
rum studio, Confessionibus, Concionibus, alijsq; officiis
mentibus et negotiis distracti, et occupati intis.

Auribus igitur hoc Tyrocinij tempore pro solo Virtutibus
et Religiosa perfectionis studio dignitate adhiberi, et
adhibere modum luncta & omnino accurati agendi,
et Pontere omnia communia et ordinaria Religiosa
exercitia seu spiritibilia seu materialia attentè,
accuratè ageri, et inde modo, quò Deus ea vult
et exigit Deus ut agantur à quolibet Eligio. In-
super ad perfecti agendi Sufficiens notitiam
et praxim ^{etiam} habetis, peratis suis totis conatibus
addiscere, et habita Suffici. Notitia perfectam illam
agendi praxim aspernari, et constanter exerceri.

33. Verum: quia per peccatum Natura vitiosa nostra Na-
tura inclinationi suae propria appetat Bona Dei vo-
luntati, et ea aversa et fugiat, quae ipsi à nobis exi-
git; Hinc qui vult Deum amare, honorare cupit, et
ei perfecte servire desiderat, prout tenetur; Con-
tinuo certare, pugnare debet contra Viciosa sua in-
clinationes, et vim sibi inferre, agendo et patiundo
propter Deum, illud, quod vitiosa natura contrarium, et
difficile advertit, et omittit illud, quod eidem appo-
tetur. Et in hoc certamine spiritibilia, seu immortalia
passionum et inclinationum nostrarum extirpatione, et Vicia,
et nostra nostra corruptionis laborum, curam, et Vigilan-
tiam omne impendere debemus; Nam hoc à nobis
Deus ante omnia exigit, et desiderat, sijs hoc sum-
me gratum et acceptum; Nobis vò utile, necessarium,
et beneficium est, ad id ut quis per hoc certamen

Spiritali, seu per sollicitam curam, quae suas inordinatas
passiones, inclinationes Pedulo eradicare sata-
git, Deo gratias, et majus praestet obsequium, me-
jusque sibi obtineat meritum; quam si in eradica-
tio et in eradicandis suis passionibus, quotidie us-
que ad sanguinis copiosam effusionem se volunta-
rie cederet, jejuniis, vitiis austeritate, vigiliis.
omnes Eremitas in austeritate Vitae superaret, et
plura milia animas converteret; cum illud magis, quoniam
hoc à nobis exigit Deus, Nisi enim passiones inordinatas
extirperaverimus in nobis, Neque interius bene con-
stituemur; impossibile est ut seu interius seu exterius,
seu Spiritibus seu corporalibus actionibus pla-
ceamus Deo, cum semper plena ingerantur variis
defectibus, et deficiant plerumque debita attentio, et
Intentione, et constantia Solida continentia.

Hae igitur bene perpendite, et agenda quotidiana, et
communis non obiter, et perfunctorie, non lausse, et ex sola
consuetudine, sed peratris bene Intus, attentè accu-
rati, fervidi amore dei Creatoris Vri agite: et epiis amore
Pudici Virgines inclinationes colite, et timere, Con-
gere, et extirpare, Super quo Omnis coram Vro con-
vertite, et meditate, examina generali et particu-
lari quotidie dirigite, donec Luctibus quod jam est
Superaveritis, et extirpaveritis, quibus in omni seculum
Cave, ne vitus ab his, in domo dei maris sit diabolus.

S. S. S.

De Modo Perfectè Agendi.

34. Sciendum universaliter. Ad opus aliq[uo]d perfectè agendum si sufficit, quod illud ex se sit bonu[m], deoq[ue] acceptu[m], in statu gr[ati]e, et ex bono motivo fiat. Sed it[er]um n[on] pario ex[em]p[lu]m, ut fiat etia[m] debito modo: Hic

Hic laud[em] debitus modus agendi, considero in hoc, ut quodvis opus fiat quoad omnia salu[m], qualiter le-
gitime, i. l[eg]e, Regula, Statuta, aut laudabilis consue-
tudo precepta, i. ipsa N[ost]ra op[er]is, i. dictamen ouis
rationis requirit. Inia ut d[omi]n[u]s ait Matt. 3. v. 12. Dabo
vos implere sem[in] iustit[i]e. i. e. quodvis quod om[n]e iust[um]
et recte agi; ad ipsi[us] asseru[m] confirmavit Jo[ann]em.
14. v. 21. Ubi perfectu[m] h[uius] modu[m] agendi nobis capri-
entis ait: Sicut mandatum dedit mihi P[ater], sic facio
i. e. tali modo facio, qualiter mihi mandavit P[ater] la-
le[m]tis, adeoq[ue] quoad om[n]ia perfectè. Hinc etia[m] reuoca-
tio Horat[i] Canonica[rum] cum illo sic opus gratissimu[m],
et fiat in perfecta rit[ui]e, att[en]t[er], si n[on] debito modo v[er]o
om[n]is festinabit, si truncatis v[er]bis, inuenerit, di-
st[ri]cti, sine debito ordine, i. seruatis ordinis, i. serua-
tis stat[us] t[em]p[or]ibus, dum seruari p[oss]u[n]t, persoluit, et
opus imperfectu[m], deoq[ue] minime gratu[m].

35. Deus. Etenim conditione requiratur ad hunc
perfectè agendi modu[m]. Q[uo]d scilicet praeiungit. It[em]
ut opus fiat debito t[em]p[or]e. Et ut fiat debito. S. S. S.

3. Diligentis, cauti et sedulo. 4. Libenter, et hilariter.
5. Attente et humili. 6. Moderate et honeste. 7. Re-
te et quiete. 8. Resignate.

Item itaqz exgr, ut opus fiat debito tempore: i.e. utin
operando servetur debitus et prescriptus temporis ordo,
hora et tempus et prescriptum seu a Regula, seu statutis,
i. praecepto Superioris, i. consuetudinis. juste illud: i. ad
Cor. ix. 40. Omnia honeste et dum omnino fuerit, et lali
c. 2. v. i. omnia tempus habet.

Contra hoc errant Imo, et ludibrio demonifunt
tute s. Levros. Inclinatio, qui n. agant, qd debitus tem-
poris ordo, negotij ratio, i. utilitas eligat, i. quod propria
Voluntas i. intimae ducat; qui lacioni vaceat, dum
orare debeat, et insipim, qui tempore oratiois mentalis, vo-
calium incumbat.

Ido. qui ea tempore, aut alia
illegitima causa, agenda differrunt, et ultimam partem
temporis causam differrunt, ne dum ea tempore deserunt
coercentur prescriptis, obiter, et perperam agere.

Exis. Qui tempore circumstantias i. accidit, agenda fa-
ciunt eo tempore, ubi nullo semitas procedit speculatio
ut si quis vellet meditari, dum temerarius i. congregat
funerarium, dum actu in funia est.

Zelo exgr, ut opus fiat Integre. i.e. totaliter.
completi quod ois partis prope prescripti, i. consuetudinis.
Sed integrum n. e. hoc ipso imperfectum i. Nam bonum
ex integra causa. et quod trinit dum nihil negat. Cule 7. 19.

Scripturibus Religiosae status omni temporibus: qd
plurimorum religionum vita spir. omni Vigilantia et hinc
studere, bonum contrahere habitum lumen etiam
minime diligenter, exacte, paulo, et debito in fervore
peragendi; praesertim quia, quamprimum ferventi desi-
derio ita operari generose incipitis, deus fructus, et
ulteriores gratias ultimas peragendi et proficiendi confert
Dati S. Romo Homil. 2. in Gen. Exaudite videt gratias,
Spiritus, fervens devotionem, et vigilam mentem, tunc,
et gratiam suam operantem liberalius largitur. 73

2to xpi, ut opus quodcumq; facit, Hilariter, et 59.
libenter i. e. libenter et hilari animo, et cum gaudio
operam, ac letitia spiritali cordis: Quia in corde a-
mentis deum, n. p. n. omni, si v. obiter exordetur, si
certo spatio existeri in similitudine dei, et executioni fidei
illius voluntatis, illudq; in id eius gloriam, laudem, &
cum agat id quod ei placet, tunc excedendo id quod
libi inuenerit ea obediens, in hunc Religionis vel maior.

Errant opera hoc, qui opera illa, praesertim ubi
nullum honorem, v. spirituale commodum, v. propria Voluntas
et Personae solatium sentiant, v. capere possit
v. in quo difficultas quamprimum videtur, Declinare, Diffin-
re Appear, v. omni: laeti, impulsu, inibi, in tristitia,
Fides, v. impatientia peragunt, longis desiderantes ut
breui fruantur. Alud qd froth. 2. ad Corint. 9. v. 7.
observati: Non ea tristitia aut necepsit, Hilariter et Deo
diligat deus

270. Item rqr, ut opus fiat Attenti, et Vnicuique, i.e. sine
cura et sollicitudine ad alia jam acta, & agenda. &
Quia n̄ possibile illud perficere agemus, quod simul cu
imaginari, distractio et cura alia agimus: ut fuit
illud Vulgare: pluribus intentus, minor i ad Singu
la tendens. Quod et Jerulius observabat, ita ut dum
Deo sacrificabat, unus spirituum clara vocatio
nebat turbos his verbis: Ergo quod agis, quod agis:
i.e. hoc quod modo agis. Solum et bene, nec aliud atten
das, aut de illo sollicitus sis.

Errant contra hoc, qui in suis operibus, pleni
sunt alienis cogitationibus, ita subinde, ipsi nesci
ant quid agant s̄ ip̄ agerent v̄ dum orant. De San
ctis, refectoris & cogitant, et vixim. Item: dum
unum agunt, de alio solliciti sunt, sicq̄ n̄ uno, & plu
ribus operibus intellus fatigant, et quos imperficere
persequunt.

271. Item rqr, Ut, quodvis fiat Modeste et honeste.
Sed cum ratione modestia, honesta corporis, et Mem
bra composuisse, idq̄ n̄ solum ob adificationem et eam
plu alio, & in ob debitam reverentiam Præsentis ac
Intuentis dei et Angeli custodis. Quia spus sanctus fieri
sumus mundo, et Angelis et hoib i. cor. 3. v. 9.

272. Item rqr, Ut fiat quodvis pacati et quiescenti i.e. si
ne indignitate et peccaminoso timore, et amara displi
cendi, cura et desiderio peccaminoso placendi hominib.

Videi quoniam Jo. Nam per hoc non excluditur timor
displacendi, et desiderium placendi. Ordinat et bonum: Sec-
undummodi est Sanctus displicendi timor, et laus est, dum
quis timet in actionibus suis displicere ne scandalizet
alterum, aut culpam malum de exemplum, aut ne inijs
affligat alterum, aut contristetur alter: Vel dum quis
cupit alteri placere, et Satisfacere, non ex amore proprio, aut
Superbia, sed ex Charitate et amore erga ^{proximum} proximum, ut
alter adificetur, et bono exemplo ad imitationem trahatur, non
facit ut occasum aperiat eos convertendi, a vitiis
retrahendi. Hic timor est Sanctus et laudabilis, et
estimandus cum Apoc. 1. 8. lo. 10. 9. 23. Ego
per omnia omnes placito, non gerens quod mihi utile
est, sed quod multis, et Saluti fiat.

Sic enim Sanctum
placendi desiderium est, Legitimus actionem laudem pla-
cere, et Satisfacere cupit alteri, ut tridum mereatur, tri-
stem et afflictum consoletur, indigentem succuratur, con-
silio. Vel Similes, et alios in conversatione, comensio
humano, non fiet gravis et odiosus. Eligendi causas
et Rebus velle placere aliis, est actus Charitatis, quoniam
Laus omni aliud commendat, et vult hunc Deus.

243.

Exercent igitur turpiter, qui nullum placendi aliis
desiderium ^{Dei} Curant, affectus inhumanum, et aliis talis-
si, graves, et odiosi existunt, aliis vitiis, et factis offen-
dunt, reverentiam et honorem debitum exhibere negligunt,
Cheris denegant. indeque adhuc gloriantur, alioquin

Athosq; q'rarium facientes conserantur, pro em
luculis, ambilibusq; reputant; Superos vò pro
contemptibus vana glorie, honore, promotionis, &
favoris humani jactant, ac p'petua pro humilib;
Sincris, ac egregijs Religiosis h'bi' volunt. Quia
vò humilitas et Sincritas in alijs laudem, offe
sa, v' denegat debita reverentia, ac honoris, v' Charitatis
aut in dissolutione, inurbanitate, v' in tardioso, p'viti
ac otioso vivendi ac agendi modo consistunt.

243. Insurgit q' timor h'ra, et desiderium interdi
ctum et p'missum, quibus vult sine ulla rati
one ad Deum & proximum, timemus dupliciter h'bit
et a amore p'prie, aut Superbia aut alio malo, et sin
temporeti fine, ne vult ab alijs arjondamur, mi
nus estimemur, v' ^{na la} gratia cadamur etc, quibus ple
re conamur a hominibus mis, v' ut p'prie opera
omnia laudent, estimant, favent, beneficijs prosequantur
Hujusmodi placenti desiderium e' p'missum,
deusq; ac p'prie omni modum vitandum e'.

248. Quòd r'p' ut fiat q'vis opus Resignati
i.e. sine ordinata ambulatione, et h'ra, consensu inter
tum fructum et effectum. Fructus enim operis plerumq;
n' a nobis, v' a solo deo dependet, adeoq; deus rati
rati illius sicuti e' n' sicuti fructus, nec oneris, nec
ominus premias operantem; cum opus alijs et
quo nullus, v' modicus, aut solum expectatus fructus
et effectus

Et effectus non sibi, apud inio sapere des magis gratum, et
acceptum, et, quem aliud cum carnis fructu peractum,
dummodò bona virtutis ex pte sua faciat quis quid pte
S. Pms.

De Medio ad perfecti operandum: item de
Requisitis Anni, Sub, et post opus.

Edres. S. Etenim Sincronia est linte perfecti
agenda. 1° Ante quodvis opus, et Sub illo, neces-
saria et utilissima sunt, Anno: Sincronum desiderium
et effectus bona Votis seu propositum perfecti agendi
quod agimus. 2° Annulis sui desideria quas
omnia etiam minime. 3° firma fiducia seu confi-
dentia in deum, episcopi gratia et auxilium. 4° fi-
ducialis Oratio, seu invocatio gratia et auxilium divini.
5° Perfectivam operibus suis plurimum tribuit,
si ea semper cum operibus Lib Conjungeamus, et ea
virtutis, quae ipsi sua opera obtinent, offeramus, si-
mulque in operando pro oculis, tunc Exemplar habea-
mus opera et actiones Lib, considerando quomodo, et qua-
liter ipse in terris vivens huiusmodi egredit, et
egrediet. 6° Ad opus tam nichilominus, quam len-
tinandum, quem fructum, gratissimum remedium
i, Memoria Praesentis dei respiciendi considera-
tis opus et actionem et modum agendi Merito.
7° Vigilantia, et hinc inde, ne malitiam impi-
tati quidpiam agamus: Item deinde Corporis et animi
aplicus

apathicus ut totis viribus et omni conatu agamus. Sec
Ita quodlibet agamus, aucti hoc unicum, et nihil ali-
ud agendum. Epist. illudq^{ue} est Supremum, et totius Vita
nostra ultimum foret.

37. Ques Quam occupantur ante Opus ad
perficiendum agendum? R. Ut omne opus deo gra-
tum et utile, et nobis ministerium sit. Primo abso-
luti rei status quid, seu ut quis n^{on} sit in peccato inon-
tali: Coerit si quis aliquis peccati mortalis minister
reum si lumbis, rei Confessio; v^{el} perfecta contritio
Ani o^{mn}i consilium est nobis saltem majoris mo-
eris operibus premittere contritionem quam de
omnibus peccatis. Seco. rei praevia cognitio seu ad-
vertentia boni; Id. ut cognoscatur an hoc liceat
nunc si quis agendum concernens. Vel placet deo
et hoc praecipue tercio licet agenda privata, v^{el} co-
mune agenda, quo aliquid agere volumus, ubi nihil
agendum occurrit ex obedia, v^{el} incumbencia nostra
qualisvis obligationis, v^{el} Institutis, consuetudine
s. Religionis: Ubi enim agendum est aliquid ex
illud, nihil est curandum an hoc placeat v^{el} n^{on} pla-
ceat deo, quia si eo modo et tunc agamus, quo
praecipitur, v^{el} consuevit est, infallibiliter placeat
eis, cum ea apud divinationem ap^{er}te consuevit sicut in
s. Ordine. Tercio rei bona Intentio seu bonus
finis s. p^{ro}p^{ter} quem agimus: et hoc optimus est,
quia vult deus, placeat deo, ut deus honoret, glorificet.

Et ut perfectius agende agamus, majorem cum maxi-
mā, manū universeliter facta. Intus aliquoties renovari
debet. ^{ordinem} Intus et parvis arte quolibet opus: Ne autem
bona Intus infirmetur, | quod omni conatu, et pectore
diabolus intendit effluere: | diligentissime cavenda est
et vitanda i Deo dissimulatio, et nobis demeritissima
Vana gloria, complacentia, admirationis: Item amor
et interitus proprium: Item: periculosus vanusq's
timor displicendi, et lura placendi hominibus. 248

Lex 3. Sancti revivuntur in et sub opere?

Q. 1. et sub opere xpi. Continuatio status xpi.

2. Continuatio bona Intentionis. 3. Debitus et
perfectus ordo agendi: qui septies includit Condi-
tiones, videlicet ut quomodo ut quomodo opus fiat debito tempore, et
ordine. 1. ut fiat diligenter, exacte et sedulo. 2.
ut fiat libenter et hilariter. 3. ut fiat Integre.
4. ut fiat attentē et unice sine lura et sollicitu-
dine ad alia. 5. Modeste et honeste. 6. pa-
cē et quietē. 7. Resignate. juxta dicta n. 35. et seq.

Lex 4. Sancti post opus sunt observanda? 249

Q. 1. Opus bene Intus, diligentissime cavere debet
utrum a Partantia, et inani glorificatione, ne ipse tua
operantia facta laudes, et gallas, inviti condiscipuli
propelles ut ab aliis adimeris, laudis; hoc enim facto,
interna Superbiam et vana gloria prois lura maxime
desi displicentia.

et hominum aversioni à te, tujs contemptu, et irridi-
do Cavere dō à Vana Complacencia, ne idolo opus
 tuum plus quam oportet adimes, indejs tuisq̃ adhi-
 mens, laudes, laudibz dignum reputis, n̄ in laude dele-
 ceris, tibi complacitas. Eadē ne praecevas, Soli deo
 laudem et gloriam tribuere, ijs pro grā et auxilio
 praestito grā agere dō. Indo. Soli deo Honor et glo-
riā. Non nobis dñi, n̄ nobis, d' Nomini tuo da gloriam
Dineducis et Claritas, et Sapientia, et grā actio, Ho-
nore Virtus et fortis deo om̄ in Sancta Sanctor.

Si iactantia tentaris, dic: Quid habes quod n̄ acce-
pisti? Si a accepisti, quid gloriaris, quasi n̄ accepisti

50. Si vò opus absq̃ tuae culpa mali, et infolli-
citer. Sucepsit, Resigna te cum humilitate et patientia
in divina Vltim, eiq̃ contentus benedic et lauda
deum, dñs n̄ loquens: Sicut dominus placuit ita fa-
ctum ē, Sit Nomen dñi benedict. Job. i. v. 21.

Quod Si autem tuā culpā et Negligē^{cia}, opus me-
le Sucepsit: doli, et gemitum pect̄, et causas defe-
ctus perpende et emendatōem propone deinceps dili-
gentius et perfectius agendi, et defectus vitandi: de
quibus evitandis etiam cogitare, et onera adhibere deb

! Hae Tres maj si accuratē observaveritis, ad prae-
vedungitis, cuncta vñ agende, cuncta adp̄era om̄
grata et accepta deo et hoībus, et nobis humane
oneritoria. jam ergo Sit

S. Iustus
De Medicatione, facili, methodo bene
Meditandi.

Cum Celsissimum sit tam ea H. P. tum Asctis, ad 51.
ab ipsa experientia, quod Sine fuerit Meditationis
exercitio, nulla constant et Solida Virtus, multo
minus Vera perfectio Sive Religiosa Sive Civilis a-
quiri et retineri valeat, ^{ad hoc} totum malum
multum, à cuius Spiritualem profectus in Reli-
gioso præcipue procedat, quia n̄ meditatur, tam
n̄ astringit, imò à solo nomine tuncatur, falsè
imaginando, et persequendo, quod meditari sit res effi-
cili, Sublimis, et ardua. Et avertendam igitur hanc
fraudem demoniaci diaboli suggestam, et maculerosi-
tatem Negivam tollendam, hic clava, facilis mē-
tibus bene, facilijs meditando tibi ab oculis pōte,
p̄missis p̄missis Deus est Summa utilitas Me.
ditationis, seu Orationis mentalis p̄p̄e talis itaq;
Quarta H. Quarta sit Utilitas Meditatio-
nis. Quarta sit necessitas hujus, p̄ ea mox dictis, adeojs
hac omnia H. Hujus utilitates, et p̄missa. Hanc de
ajunt Asctis: Sicut applicari n̄ p̄: p̄missis p̄missis
Ca. S. Bernardo Lib. i. de Consider. C. 7. ubi Meditatio
p̄missis recensens ait: Hanc mentem, de qua oritur, n̄
purificat: regit affectus, dirigis actus, corrigat ea-
n̄ cessat, componit mores, vitam honestat, et ordinat.

» Haec est, quae agenda praedeterminat, aut cogitat, ut nihil in
» mente resideat aut incorrectum, aut correctione egens.

Ecce inexpliabilis, et inestimabilis utilitas, et fructus
meditationis! Ratio autem quod tanti fructus causa pro-
veniant est, scilicet: Quia qui frequenter meditatur, est res
domini potestatem, promittit et efficit considerat, expendit, re-
cessum et perfectionem naturam successivi spiritus boni
et mali; et sic ^{magis} et cognoscit sui status, quid
ipso possit, et obstat, quid debeat sua salutis ipsius agere.

2do Maiores de quibus meditatur, mentis et memoria im-
primis, adeo ut in sui typis meditans, in illis occurren-
te occasione facile moveatur ad bonos virtutum actus, ad
lenita desideria et proposita, ad observanda, ^{longe} declinan-
da mala de quibus meditabatur. Quis enim voluntarie de-
liberati peccati etiam urgente tentatione, si recordatur eorum
quae de gravi oneribus, et damnis peccati prius clari cognos-
cit? sicut de Cateno, Scitipio, seu Virtute.

3^{io}. In meditatione advenimus ad hunc variis officiis virtutum,
petitionum, bonorum propositorum actus ingreditur cum beneplacito
divinis, magis merito, et fructu, praestatum emendationis
et progressus in Virtute, et perfectione Regiae. Advenimus
item per eodem actus et officiis Virtutis. Ideo, cum loquar loqui
et conversari, ipsum ejusdem ingratum audire, cognos-
cere et legi. Ob huiusmodi rationes adeo asperum erat
Sera. N. S. P. Francus, in meditatione, ut nicturam noctem
consumpsit meditando Sole hac Vba, Deus meus est via
et ob magnam meditationis admirationem Vultum Regula ut nos
Sed fides vram praestitum meriti et asperum fides. S. in
laborum fides et devoti, ita in ut sancta rationis

et devotionis spiritum non extinguant, cui datur castitas.
propheta dederunt. Quod ubi, et exemplum S. P. gemi-
ni filij fidei cordi impetuntur, et impetuntur,
et ideo tot viros sanctos habent perfectos Religio-
sos habuit, et habet Seraphicus Ordo! Et his 53
Videtur Charissimi! S. si velitis et vni filij S. P.

Francisci, quatuordecim per totam vitam adimplere, peragere
debeat meditationem, seu cum communiter, seu privatim.

Religio. Quam mali libi consulat, et quatenus errent
quodvis bono, et fuita se privent, qui ea privatis, fuitis, et
quodvis causis meditationem ubi possunt ducunt, deuen-
tunt, et negligunt. Nam si velle ducunt meditationem, et
et si velle tendere ad solidam virtutem et perfectionem illam
cum hac sine illa utroque medio nequeo ducere non possunt.
Et velle ducere meditationem, idem ac velle subiacere
suis malis affectibus, qui sine illa eradici non possunt.
Hinc: si de aliquo cum vult de, qui non adimplere non possunt,
non frequentet meditationem; de eodem etiam cum vult de
ab his scrupulis, quod nulla in eo sit solida virtus, et multo
minus christi in eo respiciatur perfectio. Itaque etiam Mo-
nasterium aliquod si communiter Religiosa, in qua a quovis
personae libere negligitur, et non curatur Meditatio, Veri est, et
omni jure dicitur se misera et plenus in profusa, utroque
dei famulis sine virtute et perfectione gradibus ordinari
carens, tepidis et imperfectis abundantia qua nullo modo
gloria, nec aliorum salutis insignis aliquis fructus sperari
possunt. Hae sunt negligitiae Frater meus, et eam in summo
gratulo habere cum S. P. vobis Franciscis!

54. Lares 2. Quid est Meditatio? Q. Meditatio est
attenta Chinquis rei, seu mētē consideratio, ad hoc, ut Vo-
luntas ad divinos aliquos pīos affectus et actus, et
facienda bona proposita moveatur.

De attenta consideratio, i. e. si unda et simplex illius
transiens cogitatio, de vera rei illius aperta consideratio,
examinatio, perquisitio etiam epūs nācū prophetis, circum-
stantiis, causis, et effus: ut si novā ea cognitione Volun-
tas convincatur et moveri possit ad illos actus, et affectus.

55. Ita meditationem viti inhibendam proprā est provisi
Preparatio. et haec altera est Remota, altera Proxima.
Preparatio Remota est, ipsamē designatio, et determinatio
Modi, de quā quis meditari vult, quem libi provisi artē me-
ditationem inhibendam designet, et determinet. Hec
in haec nostra Prosa solent praefigi ea Avantpro; ad quā
tamen nullus est alligatus. Sed liberū est de alia mētē quā
cuius magis placeat, et utilior videatur, meditari; Interdū
si de ea quis vult meditari, provisi praefigenda est,
ut dum de publici audire acm, magis apprehendas; ex-
perientia docemur, quod disi pro liberū praefigamus, vix
possit in istius meditatio fluere, lūm prout etiam
speculativa est possimus perferre percipere.

56. Ut ergo cum desiderato factu inhibetur meditatio
si mane est de nocti fiat, visum praefigenda, est saltem
determinanda est mētē meditationis: Qui enī liberū tali
determinatio accidit ad eam inhibendam, quos me-
ditatio distrahit, opōrē, et tares conducunt, et quasi
tentare consentur dum, quod de re ignota, non provisi

presumunt cum deo conversari, cum deo collo-
tionem instituerit: Nec prendere possunt aliquem certum
finem, aut fructum ex meditatione percipiendum; Nec
discernere possunt an hic et nunc sit magis utilis, et
necessaria meditatio de hac obvia et casualiter audita
materia, & alia forte magis proficua pro capiando certo
vitis, vincenda et superanda. Sibi molitur in partem ten-
tationis, & passionis; & exercenda aliqua Virtute. Sicque
sine parva materia meditationis, imperfeci, tardissimi, & sine
fructu consumitur tempus meditationis, et gratis in ea detru-
datur.

Porro: Mater Meditationis de quibus ordinariè, continetur. 57.
Sine meditari debet præcipue Incipientes, sunt sex: scilicet:
1mo. de fine ob quem creati sumus. 2do. de obligatione
deum amandi, & serviendi. 3°. de fine ob quem ingredi
sumus s. Religionem. 4to. de speciali obligatione quæ datur
Religiosis serviendi deo, et tendendi ad perfectionem. 5to. de
Flebiliter Status Religiosi. 6to. de Vanitate, falsitate, et
periculis mundi, ac carnalium omnium desideriis. 7mo. de
peccato, ejusque malitia, meritis ejusdamus, et passi-
onis effectibus seu peccati mortalis, seu Venialis. 8to. de
propria sui cognitione, miseria, vilis malitia, peccatis
hærentibus commixtis, ac potestate de periculo aia. 9to. de 2to
Proximis s. de Morte, Inferno, Inferno, et Calo: ac de
eternitate.

Ratio autem cur hæc materia magis inseruius Incipientibus
quam aliis, est hæc: quia his magis ordinariè magis spectat
motum ad timorem dei, horrorem peccati, contritionem, compunctionem,
eraticationem et fugam peccatorum, ad quod principaliter

tendere debet incipientes, seu qui sunt in Via purgativa.
His accedat vita, exempla, doctrina, passio, et Mors
Chri. de quibus auditari quam utile, et gratum sit illis
passim legitur in scriptis, et sermonibus.

In Via denique Illuminativa tractatibus, seu in
Virtutibus Proficientibus omnes auditibus sunt: de Virtutibus
in genere, et speciebus: de Vita, exemplis Sanctorum: de Vitis
Regula, Constitutionibus Ordinis et Prælo.

In Via autem Unitiva seu pro jam perfectis, ad medi-
tationem et potius contemplationem intenduntur magis: de Per-
fectionibus divinis; Infinita ergo dei bonitate, misericordia,
Providentia, Sapientia, Immaculata &c. de Continuis, et innumeris
dei Beneficiis, de ultimo Cuiusdam Intusque denique de iis, quæ
ad salutem, et augmentum dei amore, consideramus de
illo ^{Perfectionem} ~~Unitivam~~ cum illo intenduntur.

58. Series 3. In quo consistat Preparatio Proxima.

Hæc consistit in brevibus quibusdam actibus, scilicet: Fi-
dei et amoris. Præsentis dei, sistendo se vivaciter coram
deo ad conversandum cum eo mentaliter. 2. Humilitatis-
onis sui. 3. Contritionis. 4. Inferis et oblationis. 5. Pro-
positi bene meditando deum placentem dei. 6. Invocationis
pro aspicientibus divina. 7. Resignationis tam ad ariditatem,
quam ad fervorem deum placentem dei. 8. Protestationis
contra quæcumque distractiones, cogitationes, horas &c.

Hos actus in compendio vide Infra 91. 92. 93. Quæ
statim dñi, et sunt exiposa, Insuper Oratio Prepa-
ratoria ad Meditationem intendendam.

59. Series 4. Quæ et quæ sunt Partes Meditationis.
Præsupposita nostra debita præparatio Remota

et Proxima, Meditatio habet 3. Ptes, et sunt Septies, vidl.

1^a. Representatio, seu Propositio Materie.

2^a. Consideratio ejusdem M^{ie}.

3^a. Bonorum appetitum, et Virtutis actum, bonorumq;
Propositorum ac Resolutionum florida elicitio, seu productio.

Prima pars Meditationis, n^o. Representatio bo.
M^{ie}, consistit praevis in hoc, quod breviter et sim-
pliciter recordemur m^{ie} ad meditandum prius jam
elusa, v. Lusa; quod utiq; Difficultas nulla est.

Ceterum: In hac ipsa recordari omnia meditanda,
possumus quasi Sensibiliter nobis imaginari et repre-
sentare v^o Beatitudinem, Coronacionem, Agoniam, Crucifixionem,
Vultum, ~~et~~ Indignum, Infernum &c. quasi expressim in
Loco, ubi simile quid factum est, aut fuit, ac si oculis nostris
spectaremus illud, Qualiter v^o Latus crucis affigatur,
manus et pedes clavibus conficiantur? Vel Infernum, t^um
aliquem horribilem ignem et Sphuram plenum, damonibus
aliis damnatis repletum locum, qui ob nimiam comichus
terribiliter lamentantur, blasphemant, vociferantur, &c.
atque d^{ic}unt d^{ic}re pati, deprecant, v^obi, alijsq; maledicunt &
et sic de ceteris. Vel: Possumus simili Sensibili,
et sensu imaginabilia simpliciter oculis repraesenta-
re alijsq; simili Locis expressim, aut imaginari

Hoc t^u observandum assero: Quod M^{ie} b^a.
meditationis in ipsa arti audiat. Non semel, v^olt
statim simile preparare proxima seu orationem propa-
gatoria, sed saepius in ipsa meditatione tractanda.

revocare debemus in memoria: Toties ap. gratias ab-
soluto uno puncto per debitam considerationem, et alius
affectus, et actus Voluntas debet, propositi; Ad aliud
punctum nostrum considerandum progrederi volumus.
Sine enim iterum illud considerare possumus, illius
reiterari debemus. *Spicio.*

SE. *Secunda Pars Meditationis*

ap. *Consideratio Nostra*, in hoc praesidi consistit,
ut Nostram meditationem tibi propositam attenti, et exa-
cti consideres et perpendas punctatim, indagando, et
scrutando illius Nostram, & Proprietates, vel causas
et effectus, & alias circumstantias, ut ea tali considera-
tione major et clarior nostra agnoscatur cognitio, & prin-
cipium habita renovetur, et magis imprimatur menti;
inducit Voluntas moveatur ad bonos affectus, actus, et
proposita, ac s. desideria. *Quod ut eveniat:*
Considerata taliter nostra meditatio, statim exami-
na modum vivendi, quem antehac tenuisti, an fue-
rit conformis huic Veritati et cognitioni quae me-
ditatio, et actu per illam meditationem considerationem
advertis. *1. Vitem:* Reflexiones te ad vitam, quae
habemus, et actu duces: illius reflexi, et edam me-
am contra hanc cognitionem Veritatem, erroris frequen-
ter, et per qualem occasionem, quo tempore, loco,
circumstantias. *2. gerendo* attenti et penitus, quae sit
causa huius tui mali, defectus &c. ut his cogitis,
per nova desideria, particularizata proposita, et Vigi-

ac finem conatum extirpare possis et radicem illi-
us mali, ac ipsam malum, seu Vitium, seu defectum.

Porro: cum in quavis mea onditavio eadem mo-
do considerari et asperiri debeat, sed diverso modo pro
diversitate malis, ut scias quavis onditavio quodvis
oncia in specie, et quid magis in ille considerari debeat,
Nota Universaliter: quod omnis mea de qua inditavio
sit Meditatio, reducat ad 4. Classes, ita ut quavis
mea Meditatio sit

Imo: Vel Factum seu Historia aliqua: ut e. Vita,
Papis etc. Caempla, Vita Sanctorum. Ero: Vel Virtus
Algebra. Sio: Vel Vitium aliquod. Uto: Vel Senten-
tia aliqua, vel Veritasque aut Principium fidei, et
morum. Ut ergo de quacunque mea in specie
meditaberis, et facile meditari possis.

Observa sequentia. Imo: Si mea onditavio pro-
prie tibi de Facto, seu Historia aliqua ondi-
tandum: Illam attentè considerare debes diminui-
constantibus, in hoc augeri Versum comprehendens:
Quis? quid? ubi? quibus auxiliis? Cur? quomodo?
quando? I. e. Considerare debes

1. Quis sit ille seu quavis persona, que hoc, auxilium
fecit, omnia, aut papa est.

2. Quid fecerit aut passa sit? e.g. quas penas, dolo-
res, aut tribulationes.

3. Quomodo id fecerit aut passa sit? ut quomodo
dixit, quæ humilitate, patientia, et signati, quæ constantia,
etc.

fortitudine, quā diligentia, et perfectione, ac conatu?

4. Ubi? Sen in quo loco? publico, v. occulto?
sacro, v. profano? comodo, v. incomodo? &c.

5. Quando? Sen quo tempore in hyeme, v. aestate?
de die, v. nocte? in terra, v. leni. aere?

6. Quibus auxilijs, Sen oneris?

7. Cur? Sen ob quā causā et finē, et quā intentionē?

8. Et etiam considerari effectus inde proveniens.

9. Tandem considerare, reflectere, ac examina-
re debes Ingratitudinem, qualiter videlicet tu factum
huiusmodi v. exemplum imiteris, v. deficias ab eo,
examinando te de his, et causas defectus, Quā super-
dita n. br. ut eandē perscribes qualem fructum
ex tali facto, historia, exemplo pro te colligere de-
beas. Ditus propensio facile movetur Voluntas
et hoc ad artus bonos desiderij, doloris, bonorum propo-

62. Lib. Observa cito. Si Meditacionem indidues de alij.
qua Virtute, v. Temperantia, obs. S. Legibus attentē
considerare, et propendere, vide.

1. Virtutis Nāmem et essentiam, Item p^{ri}ncip^{ium} illius.
Sen quid sit, et in quo consistat: quot, et quales p^{ri}ncip^{ia}
habeat? item quō finis sit illius?

2. Proprietates illius, videlicet Prædictam, naturam, necessita-
tem, meritum, efficaciam, effectum, difficultatem, et facilit-
tatem illius.

3. Et considerari Vitium oppositum tali Virtuti.

24. Exempla eorum, qui talim virtutem specialiter ce-
leberrunt; qualem inde utilitatem et effusum habuerunt: Extra
Exempla eorum, qui eam nō habuerunt: Item damna, et
males effusio qui eis ppter ea obvenierunt.

5. Tandem: Qualiter tu in tali Virtute te habes,
et impotenter ab ea velis: Et hoc apud quendam synon
circumstantia considerationem considerari pōt.

Observa 3^{io}. Si de aliquo Vitio, ut gula
velis meditari, Sequentia considerando facile meditaberis.

1. Considera et capere Notam seu essentiam illius
Vitii, quid sit, in quo consistat: quas ptes, et gradus habeat.

2. Illius Prophetas, vel turpitudinem, malitiam,
Stultitiam & item offensam et injuriam quā irrogatur
Deo per illi Vitium.

3. Damna, et malos effusio, quā in corpore et nā
corporaliter et spiritaliter, temporaliter et aeternaliter di-
recte, & indirecte ac casualiter de ipso sequuntur.

4. Consensum et radicem hujus vitii unde oritur.

5. Exempla prava eorum, qui huic Vitio dediti erant.

6. Et considerari etiam Virtutes huic vitio oppositae.

7. Qualiter in eo viciis existeris: qualiter item et
quibus modis vitare et extirpare, velis, et debeat.

Observa 2ta. Si de aliqua Sententia, Scriptura,
doctrina, aut principio fidei & Morum, Velis meditari
e.g. Super his Verbis Evangelij Matt. 16. v. 24. Si quis vult

post hoc veniat abolvere semetipsum, et tollat onus
suum et levatur me. Ignora considerare debes:

1. Personam qua hoc dixit, seu hanc doctrinam edidit;
an op. sit divina et humana, et quavis authoritate?

2. Sensum talis textus aut doctrinae, quid vultum
quasi verba ista, quid velit dici, et quo tendat?

3. Proprietates illius, videlicet, Veritatem, Utilitatem, necessitatem,
item: quam conformis sit rationi?

4. Exempla, fuentes et effus illius, qui talem doctrinam
seculi sunt. Contra Exempla, et damna illorum
qui eam seculi non sunt.

5. Quomodo tu habemus eam in praxi seculi
fulvis, et quomodo, quibus modis, conatu superest
illam doctrinam legi velis, et debeas?

Quod si quodam loco considerationis tuam
diversitatem mentis meditationis observaveris, in pra-
xim advenire studueris. Tu mi charissime! Non
timere, quia tunc meditatio quam arduum tibi longa,
nuncquam tardum, Nec finem, quoniam statim dele-
bis, nec otiosi, et infertili tunc meditatio
parum.

Ut claram habere Notiam
circa datam Considerationem Cujusvis una
et circumstantiarum eius.

67. Nota Ignora. Nota. Non est nisi, ut ois
et singula circumstantiae una Cujusvis species, in
classis in una meditatione considerentur, et experimen-
tus, Vel ut eodem plane ordine considerentur.

Id

Sed Sufficit, si una è altera, è sott' attenti per-
pendatur, quibus facta reflexione supra scripta
poteris moveris ad bonos effectus ^{et desiderij} doloris,
et boni propositi. Quales in nostra historia,
è factum continent, circumstantia magis movendis
sunt. Exis: quomodo? Cur. In Virtute: Pa-
tientia, Divinum beneplacitum, utilitas, neces-
sitas, honestas Virtutis. In Vitio: Offensa Dei,
periculum aie, et alia damna. In Tentatione
è doctrina fidei, aut Morum: Verus sensus illius,
utilitas, et necessitas talis doctrinae. Propter
ea consideratione, si alterius circumstantia moveris in-
tenti ad bonos effectus, aut ad proposita, tandem im-
itari visum debet, quamvis devotio, et gustus devotio-
nis in illis rationabiliter et leniter durat. Neque
curis, et anxietatibus, quod plura adhuc premita, è circum-
stantia videntur consideranda; Si enim ex conside-
ratione unius è alterius obtines principium finem et
fructum meditationis: 1. qui è ipse, et consistit in pre-
fatis bonis interioribus autibus, cognitionis n. p. tri,
desiderij, doloris, et boni propositi: 2. è ipse necesse
estiam amplius de meditatione considerari, Propter quod
adhuc superius et pro illis debite considerandis. 68.
Nota 2. Ipsa Consideratione per se non movet
circumstantia, et modos superius, facit pacati, tranquilli,
et

et breviter, id est: si cum vehementi conatu, et quasi con-
tione, omniavi Intensione: Nec nimis arguere et sem-
per cum reflexione ad regulas meditari, praecipue
postquam per frequentem exercitium facilius bene meditari
possis: quia talis intentio fatigat, etiam licet et plene.

69. Nota 3. Cum tuam Consideras et expendis,
dicendum tunc interitum, et cogitationis, possis dirigere
et ad Deum, quasi cum ipso loquereris, aut ipsum allo-
queris: Vel ad Triplex, aut animam tuam, qua sit
cum loqueris, et alloqueris, Haec tuae meditationis
occasionem praebuit, et spiritus S. dirigere
et movere te.

70. Nota 4. Affertur, alioque prius autus dolens, pro-
positi, ad libitum aliter poteris et post Considerationem
Circumstantiarum, Vel post tuam Considerationem
Cum plures Circumstantias: Pariter, posthinc
tuam, qua super te reflexis, te examinas, et atten-
te investigas, Qualiter in hoc, si illo te habemus
habuit, et in posterum huius velis, post cuiuslibet
Circumstantiam, et primum post plurimum Considerationem
affertur: Sed hoc adverti, quod, quandoque haec
Circumstantiam Consideras, te examinas, investigas,
hoc ipso etiam proportionate aliter illis prius affertur,
bonos autus, et proposita. His laus ad Optimum
universumque Declaratio, jam super

Tertia Pars Meditationis 71.

ad hoc Piorum appetum desiderij, actum Virtutis, dolorem
confusionis, et sua erubescia coram deo, bono pro-
posito, ac Resolutionum ferida promissio et obligatio,
prædicti consistit in hoc, ut postquam meam meditationem,
et punctum aliquod, et partem illius peccati, Peccato, et
attenti considerasti, perpensis circumstantiis, Te
ipsum serio examinares, qualiter an op. conformiter
et difformiter visis illi cogita veriter, qualiter te
hactenus habueris In hac, et illa mea considerata.
his rursus consideratis, et examinatis, ac Visis, Con-
victus et persuasus, conciliis, ac motus interior, et
eius Internos bonos affectus, Virtutum actus, dolorem,
cognitionis tuæ, ac bona proposita pro diversitate meæ
meditatione: Quod facillime elicitur, cum aliis, ac quasi
necupant sit, quod dum rem aliquam ad te perpen-
dis, cognoscis et ipsum, tuamque Vitam, et actus
conformes et difformes tali bonæ expensæ, et move-
as ad prout affectus, et actus pro diversitate cognitionis
de re habita, eundem materiam illustrare et gratia dñi.

Hæc ~~et~~ Tertia et ultima pars Meditationis, seu 72.
Sui affectus, actus virtutum, et resolutiones bonæ, ac bona
proposita elicta, sunt Principales finis, ac quasi
totus finis meditationis: Nam Propositio repræsen-
tatio, ac consideratio meæ circumstantiis, sunt quasi
mediæ

medium utile et assensum ad hunc finem, et fenum
principalem consequendum; Deo enim considerando
exponendo manifestamur a peccatis et a peccatis cogniti-
onem, ac Modis, Vita, moribus, modis cognitionem, ne per
hanc tria medium moveamur, et inducamur ad pro-
fectum et ad bonum, detestatio, bonas emendationis
proposita, quibus ad vitam, ac morum emendationem, Virtutem
et perfectionem acquisitionem sentiam sentiam pervenia-
mus, et in bono proficiamus, à malo absteruemus,
illudque dehemus, et refugiamus.

73. Potissimum autem De illi affus, et artus solent
ei ad: Admirationis, compassionis, amoris, Timoris,
Gaudii spiritualis, Contritionis et doloris de peccatis, de-
fectibus, imperfectionibus, Humiliationis, contemptus
i ad proprium, Aversionis et odij erga peccata, Spem,
et firmam, Varii boni et sancti desiderij, Fervoris,
Petitionis, oblationis, resignationis, et Principalis
Donorum Propositorum.

74. Non est in necessitate ut in qualibet meditatione etiam
longiore, ois istos affus, aut artus, à pluribus sem-
per elicias; Sed sufficit tot, et alij elici, ad quos,
et quales pro diversitate modi circumstantiarum considera-
re et cognoscere, ac quod divina interne moveris,
etiam si unus, à duo essent: Sed hoc pie et tranquille
inherere, ne elicias talium, à talis artus, qui magis sunt
utiles, et quiescenti ad eundem per meditationem intentum, et
propositum: Namque tu cogas, Ego, et quod

omni tibi offeras, inquit comando, ut bonos affus, et
actus quoscunque seu volens, seu propositi cum de-
votione, et consolatione sensibili acrius, et hanc in illis
liberas aut sentias. Sed si eas deus contulerit ne
Laerhymes J. accepta gratanter, et si in aspicit, in illis
de his contridam, cum eas à nobis deus in caligat, inquit
illa in arbitrio, et viribus nostris non consistant, sed pro-
veniant ex speciali Dei gratia.

75.

Circa Proposita in Meditatione eligenda
Nota Septima: Sicut. In amnis praealiqui agitur, et Vir-
tutum eligi debeat in comparatione in meditatione, Principalis finis
inquit agitur ut fructus et utilitas eam pergas, ut in ille
elicias bona et efficacia proposita seu resolutiones.
Quod est: quia praealiqui, fructus Meditationis ultimatus est
finitis in bonis et efficacibus propositis. Ultimatus enim
finitis Meditationis, est Vita, et omnis nostrum emendatio, pro-
gressus in Virtutibus, Persecutio Nostra Libera, et Elapsa, et
quod finem utique omnium maxime iudicat, et satisfactum
bona, et efficacia proposita. Nullus enim finis si emen-
datis, nullus hoc, aut illud vitium contrahit vitabit,
abhorrebit, hanc est illa Virtus debiti exercebit, nullus
passiones suas, ut oportet, mortificabit, et eradicabit,
nullus ad debitam perfectionem finis et ardentius tendit,
aut inquam pervenit, Nisi prius ad haec bona, et effi-
cacia Voluerit seu propositum habeat, et efficaciter
ad illa se resolvat. Et ideo plerumque illa meditatio
est melior, et utilior, in qua meliora et efficaciora fuerint.

proposita; illa uo minus bona, et utilis, in qua i. nulla
v. n. nisi repudi, et languide proposita fuerunt facta.

76. Nota 2. Nam licet Efficacia sint tua proposita,
i. Sufficit ut tu in gei facias ut quod velis te emen-
dare, i. amplius peccare, dum n. offenderis, quod velis de
perfecti tenore, in virtute proficere f. Sed o. v. ut
quodam proponas in specie, seu ut facias proposita huius
hoc i. illud in specie et particulari, hoc i. illud facien-
dum, aut omittendum, petendum, ad sufferendum, ac li-
ca illius modum, Tempus, Locum, aliam circumstantiam,
ut omnia ea parte proposita tua sint particularisata, et
circumstantionata. E. g. Ut si meditaris de Fraternita-
te charitatis, i. alia mea, qua te mouet ad eam; i. Sufficit
ut propterea, d. d. impositum erga vis ibidem obse-
ratio Charitatis; Sed insuper d. s. particulari facere pro-
positum, adte. observandi Charitatem in hoc, hi illo pun-
cto, caute hunc i. illud aut Charitatis, in hoc loco,
Tibi ipse, scilicet hanc Personam f. Debes in-
super de modis cogitare, proponere, quibus nempe
modis, ac viis propositum tuum in effectum ducere
possis, et debeat: attendere deum ad illa media, occa-
siones, in quibus propositum tuum operi adire possis.
Sic deum ediscendo, ad illa attente vigilando, effectus
ostendit proposita tua fuisse veri Efficacia, appa-
rentis in actu fuerint tua meditationis, et propositi.

77. Nota 3. Ut ut statim, i. tam facile obliuiscis
Propositorum tuorum, frequenter de deo ille renovari d.
d. d. grauis: quod propositum, proponere, quod vobis, vobis,

Simulq; brevi suspirio peti auxilium divinum, dñs:
veneremus adjuva me in omni sancto proposito! 9.

Advenit autem ad tua Proposita in memoriam re-
vocare, & repetere: In Solita Intèr matutina:

2. Sub sacro, & post sacrum, 3. Post 1. Communionem.
4. ad Sonu Horologii dum hic Maria recitari sollet.
5. In meridie dum ad putrum abscibitur Angelus
6. In 1. h. pñe à 12 Statuto exáminis particu-
laris. 7. In Vespertino exámine Considera in 1.
Religioni condicto, & prescripto: ac Tandem dum
ocasio illud calculandi occurrat. proponitur 1.

Sexto ultimo. Exomodo concludi hic Meditatio. 78.
Ratio? 1. Ordinariè loquendo satis bonu et utile est
ad finem meditantis habet actus clari. 1. Deo grās
agere, quod ad audientiam, et conversationem suam nos admittit.
2. Signatus sit, item pro illustrationibus, cognitionibus
et gratiis in ea collatis. 2. Veniam rogare de defe-
ctibus in ea commissis. 3. In suis propositis iterum humil-
itèr deo offerre. 4. Ipsum deus pro grāe recipien-
di proposita invocare: Item Sancti V. M. S. Angelo Agusti
Patroni illius die, & suis propositis, ac divina comen-
dare, Intercessionem proinde deum implorare. 79.

Prædictum est, Ordinariè: Nam subinde contem-
perat quod quis hinc meditationis tam attente, ac devote occu-
patus Considerare mala, ac bonis actibus, & affectibus,
ac Propositis, ut finem hinc ad meditationem propius &
inveniat: adeoq; tunc ad alia opera vocante obediendi,
pergit quisq; hinc auxilium clari pro gelatione meditationis

more celatos artus. id quod optime geludatur meditari
si in consideratione attenta mea, pro affertibus, expositis
sine ammittentia elabentis tempore finitur. Qualiter
autem praeterea alii possint profecti artus conclusivi
meditationis, in compendio hactenus supra N. 84.

S. 85.

Haec duo dicta de Meditatione, brevi compendio
praecepta ostenduntur: et pro Norma Meditatio
disponitur Formata Meditatio cum omnibus
Requisitis.

80. Ad Si Meditationem inditius de Nocte, v. mane, Vespere
v. determina tibi materiam de qua meditari vis, attente
legendo v. ex formatis meditationibus, v. ex Avancerima
in hac Regula pro materia meditationis Legi praeterea Solito: v.
ea causa ex alio a lectione impeditis, v. cui legere nolis,
propterea meditaturus de materia cuius lectione es indigens,
Solum meae determina: Cum qualitercunque determi-
natum In. duo, v. tria puncta praescripta dividit, et
ad minus confusi praescribi in quem finem, seu in lege
certi virtutis, v. defectus tui compensationem, vel certa Virtutis
implicationem velis de ea materia meditari: Et haec
v. Praeparatio Remota, valde cuius necessaria ad bene
meditandum, ac facilius meditandum fore debet.

81. Solo. Dum jam devenit tempus meditandi: brevis
cum gaudis spiritus legila, et assue jam facilius illum locum
qui ad audientiam, et conversationem Divinam inclinatur: admittere
vis: Quod Viva fide oneror immergi, et pro. et diffini
de Substantia et profunde coram Deo Praetoribus et

qua potes humiliter, et Reuerētia, etiam Spiritibus angelicis.
Fidei, Adorationis, presentis Dei, Humilitatis, Contrito-
nis, Propositi, Intus, obsequii, Invocationis. Quosdam actus
hac in Tribus forma elicit, potes.

Oratio, et paracletica

O Deus meus et omnia. Eū coram infinita Ma-
jestate tua divina, quam inuicem de personarum fir-
miter credo, ac profundissima humiliter, omnis possibili Re-
uerētia et submissione in terra prostratus adoro, et uere-
ror, Comparēs coram tuae maiestatis, et ingra-
tissima, tuarū consequenti, et multo magis tua considera-
tione divina one indignissimū agnosco, et confiteor:

Tu enim immensa maiestatis Deus, ac Celi terrarū
Domus et ac Creator omnis es. Ego uero uilissimus ser-
ua uilissimus, et ingratus peccator, qui Te creatu-
rem meam innumeris injuriis, et peccatis offendi, inju-
riis, et contemptu affeci. Sed O Deus meus, cognos-
ti ex corde uolo si offendi, ^{ante} ^{prope-} ^{prope-}
pono te amplius in uallo uelle liberari, et delicta me
offendere!

Et ideo ut Summā Vltimā tuam adimpleam, quā uis,
et in deliciis habes. Esse, et Conversari in filiis
hominum, corde contrito et humiliato loquor ad te, et an-
iam, quid loqueris in me.

Ite autem hac mea teum Conversatio, et oratio mentalis
sit magis accepta et grata, eam etiam cum per-
fueris Oratio Petri ad Filij tuos, et hanc unam officio
ad laudem, et gloriam tuam.

sed quia nihil fieri possum sine Te, ne quidem cogitare,
per Infinitam bonitatem tuam, per merita ed. H. Monica
Ingenitae rogo Te O Pater aeternae, regale memoriam
mea bonitas et sanctorum cogitationibus! O Fili Dei illu-
mina Intellectum meum lumen tuo lumine! O Spiritus
sancti inflamma Voluntatem meam ad affectu-
artus et propensum tibi gratissima! Tu quoque
O refugium peccatorum, Mater Dei, Virgo Maria
et Tu S. Angeli lupos, Vosque S. Patrum, et Patrum, et
sanctis Commendis omnes iuvate et orate pro me, ut
ad quodcumque placitumque Voluntas divina meditari Vale
Cum gratia tua O Deus meus, nolo admittere ullis
distractionibus, et impertinentibus cogitationibus, quia Unicus
teum, nolo amantissimo et praeclarissimo Deo creatore
meo loqui, et te attendere Vale! Loquere ergo Domine
quia audit Servus tuus J. Et haec est Pr.
Oratio Proxima.

82. 3io. His S. affectibus finitis, Vel ante hos,
Evoca tibi in memoriam, Materiam de qua meditari
Vis Deum praevisam, et conceptam in partibus, & par-
ta divisionem: Et post hoc, Deum puncta seu partes
incipi parati tranquillè et attentè exquirere, consid-
rando illum Deum exarum unum & per circumstantias
quod, quid, & per Nam, propter, affinis, damna, causa
pla, damna & S. Si de Virtute, aut Vitio iuxta dictum
n. 64. et 199. Et tandem qualiter te habueris circa ta-
le factum, exemplum, Vitium, & Vel ab eo definitum
Quam Considerationem spiritus modo facit juxta in Nota Viti

Meditatio et Consideratio formata de Vir-
tute Abstemie, et Sobrietatis.

Premiis præmittendis mox relictis, ita scilicet loquimur. 83.
Do inique capere, et considerare.

Nunc ergo anima cogita et considera Naturam
Virtutis Abstemie et Sobrietatis, quid sit, et in quo consistat.
Hæc nihil aliud est, quam reſtrens inordinatum ap-
petitum, et Usuum Libi et Potus: ille ergo abstemius
et Sobrius est, qui ordinatè, temperatè, et moderatè
utitur Libi, et Potu. Hic autem ordinatus Usus
consistit in his 5. videlicet ne quis comedat, bibat:

Præpore, Lautè, nimis, ardentè, Studiòse.

Ille præpore comedit et bibit, qui anti, et supra
grus solitum, aut conveniens absque necessitate id facit.

Lautè vò et Studiòse, qui Libos nimis delicia-
tos, pretiosos, exquisitos, accuratè præparatos afficit.

Nimis, qui plus, quàm Nra necessitas, et utile est
comedit, et bibit.

Ardentè: qui nimis avidè comedit, aut bibit, plus,
aut præcise gustum et Voluptatem attendens, si autem
necessitatem Nra, aut aliquam finem Sanè, et spèlem.

Videmus nunc o anima! quàm Necessariò et
Utiliter prohibeatur omnis reliqua ac Nimis, seu plus
comedatur, et hanc Unitè bene perpendamus: Ecce!
qui plus comedit et bibit, quàm sit necessitas Nra, aut
conducit, Noct Libi in bonis foetund, Fama, Corporis,
Vita, et antid.

1mo: Noct. Libi in bonis Fame: quia qui nimis edere
debet et bibere solet, manifeste ostendit se esse gulosum,
et leviter solis virtutibus, effugit velle prohibere saltem
occasionibus ad quosque vitia, Nam juxta H. PP. Im
possibile est, ut is, qui in cibo aut potu nimis est, vitia
extinguit, Virtutes implantet, et ad aliquam perfectionem
perveniat: Nec potest esse bona fama et estimatio de gu
loso, imò etiam prius habitam optimam famam ut de
orationem homines dimittunt, quamprimum talem qu
losam vident, aut reperiunt. Vidi ergo a, quos
surgit peris bonam famam, dum nimis libet, aut
potui indulget!

2do: Noct. in bonis Corporis: Dicit tunc Medicus et
Aimovio, tunc quotidiana experientia patet, quod plerum
que omnis nostra infirmitas proveniat ab excessu in cibo,
et potu, proest et spiritus s. clari indicat Luc. 11. v. 33.
In multis locis est infirmitas. Attende ergo a
mea, ne nimis comedendo aut bibendo Sanis, et tan
lenta Noct. debitas, varias infirmitates contrahas,
aut minus aptum tibi reddas ad ea exequenda, ad quod
obligatus es: Duxum eris tibi locum tributum vi
vendo, si tibi fieri erudiri debetis: Dni salutem quidem
dedisti mihi, Sed non nihil, si periculum lueratur dum, quod
nimis libet, aut potu illa destrui, id ad bene operandum
omnino apta reddidi.

3do: In bonis Vita Noct: quia hanc abbreviat, hoc
so, quod varias infirmitates causat.

240: In bonis a^a Noct: Non tñ idē, quia quoties quis
nimis comedit aut bibit, toties Saltem Levē peccatum com-
mittit, Sed insuper plerumq; integram peccatō latēam
seum trahit, Tālis Solutio Superflui, otiosi, inepti, aut
conturbati Logi: Insuper Corpus gravat, Lingua pig-
rum, Somnolentum, et ad Status sui omnia inepti,
q̃ minus sapientem redit, ita ut aut oī omittat, aut
negligat, et inopis fieri pereat: atq; itē periculis pec-
candi se exponit, ad ea invitatur ea Corpore stimulo
potius nimis repleto. Sed a^a mea! quā male
et damnosa Sepela proveniat ex nimis Libo et Potu!
ut merito dixerint S. P. P. gulam ē fontem et radicem
omniū peccatorū!

Noct insuper anima O a^a mea! quia Charitatem,
devotionem, et fervorem minuit aut Absolutē extinguit:
Draas et Inspiratio Dnā impedit, Sicut quibus hōs alicu-
jus Simplicitas in plures cadit! Oculis ferē quodā
videmus o a^a mea, in quos, et quanta Corporis, et ad
pericula, ac mala projiciant hōs rauciss Libi et Potus,
et latruncis etiam hōie propinat.

Et quomodo tu Virga hanc Virga te geris? O quo-
ties quia epist! quoties plus, quā nāc nēcessē, aut con-
dū erat, comediti, et bibisti? Et quot, et quanta
mala Damna inde contrahisti? Quos peccata peccata,
Scandala q̃ commisisti? Nomen Lūe N. H. ancillu
N. N. ob excessum in Libo, et Potu invenit? S. P.
Laudilogo O a^a mea! in Superfluo illo Libi et Potus q̃

ob quod tanta fama, corporis, et eâ damna incurrit
quid inquam i? Nihil, nisi una modica Lingualis
voluptas, quæ potam diu præire durat, quam diu li-
bus, et potus in ^{ore} ~~stomacho~~ est, postea vò corpus graviter
affligit, ipsamque privas etiam liuta Linguali Voluptate
et usu liuto, utpote ob infirmittes Venas, quæ per
excessum contrahit, jam ab isto, jam ab alio liuto, ac
potu consilio medici, aut aliorum est si abstinere,
et locum illud amaris medicinis, aut abstinentia ab ordi-
rio Vitu se curari, Vanosque dolores sustinere! Ut
grandem Stulticiam!

Quoniam autem omnia ulterius ista Stultescere? vel
quando meliora Sapere, fama, honori, Valentiam, et
eâ Consultere? Si tibi his Consultere, profecto absti-
nere, temperare, et Sobrius esse debes! ab excessu
liuto et potu cavere debes: Scius enim omne præter, omne
præter periculum, nec infirmia apud multa opinione apud
lois, nec infirmittes venas vitatis, Nec ulla per-
fectionem Religiösam unquam, aut Virtutem tendere Valli-
bis, minus asseveris!

Sed quid dila moror, Utique Vñ Deus, nolo amplius
ita insanire, Stultescere, Sed volo meliora Sapere,
fama, honori, Valentiam, et Saluti mea Consultere,
et me in his emendare!

Sequuntur in Affertus, et Virtutis Actus.
adit: Admiratio de Comissa Lestimus Stulticia, et malici-
tia, Dolores et Contritionis ab eam: Detestationis ejus-
dem, et Propositi universalis ac particularis, Penitentia

Positionis Verid, Græc, exequendi propositum: equi-
dem hoc, & illi modo ubi possunt.

Domitor o deus meus! malam malitiam, et excessum
in Libo, et potu habemus comissum, ardentes desideratum
et affatatum! quid habes onodi esinde? nisi a mortu
lonsid, trinoem tremendi iudicij in mortuando, de die iudi-
ij? quid habes inde: nisi confusidem, pudorem, erubis-
centiam coram De, et Angelis ac St. Spiritus! ac hominibus
qui hoc in me observaverunt, viderunt! quid habes, illius
minorem affirmacionem de ore? Variis doloris, afflictois
Infirmitatibus? et quid video esinde? nisi neglecta, vel
negligenter, et imperfecissime peracta Levitica tua, et
Statuta, et munera omij activis, obligatois? O stu-
pendam meam malitiam!

Ped o misericordissimè Deus, unice amoris tui dolo
tot excessus meos in Libo, et potu, et omia mala, ac peccata
esinde provementia, et comissa! Decetioris et a domitor
amoris tui oim superfluit Libi et potus & propitius sit.

Firmissime cum auxilio græc tua Propono
quid dimittas velim evitare, et in hoc ore emendare:

Et quidem hodie, ac prima occasione volo hoc edi-
qui, et attendere Ne ullum excessum in Libo aut potu
committam! Adjura me dñe Deus, et da mi
Græc in hoc edependi, et vitandi! Amen.

His actibus Sancti et Superioris concluditur 87
tota meditatio: Si tamen adhuc Superius de tpe me-
ditationi proficiat, Potius ac Spiritus actus edere.

Actus Terminantes Meditationem.

O Amantissime Deus meus et Omnia! Humillimè
ego gratias pro tua Infinita bonitate, et dignatione, pro
tunc indignissimè ad Divinam tuam Amicitiam, et con-
versacionem admitti dignatus es! in cuius Pius cogita-
tionibus illustrari, et pios affectus, ad mei cognitionem
adornari, proposita omni canitari, iuvare dignatus es.
Quid quid in ea bonum, à te, et tunc est, pro cuius tit-
lohi. Sic Honor et gloria in aeternum! quid quid vò in
ea malum et defectus sum, à me, et meum est, pro
quo corde contrito culpam meam loquam te agnosco
et humillimè veniam peto.

Deus Humillimè omni, omnia omnia, Specialiter
vò mea lingua pia desideria, et bona proposita, in
Nominè Jesu Xpi, in Unica meritis dilectissimi Filij
et Domini V. M. et O. M. per manus ejusdem dilectissi-
mi, Beati V. M. et O. M. ad eandem gloriam, et
etiam, et Scribitum Tibi offero O Amantissime Deus
meus et Omnia! Humillimè et fiducialiter re-
quero ut me in S. proposito confirmare, et iuvare
indigneris.

Et eandem infinitam tuam bonitatem, per merita, et Nomen
Jesu Xpi, B. V. M. J. insuper ego, pro N. H.
Hic supplicia pro quibus orare V. S.

En habes Te charissime! nitenti formata medi-
tationem, juxta quod poteris et alios consimiles formare.
Et quia actus, quomodo etiam Unica circumstantia tam fa-
cile et utiliter considerari possit.

§. 9mo

Quod nam Media juvent, et faciliunt Medita-
tionem, et quod impediunt? ubi et de diffi-
cultatibus, ac Ariditate.

Sedes II. Quod media juvent et faciliunt Meditationem.

¶ Invas et facilitat 1mo: Delicta Instructio circa
modum bene et facilius meditandi. Quod hoc, eos
facilius edis suis omni, Libetis enim tractum jam me-
ditandi modum, in eoq; practice instructi, probati, et
exeritati estis. Nec aliud desit, nisi ut quotidianum usu-
rum ea ediscere in intermissionibus. 2do pluri-
mum juvas, et omni faciliat, frequens de rebus spi-
ritualibus Lectio, discursus; ex his enim aperitur ma-
ior notitia et cognitio rei spirituum, quae dein facili-
occurrent in ipsa meditatione.

3^{io}. Ardens studium
proficiendi in Virtutibus, in Perfectione Elipse, extirpa-
di Vicia, et omnes ac graves passim corrupte omnia
passiones, et inclinatio: cum enim haec obtineri nullus
possit absq; frequentis et serio usu meditationis, Illam
Meditationis usum necessariis adimari, a seipso
debet.

4to: Frequens exercitium Meditationis.
Hoc medio sensim sensim superabit quis imaginarias
difficultates, quas prius habebat et timebat, dummodo
quae ex parte sua sunt, non omittat, prout experientia testi-
ficat. P. Theresia, maxima difficultatem et laborem pri-
mo annis passim Meditari, postea facile excellens
in ea Magistra. 5to. Debet preparatio
tam

tam Proxima, quàm Remota. oto. Abstinē-
tia, et sobrietas: Pauper enim cibi et potus corpus gra-
uatur, Intellectus et memoria leuatur, et offusca-
tur, et ad meditandum minus apta efficiuntur.

Trio. Frequens deuota Oratio pro grāe bene medi-
tandi: Reuerē et debite meditari cum sit Speciale Dei
Donum, vult Deus, ut pro utraque Specialiter ei instol-
emus, Simulq; quā ea parci nra spirantur, faciamus.

Hae ergo Inuent, faciunt quibus ad Me-
ditationem, carnis desiderabilem, et Leuam huius reddunt.

Contra: his opposita, et Contraria, impediunt
difficilem, contumibilem, aut minus aff desiderabilem,
et adimantem reddunt meditationem tunc in utroq;
ipsa quotidiana experientia.

80. Lex 2. Qualiter praecipi existendum sit di-
tractionibus in meditatione infestantibus.

Re. 1mo. Si distractiones obueniant ea culpa Nra
quibus culpabilitate, dedimus aut damus causam: quales
causa sunt: Inordinata desideria et appetitus ad
eum alijam. Nimia cura, et sollicitudo de moralibus
& Negatis nris peregrinis: Nimia effusio ad carnales
omnino preparationis Remota; obliuio laqueabilis Pra-
sentis diuina: desideria, et incuria residentis et capul-
lari distractionis. In his et similibus distractionibus, debem
sine mora quamprimum aduertimus locum de culpa
omni agnosce, curam cogere, emendationem proponere,
et de causa distractionum laqueabilis statim amolitis est
de illis amorem: Ideo conari debemus ut aduocemus

nos ad ea, quae propositum habemus consideranda.

De Secundo. Si obveniant distractiones sive huiusmodi 287
quibus ipsi causam voluntarie nec dederimus, nec dantes:
ut scilicet: quae praedicti obveniunt ea miseria fragilitatis
humanae, aut ex malitia, invidia, et tentatione demonis, quo
optime sciens, quod nihil sit, quod Deo magis placeat,
nobis prodesse, et si nocere possimus, quam per Ora-
tionem attentam et devotam, eam ut acerrimum luctu-
mentum, et flagellum summo odio persequitur, totis
viribus implere satagit, infestas praeter omnes alias
Virtutum, Mortificationum et exercitiorum: ~~hanc~~ ^{hanc} huiusmodi
inquam distractionis, a qua quod ex culpa nostra veniunt,
occurrant: quamprimum advertimus oculos impetinenti-
bus cogitationibus occupatos, et distracti, illos statim
dimittamus, animi quoque nostrum ad Deum Praesentem con-
vertamus, et pergerimus in eo, a quo per distractiones fui-
mus avulsi; in indagando causas unde veniant illae di-
stractiones, quia sic indagando novas causas multis
distractionis: Sed simpliciter contemnenda, et evitanda
sunt: Cavere autem debemus in omni oratione,
Ne liberi, et voluntarie eis immoremur; Animus
qui facit, semper Vermineus fiat, et Injuria Praesen-
ti Matri Dnae, cui loquitur, irrogat, et gravato talibus
trahitur ulterius gratia Dnae. Debet autem in hoc tepidi-
tate et negligenter, sed statim reuertere, proinde
solvendo actus e.g. Nolo hic et nunc in Praesentia tua
Majestatis, et alius, sed Unice, secundum legem, secundum consue-
tudi- te audire. Loquere pro Dnae, quia opus est servus tuus.

88. Quod si distractiones magis infestent, prout contin-
git, si in iis cogitationibus aliquem affectum, inclina-
tionem, propriam interesse, & luciditatem habemus. tunc
magis conatu debet eis resistere, quod facile praestabitur,
si lenis recogites pono: Te esse locum dei, et loqui cu-
m deo Matth. 22: Magnam et irreverentiam, magnamque dei
contemptum, relinquere ipsorum obmugas, et quae spiritibus
tractandas, et eximandas. 22. Cum Majestas
illius domini, tanta bonitatis sit erga Nos, ut Ne momento
quidem oculos suos avertat à nobis, equissimum erit
et, ut et nos oculos ab eo non avertamus. Saltem
ea hora, et tempore, quò oramus, et cum ipso conversari
statuimus.

89. Capitulum 3°. Quid agendum, dum quis in Meditatione
aut precibus Oratione Ariditatem, derelictiorem patitur.
Ariditas, hinc, et spiritus derelictus in Oratione de
illis, qui nec bonas cogitationes, nec attentionem in meditatione,
oratione precibus habent. Nec enim gaudium, affectum, conso-
lationem, directionem, et favorem sensibilem affectum, & virtutis
auxilium eliciere possunt. Sed totum quasi spiritus meditationis
cum festinatione et spiritibus spiritibus inter varias distractio-
nes, vel laboriosos conatus, quasi derelictus à deo,
transigere debet. h. praemissis.

90. Reliquis aduertimus, quod Ariditas illa proveniat
Ex culpa nostra, vel à obmissam culpabiliori propensione
peccati remotam, aut proximam, & Voluntariam di-
stractionem, & desiderium, et irreverentiam committam in Oratione
utpote in conversari imbecillia cum infirma dei Matth.

Vel, ob peccatum, aut notabilem defectum nondum per
Confessionem, aut Veram contritionem expiaturum: In hoc
casu, debemus coram Deo nos profundissime humiliare,
culpam nostram agnoscere, et fateari, quod dignum sit iudicium
Dei, ut in penam iniquitatis nostrae Deus seipsum suum à nobis
abscondat, consolaturum cum subtrahat, et cavet, ac
iridit nos puniat: Demus item, contrito corde dolere,
penitere de culpa nostra, et emendationem efficaciter propo-
nere, et promittere, Veniam rogare, et quantum possu-
mus, peccata voluntarias dilectionibus exueri, aliorum
defectus autem vitare.

Ad 3°. Quando Aviditas illa provenit sine Nostra
culpa, dum n. ex parte nullam culpabilem causam illi-
us agnosimus; Sed aliunde provenit vult: s. ex causis
et dispositionibus nobis, aut ex altera Nostra, corporis,
infirmittate, et immutatae tyris, acris J. Vel: ex spe-
ciali permissione Dei, qui eam quodvis ob varios suos
fines, ad sui gloriam, et Nostram utilitatem mittit: e.g. in
extinguendo nostro peccato, s. ad Nostram humilitationem, et
cognitionem infirmittatis ac impiae nostrae, ut videtur quodamus
nos nihil posse boni, Sed devotis, fletibus, boni affectibus,
sancta desideria, et loquacis promerent in nobis - mui
à gratia Dei: Vel denique, ut nos in fidelitate, longinqua
probe, s. ut occasionem libere daretur variis deo E. gra-
tissimos artus Virtutum exercitari, praestitum, Phil,
humilitatis, resignationis, constantiae: ac tandem ut inderet
nos, eadem servare parata semper Voluntas, pura mente
et

et Iudei, sine ulla alia nostra sensibili consolatione:

In simili Casu, Possamus nihilominus, et debemus bre-
viter et facili, quod Deus ob peccata, ingratitude, prosteri-
tam justifficet nobis subtrahat gratiam devotionis, et
consolationis Spiritus, et digni affligat penam ariditatis: adeoq;
indignos nos debemus reputare. Sine consolatione, atq; q;
gratiis, quas suis dilectis et fidelibus suis conferre
Soleat. Interim humiliter et fiducialiter cum Es-
perare debemus pro Spiritu devotionis, Divino lumine,
et gratia; cum plena tamen Resignatione in Divina
voluntatem, ita ut utramq; per pluris annos obtingat
nos in ea ariditate, tam cum omni humilitate, patientia,
et resignatione acceptare et petere debemus, solo beniglatio
Dei contenti. *Hinc*

92. Sive ex omni, Culpa, Sive Sine nostra culpa proxi-
ma Ariditas illa, o quam cavere debemus, ne ob illam
Locum demus inordinate tritit, dejectioni animi, aut
degenerationi, quasi impossibile est nobis bene, et devoti
meditari, aut orare: Neq; propterea, aut alia causa
simili falsa causa ex his praestatu quibus in aliis
occupationibus nobis impediendi, Meditationem, Oratio-
nem solutam omittamus, aut abbreviemus: quin imò humi-
li, patienti et resignato animo contra perseveremus,
usq; ad finem; ac mitiora, quibus in nobis est, faciamus,
et distractionibus infestantibus resistamus. Ita
enim nos habendo, Meditatio nostra aq; imò plenius magis
grata erit Deo, et nobis fructuosa, quam alia, quod
nescio quā duratione et consolatione, dulcedine et fervore per
ante

peragitur, etiam si in illa arida et siccā nihil agitur,
omnis, quam quod quasi continue distraktionibus, et aliis me-
tationi contrariis defectibus resistimus. Quod
quia illa meritis fides est modo quo hic et nunc vult
vires, Deus autem vult, ut tunc a nobis ab ipso nobis im-
missa oratio modo faciamus, et omni consolatione
spiritus. Sensibili carcamus, contra illa et deo gratias,
et nobis fructuosior. Faciamus ergo eam optime agi-
mus, si hunc, id est, artum ibidemus.

Domine Sicut Vis, et tibi placeat, ita fiat! Sat multum
i, quod Majestas tua vna in processu tuo tolere,
et me miserum et indignum respicere, et audire dignetur.

Vel: Domine si sum dignus illa consolatione, illa
oratione, favore, aut devotionis afflu, quibus fideles
tuos servos rebus, Sufficit mihi tunc beneplacito,
tantum si propinias me a facie tua, et spiritum
S. tunc me auferas a me, sed da gratiam, ut in hoc
statu agam, pater prout tibi placeat!

Exeunt. Quid agendum cum advertimus, quod
meritis nostra ob distractiones sive voluntarias, sive
involuntarias, sive ob alias causas, et defectus, minus
bene succedunt? Re: Defectum hunc saltem
causam Reservare debemus, ibidem bonos aliquos
artus desiderij, doloris, et quorundam speculativa propo-
ta illo die Vigilantes, et Audaces Perseverare: Illis
die debemus nos magis mortificare, et in omnibus
operibus cum majori diligentia, et hinc inspectioni ambulare,
et

et quodvis peccatum castigari debet; Tah enim modo
sufficitur poenitentia respiciamus, et si sint maxime spu-
itu à meritis discedimus.

Pro Coronide Hujus matricis

Accipe quædam Principia practica circa Meditationem.

92. Principium I^{um}: Magnam semper habere assidue-
tionem Meditationis, et quædam de eius utilitate, et
necessitate.

2um: Meditationem summopere amare, et de-
voto frequentari: adeoque firmum et inviolabile habere
propositum ad Meditationem, et Recollectionem quotidianam
juxta S. Religionis Constitutionem diligenter semper, et tempe-
stive comparandi, nisi obicit, à alia vera legitima causa
impediatur.

3um: Ex frivolis, et futis causis, à negotiis
nunquam omittit Meditationem, à Recollectionem: Nec abla-
te Subtractione eam abbreviat, aut sero ad eam revertitur.
Sed negotia tua ita disponi, ut quantum possibile est, Medi-
tationis et Recollectionis non negligantur.

4um: Dum et quævis Officij à Meditatione, quæ
in Choro, à alibi fixa hora à Communitate peragitur, et
exemptus fueris, firmum habere, et servare propositum,
diligenter et tempestive quotidie privatim institueris.
De mane aliquam ad minus brevem Meditationem: et
divisionem temporis ita institui, ut meditatio secundum
ordinatum tempus habeat; Præsertim cum per eam nullus
perdat tempus, Sed illud lucratur pro Negotiis suis Officij,
ob majorem gratiam, et afficiam suam. Unde etiam

Hinc: etiam in Via, quatenus fieri potest, illam non omitti.

Item. Certe videtur et supponitur, quod sine frequentis Meditationis exercitio, nulla constans, et solida Virtus, nullis omnino vera Perfectio seu Religiosa seu Christiana agiri valeat; adeoque in frequentari Meditationem, idem esse, ac nolle tendere ad Imperium, et perfectionem.

Item: de meditatione et modo debite meditandi Sapiens, et tam diu lege, relige hic tradita, donec omnia perfecti intelligas et capias, ac memoria suffragetur imprimis, et audenti gratia Domini in praevidendo deus quotidiano usui, et exercitio. Prohujus majori facilitate, et ut de modo meditando compendiosius te reflectas frequentis Oratio Compendiosa, et brevis Instructio bene meditandi.

1^a Lectio, et auxilium, aut in memoriam advocata mea 95.

Meditatio. Huc Præsentia Dei cum actu Viva Fidei. 2. Ipsum ut potest præsentem adora cum omni honorificatione. 3. Ipsum esse offer timentissimum cum omni affectu, et pete lumen Intellectus ad cognoscendum id, quod meditari intendis, Virisq; tribunal Voluntas ad amplectendum, aut fugiendum si malum Vicioque fuerit. Et hæc est Oratio preparatoria, seu preparatio proxima, quam videntur postulare Supra II. 34.

2do. Attentissime omnia Verba pondera, et minutim considera illud, quod meditandum proposuisti, vel legisti, aut legi audisti.

Hoc factis, statim examina Motum Vivendi, quem

anſchae tennit, an fuerit confirmis hinc xij, quam
meritis, reflectentis te ſupra teipſum, mortis, et alij
tuos; an eris frequenter gratia id, et per qualem occa-
ſionem? gerendo attenti qua ſi varia huius tui me-
ti, ut catengetur. In hac igitur conſideratione mea,
examine Vita, mori, arbitrio tuo, ac cognitione tui
conſitis proprie meditationis.

910. Facta conſideratione, examinationis finis, et
habita cognitione tui, tuorum defectuum, etiam J. Fran-
ſi ad affectus Voluntatis, et contriti deſuperis Vita
priorum, defectus etiam. Et ſae firmum propositum
practicandi impoſitum illud, reſectum, quartum,
in meditatione cognoviſti et faciendum. Et Tandem
termina meditationem huius prius affectus, et colloquio ad
Iſtam Trinitatem, Iſtam Xpū, Iſtam Virginem, S. Ang-
lum huiusmodi, ſanctosq; Patrones, renovando affectus
amoris Digni Deum: Reſignatione, oblatione, gratia activi,
petitione gratia ad exequendum propositum J. Sicut ſeriet
terminatur oratio mentalis.

S. LOMINIS

De Oratione Vocali.

96. Orationis eſt Mentis elevatio, qua aliquid petimus à Deo,
et quā Gaudamus eum adorando, gratias agendo. Et
Hae ſunt Publica, et Privata. Orationis Publica
eſt Orationis Privata eſt, quam quis pro arbitrio ſuo
et devotionis ſpiritu etiam prius ab alio ſormatam orat.

si quam ipsemet libi ex privata devotione format,
et pro libitu suo quivis facere, si omittere, mutare,
si variare potest, undè non fiat invane. Formata
ab aliis, exhibent libelli precatorii. Formata aut
à nobis ex proprio affu et devotione, sunt divasti-
modi pro diversis necessitatibus, indigentijs, et pro devo-
tionis Nostrae: et hic orandi modus valde excellens est,
hoc ipso quod ex mente, et fervore interno proveniat,
undè si spiritus sufficit, tam diu prossequi expedit, quamdiu
concupiscit fervor et devotio adigit. Haec enim famili-
ariter conversamur cum Deo nostro Vobis, proprio affu pro-
lati, si etiam aliquis Vobis, nostris in affu consonantibus
utimur, corque nostrum coram Deo praesentem effundimus,
jam affu nostris proponendo, jam affu implorando:
Miserere peccata nostra confitendo, dolendo, misericordiam
postulando, modo sperando, undè nos plene resignando.

Formata aut ab aliis sunt, Oratio Nostra, Salutatio
Angelica, Rosarium, Hymni, et alia praesentia in libellis
verius contenta.

Oratio Publica est, quae fit Nomine totius
Culicis, seu Populi Civitatis à Ministris Culicis ad hoc
deputatis Clericis op. et Sacerdotibus tam Sacerdotibus,
quam Regularibus, quibus tunc Specialibus et primariis
Ministris suis Certas praesentibus Culicis, ut suis
Nomine, et pro toto populo Civitatis eas quotidianè ad Deum
fundant; Ita fit ut nulli praesentibus Ministris huiusmodi
illas imitare, nec addere eis aliquid, nec demovere, & Mutare

quod ille de Vbo ad Vbm prout Culia, dicitur, ut in-
spirante Spiritu S. praescribit, Devoti, et exanti prout
dicit. Huiusmodi Oratio publica sunt, Hora Canonica,
seu officium divinum, Orações, et Actus in Sacrificio Missa,
in Processionibus publicis: Et haec fiunt, et manent pub-
lica in omni tempore, dum in publica Culia est chorus, sed etiam
in privato loco, et in privato Cella ab uno solo Cleri-
co, Sacerdote, et Religioso persolvuntur, quia etiam tales,
et in tali privato loco Nomine Culia prout ab eadem
praescripta, locuti publicis persolvunt.

98. Quanta autem sit Dignitas et Utilitas Ora-
tio publica ⁱⁿ Hora Canonica per eandem Oratio: in
Haec principaliter consistit in Laude, glorificatione, et cul-
tu Dei, Quotiesq; Orações, gratias actiones, alijs virtutum
actibus laudem, Honorem gloriam eius requirunt, quos
exercere munus plane Culie et Angelorum est: Omnia enim
et tota occupatio Angelorum est, Deum quem infiniti boni,
amabilem, et laudabilem agnoscunt, amare, et de eius
infinita felicitate gaudere, ipsum adorare, benedicere,
laudare, et glorificare. Et de in Choro persolvitur,
Cantatur Deus modo glorie Angelicæ: Siquidem et An-
geli per modum Chori Deum laudant, dicit Is. C. l. v. 3.
Clamabant alii ad alterum, et dicebant, S. S. S. Omnis
Deus Sabaoth exercituum, plena est ois terra gloria eius.

Haec est illud commune Asectorum dictum: Evad. Ho.
99. " gili faciunt in Caelo, hoc Religiosi faciunt in Choro
indeq; Chorus fit Caelum in terra, et ideo qui fugiunt
Caelum, fugiunt Caelum.

Zelo: quia dum in Choro perschitur, è tris unita, et
conjuncta, et hoc ipso, Deo gratior, et ipsa quodvis obti-
nendum efficacior, Viri prae se trahunt et devotione sup-
lente quodammodo defuturum et impleverunt alius.
Habent Divina Misericordia specialiter complacentiam
in eis, ^{pro} in istis Nomine, et sui Honore, et laudi uniti
sunt, prout sunt ii, qui ad eum laudandum congregan-
tur; adeo, ut in medio eorum, et eos specialiter exaudi-
re promittat ^{Matth.} Matth. 18. v. 20. Si sunt duo à tris con-
gregati in Nomine meo, ibi sum in medio eorum. et v. 19.

Vobis f. Hinc

Inferre Charissimè quantum semper estimari,
et amari, quantum Revereri, et diligere absolvi debetis
Orarum publicis, praesertim Horis Canonis, ad quas quicquid
Professus estis Religionis vestrae observandas sub peccato
mortali obligatus est.

Zelo Quartum estimari et amari debetis, dum
Causilla vestra in choro perschitur: eo quod ibi, mo-
do Angelis et laudibus persolvatur; Simulque observantiam
cum aliis conjunctionem fiat efficacior ad impetrandum,
Deo gratior: adeoque quam libentissime Chorum fre-
quentare desideratis, ut auditis canenda signis lyti-
tis aliis, ad eundem statim properatis, ibi gaudium,
et consolacionem vestram geratis, quod et experiri, li-
cum gaudis frequentaveritis, et ab eo nunquam, nisi ex
obedi, aut inevitabili necessitate vos subtraheritis.

310. Insuper: Quam graviter errant, quibus decipian-
tur, quibusque damnum et iacturam incurrant, Qui deli-
tam adinavim de Oratio publica in huius, eandem capi-
di, distraxerit, inderit, negligenter, et irreverenter, in propi-
rantes persolvunt: Et dum possunt, et debent, Chorum,
Laudumque divinam publicam, in frequentant. Ad illud
ex frivolis aut futilis causis delinunt, Vel ad eandem
sero veniunt, in ab illo ante finem recedunt, in finem in-
ordinate ambulat, et hinc in psallendo prostrant,
in pausas debitas in observant, aut alio devoti, ac
debiti psallentibus indignantur.

100. Inter Oratioes Privatas gratantissima, et
deo carissima, in Oratio una Pater Noster, et Salutatio
Angelica, Ave Maria. De Oratio una pater. ja
hanc ipsam Vita Magister Xpianus D. commendavit, docuit,
et pro aliis commendavit Mat. C. b. v. g. Qua tunc
S. Ang. et Casario Beclabensi, Si contrito corde, et com-
posito corde oritur, dille peccata vernigla quotidiaria.
De Salutatio etiam Angelica pater. ja tunc Car-
dinari. Dono, de divina psalmodia c. ib. S. 2. ad hanc
Salutatem conceptissimis verbis componendam totius
Trinitatis signis intervenit: utpote quae per Archen. Job-
niel S. P. Maria illis vris Salutari voluit, Ave gratia
plena, Domini Tuum. S. Chirabis Laudans illa, et in-
terius conceptu Domini Filiu, Dono Benedicta tu in Mulier
S. Mater Carle autem addidit Donum, et potentissimum
Nomen Deus, ac humilem, devotamque ad eandem lu-
glicam; Sancta Maria Mater domini S.

Quam vò grata et accepta sit hac Salutatio B. V. Ma-
ria, inter ceteras innumeras revelatio p[er] ea, ex ea,
quã B. V. M. S. Michaeli in catasim raptâ, apparuit
in pectore aureis litteris scriptum habens Ave Maria,
ita alloquebatur eam: Filia! quid cogitant homines q[uod] n[on]
me tam diversis orationib[us], et laudibus honorant? p[er] n[on]
tant ac se melius, majoris laudis et honori me affi-
nere possent, quam unus ac Creator ipsorum? Scito quod n[on]
nullus majorem laudem et honorem mihi tribuere, nec
magis beneplacitum mihi causari valeat, quã q[uod] n[on]
salutarem illum, quã p[er] Angelum Gabrielem me saluta-
verit S. Trinitas, Devotè recitatur.

Ob tantam Utroq[ue] hujus Oratio S. P. M.
et Ave Maria, Gratissima, S. Mariæ Lucia, illas
in Oratio publica adhiberi, et Legimus repeti voluit, cum
utroq[ue] Honoris Canonice præmitti Debeat: Et Deo
ut majori devotio et attentio, ac possib[ile] in re-
v[er]entia recitatur. Seraphica Nostra Religio quæsi protage
habet, ut in honoris Canonice, ea Utroq[ue] Oratio, profusa
totius Corporis inclinatio dicatur. Hinc Consequens
est, et ex multis Revelationibus, ac Miraculis evidens est,
inter Oratioes privadas Deo, et a jussu S. Mariæ V. Ma-
ria ei gratissima, et acceptissima, nobisq[ue] utilissima Ora-
tionem Rosarij, asportat Constantis ex Mariæ Patre
Nostræ, et Ave Maria.

Et quidem Rosarium B. V. M. Septem
decadum Cum S. P. M. et 70. Ave Maria, recitatur

institutum est in Memoria J. D. Amor, quibus. Diff.
Virgo. M. in terris vixit probabilissime habitus, et pie
credendum est ea Calculatione Maria Aguda per Thy. Kua
liville, p. 3. lib. 8. c. 19. n. 742. Quibus addita pri-
ma ^{frat.} Sancti Maria, puto addita esse in l. Matris Cella
in memoria, et Venerationem Beatae Matris Mariae ob
specialem sibi data Privilegia, et Prerogativas, vidl:
Quod sit Filius Dei Patris, Mater Filij Dei, et Spi-
ritus Sanctus.

Hanc Coronam seu Rosariū Septēdecim
ex Revelatione Beatae V. Mariae concepit Religio nra
Franciscana recitare in memoria J. Gandium, et
70. suorum annos, quos egit in hac Vita: Ipsam et
enī Diff. V. M. ut refertur Vadingus, et Fortunatus
Hueber in Menologio magno S. P. Francisci ad diem
23. Novemb. s. docuit quampiam Nra Religiois Mari-
tum, l. deus recitare Caluarum Angeli, et semel
» Orationem suam, in memoria gaudii, quo ipsa concepit Ch.
» 2. eadem repetere in memoria gaudii, quo visitavit Ch.
» rebeccam cognitam suam. 3. In memor. gaudii, quo Ch.
» peperit. 4. In mem. gaudii, quo Magos Ch. adorantes
» suscepit. 5. In mem. gaudii, quo Ch. in domum
» in templo natus est. 6. In mem. gaudii, quo peperit in
» Nazareth Ch. 7. In mem. gaudii, quo exultata fuit
» in sui ad celos assumptione. Ad idem Diff.
Virgo, quod ex hīs precibus seu rosis et libris mē-
sibus concepta lib. Corona multo gratior sit,
quam ex rosis et libris meritis lib. in quibus memo-
ratus Novitius in Honorem quidam Virginis devota

mensi coronam contestari solentibus solitus erat.

Hæc autem 7. gaudia hæc modo sollemniter ad
Ave Maria:

In 1.ª decade: Jesus, Evm Virgo in gaudio concepit.

In 2.ª dec. Jesus, Evm visitando Elisabeth cum gaudio portavit.

In 3.ª dec. Jesus, Evm Virgo cum gaudio genuit.

In 4.ª dec. Jesus, Evm tribus diebus adoratum in gaudio exhibuit.

In 5.ª dec. Jesus, Evm in Templo cum gaudio invenit.

In 6.ª dec. Jesus, Evm Resurgentem à mortuis in gaudis vidit.

In 7.ª dec. Jesus, A quo in Calos assumpta, in gaudis coronata est.

Supradidit unum Patris, et Ave pro Summo Pontifici
ad lucrandas Indulgentias plenarias, quas ex variis Indulgentiis
et Confirmationibus Pontificum Semper plenarias lucratur
Pri Ordinis Fratris, aut Uxor quoties devoti recitaverit
prout habetur de hoc mō Rosario etia Lubinus parti-
cularibus mō Pruviani Tit. 8. §. 90.

S. L. T. mms.

De Requisitis ad Orationem debite faciendam.

Sanguineis plenis lachrymis deplorandum, quod multis
omnis his temporibus accidit aliqua ratio per quam inhono-
ratur, et similiter offendatur deus, quam in Oratione, et per
Orationem, utpote quæ à plurimis ordinari sine debita interiori,
sine Reverentia, Attentione, et devotione peragitur, adeoque
per eam quotidie, et quasi continuo inhonoratur, injuriatur,
offenditur, et ad puniendum provocatur, per quam in ea
vi sua honorari, placari debet, ac auxilia gratia implorari.

Et quod magis suspensum! nil minus, quam de tollendo
hoc plenum ob orandi modo curatur, aut cogitatur. Cum et
ipsi per alios perspicuos se censentur, dicant, et irascantur.

in praecipitantes, in tepide indevoti, ac negligenter orantes
sua tam publica ut Procurarium, quam privata p[ro]vid-
endi malam possident confidenciam, eamque deponendi simi-
lem, in suffatam curam et diligenciam adhibenti pro qua
tollenda

102. De Oratio. I. De Conditione requirantur Debiti
ad Orac[i]onem debite institutendam. Nam cum debite
institutendam aliqua requiratur ante eam, aliqua sub ipsa,
aliqua post ipsam Orac[i]onem.

Ante Orac[i]onem, n[on] parat[us] est Orator ad eam pre-
paratus, prout clare vobis inquit Spiritus S. C[on]s. 18. 23.
Ante orac[i]onem prepara anim[us] tuu[m], et nobis ei quasi hoc ten-
sans sumus. Veru[m] enim Act. 1. Domini in Reg. Nov. c. 2.

Orator d[icitur] tentare Deum, quando ab ip[s]o coram preparac[i]o[n]e
n[on]it ad vocalem Orac[i]onem. Et hinc locu[m] dictum erat H. P.

7. Quales volumus in orac[i]one ingerere, qualiter debemus nos
in primis preparare: Nem[pe] qui sine preparac[i]one orac[i]onem insti-
tuit, in t[em]p[or]e m[en]te orac[i]o[n]is datam om[n]i p[er]itionis de p[ar]te carit[atis]
Eg[re] autem qui se debite preparat, et fortiter successum
orationis, et p[er]itionis e[ss]e[m] obtinere fuisse sup[er] p[er]s. g. v. 98
Preparac[i]onem coram eom, audivit a[n]i[m]a tua.

103. De Preparac[i]o[n]e Considera in his: Amo. Ut
Volens orare, se prius breviter recolligit, et considerat
quam excellentem autem nunc exerceat velit, vult loqui
et conversari cu[m] Deo Creatore suo, ipsu[m] laudando, ad-
orando, benedicendo, ei orac[i]o[n]es agendo, invocando, ab eo sup-
plicando quicquid. De ip[s]o in conspectu et p[re]sencia Dei, Angelor[um]
et totius curie Celestis, et quidem ip[s]i Orac[i]onem publicam p[re]legit,
Nominat Totius Ecclesie, et pro Tota Ecclesia. Ed.

2do. Ut viva fide memor sis Praesentis, et Corda eo se
humilie, seip's vane sui nihil, et malitie indigni reputes
quod in conspectu divinis compareas, multo minus quod
laudem eius promeritis, et ab eo exaudiatur: quia Oratio
humiliantis se sp's accepta e Deo, et ad obtinendum effi-
cax, juxta illud Iudith g. v. ib. Humilitum et modestorum
semper tibi placuit deprecatio.

3to. Si in statu digressus e, offensus, si in liq. necessitate
et fratribus chrisi autem dolens contritionis ac peccatis.
Quia laus dei ex ore peccatoris non placet Deo, ut h' Eccli. 15. v.
V. 9. Imo deus in peccatis mortali cadentissimum orationem
quasi avertatur, quia dum ore laudat, oia spernit,
et maledicunt Deum, sicut S. Aug. in psal. 102. ois mali-
civus et in lingua tacet, vita vero maledicunt. n.
Nec exaudiat eos Deus, ut h' Joan. g. v. 31. Siquis quia
peccatoris deus non audit, sed quis dei cultor e, et voluntatem
eius facit, hunc exaudiat.

4to. Ut ante orationem faciat Interium bonu, videlicet, quod
velis orare principaliter Deo quia Deo placet, vult laudari,
rogari & in eo laetari, et ex sola consuetudine, aut vene-
ratione.

5to. Ut libet effugiat propositum et devotionem debili
et perfecti ad quendam ex planctum dei persolvendi. Oratio
quoniam: Verbi gratia ois distractionis et volubilitatis
infusus et causas eorum vitandi. Et ideo legimus
ut ois curas, sollicitudines de quocumque re live sacro,
live profano, et ab his animu avellere, cum enim Oratio
sit ois Negotiorum maximu, ois dicit ut oratio tibi, in

in casula totū occupamur, sine ulla cura ad aliud, et
sumptum illud suo tpe. Et qui hoc facit, multo
Atentionibus subiacet in oratione; Nam diabolus
magis, quam orationis tpe varias huius et sollicitudines
suggerit solit de suis officiis, Negotiis, ut illis à Deo et
ratione, et omnia huius de per orationem viciis, et conversatione
ne nos auellat, et avocet.

Oro. Ut breviter invocet deum ad debiti orandum,
huc à Trinitate modo. Deus meus ad, iura me ut servet, et
devoti possim orare? Deus in Trinitate mea ritate.

~ Vel hoc modo. Hae singula includit.

O Immensa et potentissima Dei Majestas, in sum dignus
ut laudem tuam sumam in os meum, et regere exaudias
à te; quia tuus es praecipis, ideo volo in Spiritu humi-
litate et cum animo contrito omni possibili reverentia, et ple-
na fiducia in Unius laudis et orationis Jesu Christi, Dñi. V.
M. et Ob. S. te laudare, et invocare pro vobis, pro
quibus rogo oris, specialiter pro Ecclesia Catholica, pro
N. N. Petrus vobis, quia hinc te nihil possum, proinde à
omni modo ois loquutionis et cura alia!

Vel Hae oratione includit, quae hinc ad Trinitatem breviter: Appli-
catio os meum.

102. Exores volo. Et respirantur Subijcta oratione!
R. Gloria S. vobis: et ne fuit ⁱⁿ attente, et devoti. 2. Humi-
litate et reverentia, 3. cum fiducia, et fide. 4. frequenter, et
perseveranter. 5. Reverentia.

Amo igitur egi Attentio: quae duplex est: Prima
è attentio ad Verba, quae orans attendit Salvum ad Deum,
ut ea bene et profuse promittit, ne in illis erret, et aliqua om-
ittat, aut corrupte et syncope promittit. Haec ad
om

omni orationem etiam in obsequio absoluti i. offerunt, adeo
ut sine ^{hac} oratione precibus obligatorius erga Deum non possint mortales
P. datur in levitas mea: ille vero universaliter qui sine hac
attentione orat precibus non obligatur. Hae in sola atten-
tio ad Verbum, non sufficit ad orationem, adduntque hinc sola
attentionem hinc, et latrocinium sub oratione ad alia vana, i.
quædam alia hinc ad orationem, et sensum orationis non per-
tinentia voluntarie distractus orare, peccaminose
orare, dumque sub oratione irriserit, et offenderit magis,
quam honoraverit, et pleverit.

105.

2da Attentionis est, attentio ad sensum Verbi,
qua orans non tantum attendit ad Verbum sed in ad id sensum
suum ad id quod sentit: et hæc est Sufficiens, et Necessaria. Si enim alii
Sine attentione, de qua modo dictum: ad eam orationem: quia tunc
nullus sub peccato tenetur persolvere privates suas ora-
tiones; tunc qui vult absolvi, tenetur eadem debere, et prout
natura orationis exigat, persolvere; est autem contra naturam ora-
tionis, Orare, et non attendere ad eum, quoniam quis orat, nec
ad id, quod orat, adeoque universaliter patet si privates volun-
tarie distractus orat. Unde apt. S. Aug. Regul. 3. Cum
oratio deum, versetur in corde, quod profertur in Voce.
Hinc est illud Vulgatum: Si cor non orat, in vanum
lingua laborat.

106

3ia Attentionis, est attentio ad orationis finem,
qui est deus, i. id quod petitur. dum ergo orans attendit
ad id quod petit, i. desiderat, erga deum, æterna beatitudinem:
i. ab illo piis affectibus sub oratione afficitur erga deum,
etiam in attendendo ad proprium Verbum suum, per la-
tem, gaudere, quod hoc modo, in oratione laudatur deus
omni laude dignissimus. R. d. R. d. R. d. R. d.

Hae attentio e Sancta, et unigenita, et quasi consensu-
tiva. Sed raris, et non nisi Viris Sanctis et contemplationis
ex speciali Dei gratia datur.

Specialiter autem fovent et Conservant Atten-
tionem Sub Oracōe 1. Bona preparatio ante Oracōem.
2. Ingis memoria praesentis Dei cum quo loquimur. 3.
Tendens rationem custodia praecipue Oculorum. 4.
Locis et temporis competentibus alutis. 5. Omnia carum et
inordinatum affectum Depositis. 6.

107.

2do. xpi Sub oracōe Humilitas et Reversio tam
Internā, reputando nos indignissimos conspectu tantae
Regiae Majestatis: et Extēna, consistens in decore, hy-
dri et reverentia liti, et Compositioni Corporis: quod
nisi infirmitas, infirmitas, Lassitudo Corporis et omniborum
exensio, Deo gratissime fit, Stans, flurenda. Quod
ita haec caligat, ut Oracō fiat debita cum gravitate,
modestia, sine omnia deprecatione, sine praesentia,
aut Synopatione Votum, et Oracōem. In hac ead maxi-
ma Deo irrogatur irreverentia, et displicentia oracōis
in Deo de nobis et Oracōe nostra.

108

3io xpi Perseverantia, quae consistit in hoc, ut dum petimus
aliquid à Deo, non debemus cessare, orare, si id prima, 2da, 3a
vult in obtemperamus, et tam diu Continuarē debemus precis nostris
donec impetremus: quod sumit Christus docet nos Luc. 11. et

Et 4do xpi In Oracōe Fides et fiducia: De. ut dum
orando aliquid petimus, si debemus dubitare, si firmis leti-
dum et sperare, quod dum illud, Cetero daturum, nisi videt
id si vergit ad suam gloriam, si oracōem aut petentis salutem
et quo major erit haec fides et fiducia, et Deo erit gravior
Oracōem et efficacior ad obtemperandum id, quod petimus.
Hoc patet in promisso Xpi Marci 11. v. 24. Omnia quaecumque

orantes petitis, exauditi, quia accipietis.

109.

Tandem rqr ut Oratio nrā fiat Designata, Lucam-
conso Designato: I. e. Ut Domini quod petimus à Deo, pra-
sertim temporali, id petamus cum plena resignatione ex-
pressa & tradita in dominū Volentē, velle si eisdem placeat, si
vult, quando, et quantum vult, et qualiter cognoscat eē,
si forte ad sui gloriam, et Nostrā, & aliorū salutem:

Alius Quærit: Cur de temporalibus praesertim nqm
Ceteris Suis possumus, an et quomodo et quādo cedant, ad
dei gloriam, & ad Nostrā, aut aliorū salutem. In hoc con-
tingit accidere, utia quod grāas, et dona Spiritū. Sapi-
entia praevidet Deus, quod et ea quod petimus, hic et omnia
nobis in suis proficiant, & lucto in eodem modo, quō
petimus, quia forte ea grāa si daretur hic et omnia, vel
negligeremus, si in condigne eidem cooperarerimur, & ip-
sae contumemus, si elati et adideremus, lucto in nobis damnum
reprobareremus. Ad hoc illud docet in Oratioe dñca:

Fiat voluntas tua sicut in Caelo et in terra.

Obiit deniq' Oratio nrā resignata Tam ad devo-
tionem et consolationem sensibilē, quā ad Aviditatem
et desolationem, prout iam supra dictum ē N. 89. et 89.

Lex 3. Quae sint observanda post Oratioem? 110
¶ Tam post Horas Canōas, quā alias publicas, prout
post privatas longioris praesentis Hae sunt obdā: Oratio:
Propter deo grāas agere, quod ad audientia suam admittit,
et eandem suam, praesens audiri dignatus sit. Oratio: deo
brevis offerri praesentis Oratio prius factam Patrem in Unio,

orationis, meritorum Jesu Christi, Petri V.M. et
S. et totius Ecclesie militantis. Denique exagrent
in oratione commissas implere dignetur: offerendo pueris Christi
omnibus membris Jesu, ut impleretur omni virtus et
fragilitate commissi, prout docuit ipsamets. Christus S. Petrus
dom.

2°. Si defectus in ea commissis quodam
modo pectore, dolo, emendationem proponere. 3°. Si
quid vacet, boniter recolligere, qualiter orationem, lau-
demque domini persolverent: et si majores defectus inveni-
ant, de his, eorumque lapsis dolo, emendationem propo-
nere, et si quid commissum in obligationis sit, implere
non omittat.

Pro Coronide hujus quadraginta

Accipi sententia Principiaque observanda, et attendenda:

1^a. Amo. Cave diligenter ne in juventute gratias habito
orandi imperfecte velis. Sic omni praecepta preparare, si de-
bita attentio, devotione, ac debita reverentia, si nimia co-
lenter, et devotissime.

2^a. Semper magis attendi ad hoc ut debite
exant persolveras, quam ut brevi absolvas, et finias
orationes tuas.

3^a. Cave commode ne unquam cum anxietate
aut scrupulositate circa attentionem si alia orationem alia
persolveras, aut ad devotionem sensibilem te cogas, unde
memoria caditur, caput, neque debilitatur. Sed pacati
et quieti, humiliter et simpliciter attendo ad praesentia
dei, et id quod loqueris cum fiducia ad deum, devota
spiritus libere, et resignatissime perge in tua oratione.

240. Quanto frequentius orabis iuxta S. Bonav. de
Confessione Relig. lib. 2. c. 69. tanto fiet tibi Oratio dulcior,
bilior et efficacior, et quanto rarius, tanto insignior, et
faciosior.

S. virtus.

De Modo Rite ac fructuose peragendi Con-
fessionem Sacramentalem.

Ut Fructuose, ac modo in S. Religione conducto, Sacra-
mentum Confessionis Summum, paucis

Observa Septima: 1mo. Ante Confessionem. 142

Requiritur affectus Bonus, et pura Intus Confessio;
cum desiderio Confessionem rite peragendi: Et hoc consti-
tat in hoc, ut n^o ex tepida consuetudine, aut respectu huma-
no, si timore fiat confessio. Sed Principaliter idco, quia
Deo placeat, Vult, desiderat, ut aⁿ n^{ra} in t^u a peccatis mon-
stribus, Sed etiam a Venialibus mundetur, et omnia con-
servetur.

2do: 241. Invocatio gratie divina ad log-
noscenda, et debite confitenda peccata. 3^{is}: Serium
et debitum examen consistit de peccatis a proxima Con-
fessione commissis: illud t^u n^o debet esse arduum, et sum-
pulosum: pro iuvamine in hoc, dabitur ipsa facilis
methodus edamini.

240. 242. Intus solus
peccatis peccatis commissis, cum firmo proposito de emen-
dando, peccata in occasionibus peccati vitandi: Quod pro-
positum debet esse serium, et efficax, et Universale excludens
omnem affectum ad peccatum.

240. In Accessu ad Confessionem Observa haec. 143

1. Accedens Confessarium, prostratus in terra, ab
eo, nomine Vices dei, Gloriosi, devoti et humiliter peti
Dignitatem dandi: Benedicite, Rndi, i. Dom. de
Pater: et dum is illam pronuntiat, Tu sub ipsa
in Clintho Cuncti Super te formati dndi, In Noamine
P. et F. et Spr. S. 2. Recordando Peccata dei, pro-
stratus in terra cuncta Confiteor usq. ad Vlt. Cogita-
tione, Vlt. et Opere. 3. Hoc absoluto, erige te, et
ad Auris Confessarij applicando Os, hoc modo in-
choa Confessionem Tuam: Specialiter aut me ac-
cuso de peccatis a proxima Confessione, quam feci
ag. proxima die mea. 4. et gratia: fui peccatis
distractus. 5. Quod loquutus sum. 6. fui negligens in
Sensu divino. 7. Deinde me accuso de omni
confermissio, et jam confesso peccato, quod pro dolor. 8. ad-
huc in saeculo, s. i. Religione commisi videt. N. N. Hoc
tamen me est esse sp. addere, nisi Velis, pro maiori sui
Confusioni, et dolore de eo peccato, et excitando horrore i-
nitandi, et penitendi: s. ubi dubius e, an Sufficiens la-
beat mea pro absolue: Vel deniq. quodcumq. vult
de eo, s. ut de novo dolere, penitere. 270. In
ipsa Confessione singl. observa: quod Confessio debeat
se Verbis humilibus, simplicibus, modo loquendi
usitato et ordinario, Puris, honestis tamen: Non ve-
verbis ornatis, exquisitis: attendendo praeside sui
accusationem, et Confusionem, n. ut sui excusationem, et
defensionem; Nos in quibus pro Nra pecc. deliberandum

Circumstantiis, et ruda Veritate designanda xpr: adeoq's
historia et longa enarratio penitus vitanda est.

5to. In ipsa Confessione n' e' Specificandum, Cogitare
hac comisi, Vb'o h'ec, opere illa: Sed tñ ut supra dicit
e' nichilatur Confessio dum scribem commissorum,
Cogitare, Vb'o, opere: Nam enim Confessarius aliud,
qua sint peccata cogitans, operis q. 6to. Vitis-
sum, et valde terribilium e', sepe repetere ~~huc~~ by
Accuso me, Sed sufficit dñe ~~huc~~ Specialiter ante
me accuso ut supra, et sub ea sentet accusari dñm
Tenem, Mm'm'm, Spem, omnia peccata confiteri:
et tandem dum te accusas de peccato alio comisso, et in
generali Confessionis clausula.

7mo. Reversis peccatis: hoc modo claudi Con-
fessionem quam, cum Universali hac totius Vita Confes-
sioni dolo, proposito: De his ac oib' aliis pec-
catis meis a primo non raris hucusq's commissis, etia
jam Confessi, occultis, occultis, propriis, et alienis, qualiter
eorum sentis dñe Mater Lum vens, me dñis humil-
lime accuso, et Summe Doleo, praecipue ex eo, quia dñm
Summe bonu et amabilem offendi, et ideo Super omnia mala
detestor! Cum graa dñe propicio Sine P'cc' meo emen-
tissim, peto Salutare penitus, et absolusum.

8vo. Hoc factò: iteru te profundi inclinando re-
ita: Mea Salpe q. usq's ad finem. qno. Post hoc
erige te, et humiliter, ac contrito Cordi attendi monitionem
Confessarij: paratissimo dñe accepta penitus, quatenus absol-
vatur.

10. Percepta, et intellecta assignata Panthea, et
aliis Confessarij Vbis, pro absolucione accipienda, iten
profunde se inclina: et Subijcta absolucione intra te
Corde contrito suspira, hoc e simili modo: O Miseri-
corrigime deus propitius esto mihi misero peccatori, et di-
cut me tunc Minister hic in terris absoluit, tu quoque
me in celis absolvere digneris.

Admo. Accepta absolucione, eodem tractu profunde
inclinatus eodem in loco gen, ante recessum, regere bene-
dictis perandam a Confessario, inde: Domine fili D. v.
A. R. R. Et osculans terram, iunioris ante pertus
manibus, Silentiosè redi ad priorum tuum locum.

114. Ques. Quomodo in peccati fieri deas examen lo-
sile ante Confessione? R. Facillimus et Usitatis-
simus modus e, quod quis se examinet ab ultima Confes-
sione, quolibet diei cogitantes, Vba, et opera, an et qua-
ter iis deum offenderit: quod facillimè e iis, qui sepe
confitentur, et quotidie dum praecepta sã Religionis
faciunt serium examen conscientie Vpperioris, et iis eni
quotidianis examinitibus, quae magis regere conscientiam, fa-
cile recurrunt, dum fit examen pro Confessione. Re-
quidem, qui hoc utrumq; Solide, et Serosè frequentant,
et observant, sine anxietate, et difficultate facile se pe-
ccat hoc modo. Examinando se. 1. An malis lo-
gitationibus vlt Impuris, Vanis, Superbis, Vindicativis &c. con-
servit, si eis immorati sint Voluntariè, vel cum affe-
ctu, desiderio, si Semi-voluntariè, et cum aliquo tri-
affu. 2. An Impatientiam, indignationem, aut Irã, et

et qualiter iis peccaverint. 3. Quomodo si habuerint
oil familiaritatem, conversationem, ac societatem cum aliis: 4.
In Verbis, discursu. 5. Quomodo si habuerint in thoro,
et quatuordecim servitio divino. 6. In suis Officiis, et
Negotiis 7. 7. Ad mensam in cibo et potu, et igu-
ram. 8. Circa quod, an bene, et mali, aut otiosissi-
mum sit. 9. An bona proposita specialiter
certum vitium extinguant. 10. Circa
proximum, an detrahendo, calumniando, murmurando, aut
alio modo offendendo. 11. Circa
seipsum, et obligationem suam, graviores defectus, errores, ac
peccata notans consilia ipsamque statim prout.

Formula alienius certum peccatum non
habentis ab ultima sua Confessione. Ad.

Premissis premittendis ut supra dictum est, dico quod Confes-
sor meus cogitavit, verbo, opere: Inchoat hoc modo suam
Confessionem: Et quoniam ab ultima Confessione per 11
de peccatis nullius certi peccati rem me suam, te confiteri, 11
quod olim saepe etiam cum avaritia ex. fui meritis, 11
variis me iactaverim, et ex sole voluptatis ultra nequitiam 11
comerim, liberim &c. De quibus et ceteris aliis a primo 11
non raris lueus commissis &c.

Si Catalogum Imperfectionum, Peccatorum Venialium
certorum, aut dubiorum, aut graviorum defectuum, et pec-
catorum videt, et habet desideras: Illum utiliter tibi
exerpere potes tam pro tui, quam aliorum penitentia iuva-
menti.

ex Schola Religiosa P. Sigismundi Wendekis Ord. M.
Reverentissimo Singularem Assensu fol. 153, et seqq. H
ut et summa facillimum, et utilissimum pro Confess
ne Generali accuratius, et facilius instituenda, ibi
fol. 153 et seqq.

§. 13us

De Effectibus Sacri Eucharistiae, debita
Dispositione ad ejus Sumptionem, et qualitate
post eam, quis se habere debeat.

116. Effectus Sacri Eucharistiae in digni Summent
Sunt: 1° mo. Quod ejus digna et devota Sumptio
omni purget aam; delet peccata Venialia directi,
immediati ex opere operato seu ex meritis, ac passio
Xpi, et ex propria Virtute Sacri Eucharistiae à Xpi Instituti, ea ne
peccata, ad quae suscipiens non habet affum continentis.
pro hoc ex Tridentino II. c. 2. Vocatur hoc Sacramentum Pat
dotum, quo liberamur à culpis quotidianis.

2^oo. Delet etiam mortalia tunc, quando quis promissu
dolore de omnibus peccatis, et si à parte rei non perfectè con
tribus, bona fide putans se eum Verè contritum, ac eum se
statu gratiae, eam Sumit.

3^oo. Minuit malas passiones, ac inordinatos affus,
aam excitat, illuminat, et confortat ad vivendum, et
cendum, ac fugiendum à peccatis.

4^oo. Specialiter conducit contra peccatos, tentatio
malitiam, et potestatem demonis.

5^oo. Ex opere operato angelus gratiam Sanctificantem
qua est Vita Spiritus ad: ait enim S. Hieronymus Sim.
11 Canadum: Sicut panis communis propter quotidie vivit

Vita est corporis, ita pariter ille Superabundantia Vita est
ad, et sanitas mentis. Castros miros effus tam spi.
ribiles, tum corporales et spirituales passim videtur ad
apud Affectus, et inter alios videtur apud Thomam de Kempis,
et in Schola Religiosa fol. p. 2. fol. 87.

Alt.

Indubitatum indubium est, quod frequenter devota, et
digna ejus Sumptus, sit una de prestantissimis, et utilis-
simis mediis ad Virtutem, et perfectionem Eligam assequendam;
quia quicquid boni in quolibet eorum mediis reperitur, id a
Deo est, et profuit ad Virtutem, passionis, ac meritorum
Acti; In omni aut Eucharistia Sumitur infinitus Deus
et Hic Xpus I. infinite in se continens plenitudinem omni-
um exegitabiliu bonu, donu, gratia, Sumi desiderans, prout
Legatum, Sumit illa bona, dona, gratia hujus Eucharistia
digne Sumendi, pro sua dispositio, Capacitate, indigeat, ubi
abundanter elargiri, adeo ut quicquid devote Sumens illi Eu-
charistiam plenam consolatione, fide, et fiducia merito dei, et
sepi repetere potest illud S. P. N. Francisci Deus meus et Omnia

Alt.

Ue autem desideratos hos effus quos percipiat
Sumptus Eucharistia, omnino ex debito Dispositio, iuxta propriam
mensuram proportionate separatur Delat, et alij in-
meri effus, adeo ut prout, et effus ex Sumptus illi
Eucharistia Sumit, et majores et Copiosiores Sumit, quod me-
ior seu melior dispositio in Sumendi expectatur, prout
unanimiter docent Philo. cum illi S. P. N. S. Bonav.
Effus inquit Sumptuum Solus est dum Dispositum, et
preparatum Suscipiendum. Hoc ergo tenetur Certissimum
Supposito

119. Lex l. In quo consistat debita dispositio, seu prae-
 ad digni suscipiendum S. Euchariae Sacramenti, et percipiendi
 fructus, et usus illius. Pl. Consistit in, in
 puritate animae à peccatis, vitiis, praeiis concupiscentiis, et
 inordinatis passionibus purgetur, ac debitis Virtutibus be-
 nate: et haec praedantissima dispositio: Vocaturq; ad
 ad dispositio Remota. 2do. Consistit in Recto
 Statu gratiae Sanctificantis, et certis quibusdam devotionibus
 et Virtutum actibus ante Communionem eliciendis. Et
 quidem Status gratiae, seu immunitas à peccato mortali
 ita necessario est, ut si quis in Statu peccati mortalis ve-
 nit S. Euchariae Sacramenti, non tamen nullum recipiat fru-
 ctum, et gravissimum sacrilegij peccatum committens, adeo
 quod maximum carnis reprobaret spiritus damnum, prout
 certum est Apoc. i. ad Cor. ii. v. 23. qui manducat et bi-
 bit indigne, iudicium sibi manducat et bibit, non iudicium
 Corpus domini.

120. Actus devotionis et Virtutum Antem ante S. Co-
 munionem eliciendi, possunt ei varij, prout op. Spi-
 ritus S. propria devotio, ac suggerit Suggestio; Inbe-
 alios à Sicut Spiritus, et Principaliter quidem:
1o. Pia, brevis Lectio, Summum Lupis Mysterium
 et viva fide Consideratio: Consideratio in hoc,
 viva fide breviter Sacramentum legitemus et consideramus
 Communicando, Celebrando, quam grandi mysterium
 Simus tractaturi, Sumpturi, quod ipsi Angelis
 concessum non est, op. eundem ipsum Deum. Hominem
 Jesum Christum, Cui terrens et Mi Dominum, ac Creator
 Gubernator

Quem purissima Virgo Maria in suo Virginali utero
concepit, portavit, genuit, Brachiis gestavit, & lami-
so Divinissimo Hospite ore exegitabili bono Lumine
petri, qui ex infinita sua bonitate, et amore erga nos, ipse
nos ad nos venit, et omni bono repleti nos desiderat, suorum
delicias nobiscum habere dignatur.

Ratio similiter
considerationem praeferendi est: quia nisi huiusmodi bonis
saltem consideratio praeferatur, si facile eductum ad
debitam admirationem, reverentiam, ac firmam devotionem
ceterosque Virtutum actus, et affectus; Sed tepide, indur-
ti, improprie, ac sine debita reverentia ad commercium
accedimus. Ex hac pia Consideratione

Sequitur Humilitas, quod dignissimos nos regnan-
do tanto mysterio, dum infinitam illius dignitatem
et nos in omni indignitatem, Vilitatem, miseriam considera-
mus: Admirando autem insuper infinitam erga nos
dignitatem, quod realiter et personaliter ad nos venit
in nobis recipi, et hospitari dignetur

Sequitur Amor dei: quia enim non excutitur ad
dei amorem, Considerando, quod immanse Matris, et Infi-
nite bonitatis Deus, si obstante extrema omnia indignitatem, Vilitatem,
malitia, ingratiōe &c. cum omni sua Humanitate, et immanse
Divinitate ad Nos venit, et stupente tota Calathi curia
scriptum nobis in librum dari, omni bono nos vitari, et
suis nobiscum delicias habere dignetur.

Ex Amoris dei Consideratione, sequi Contritio et dolor
de peccatis, Ingratiōe, et malitia nostra, quod tanta Matris
et Bonitatis Deum toties offendimus, et proinde nos emen-
dandi

Dein Sgr Bona Intio, ideo idlt, quia n̄ obstandi oīa
indignitē, ipsemit in persona ad nos Venire, nobiscum
delicia habere, et sui Sumptioni honorari, placere, oīe
bonū nobis confecti desiderat.

Alme Sgr. firma fides et fiducia per epis Lymphici
oīe desiderabile bonū consequendi per Vos, v̄ illis
pro quibus Offerri videndum S. Communionem.

Haec fiducia, et sp̄s, provenit Desiderio
Veniendi Hocm̄ à quo, et cum quo oīe desiderabile bonū
recipimus, et quid quid pie Volumus, licet possumus.
Desiderium idem suscipiendi, tractandi, cū p̄mitti, Inten-
tione, Devotione, Reverti, s. quibus eundem Gnostionē
Mater V. Maria in Utero suscipit, portavit, genui,
in Brachiis tenuit, in Euchā Santo reverebatur, adora-
bat, et Communiabat. Et prout et OO. II. Apostoli. OO. II.
et Fideles in Ecclesia eundem suscipiunt, et hodie sus-
cipiunt. Hic ardentissimi S. Desiderij actus huius
oīem defectum, et mīri accendant ad Reverē, Devotio-
nem Huic Santo debitam.

Actus Humilitatis, Honoris Dei, Volōis, Fidei, sp̄s
Desiderij facile eliciuntur, et quasi officio si videri-
antur, modo P̄a Consideras Tantū mysterij, quod
mentibus contrahimus. Summus, promittatur. Haec
Hanc igitur promittendam, ad minus breviter, oīe
considerati, reflexi fiat: Vos pro omni statu
comendo, si desideratis debitā Reverē, et fructu Hu-
Amenis Illud Intum tractari et sumere. Nec est
offe ut prefatos Subsequas actus consequentes et ille
P̄a Considerare ordine huius ecclesie, v̄ oīe Sumpti

chianis; Sed in hoc spiritui, et foriori consideranda
i libertas, ^{ut} quoniam, et quoniam ordine liberti ch-
ianis, qui magis foriori educationi. Vix servit videtur.

Quare 2. Qualiter possit Communionem quis huius le. M.
Debeat? Et Quod omni ut cum deo creatori, et Redem-
ptori tuo per Eucharistiam ad te ingressi, et omnia precordia tua
realiter aborundo debiti te gerat, et si tempus, ^{et} agendi
tia, circumstantia patiuntur, tam diu omni possit revel-
re, et humilitate cum eo condescendis, quando in Xpo
sub speciebus Eucharisticis Veri, et ubi in te praesens
est: Cupis xpo praesentia tam diu durat, donec dicta spe-
cies consumpta fuerint, quod facile intra media horam
circiter fieri potest. Taliter autem te geris illi-
us Summorum idio nisse est; quia revera indecorum, in-
humanum, imo iniquum, et insanum est, quod indubitate
credes Xpum Verum, Imensum Matris Vero et hunc,
Creatorem, Conservatorem, Redemptorem, ac Futurum Ju-
dicem ad te venisse, in te xpi habere, et recipisse;
Quod Is divinitus tunc Hospes suum habere
omnia cogitationis bona, eoque velis tibi communicare,
tuum desiderat suam hanc dulcissimam conversationem.
Te velis a quovis malo liberare, modo petas ^{suam}
Vera fide, et fiducia: Et tamen ista parum
i nihil curare, hanc optimam occasionem illa impi-
trandi vili pendere, negligere; quin imo ita te geris,
quasi illi Imensae Matris Vero ^{te} Vero in effect,
adque Ipse hoc bonis amoris tanto hinc inde, hinc
hinc spiritus, cum aliis geris, i sequi deprecatoris

pauculis precibus Vocabitur, illius ad cetera negotia
se conferat, absq[ue] omni r[ati]o[n]e Iesu X[risti] adhaer[en]ti
et c[on]stantis, contra signu[m] infelice i, inextinguibili
malitia, Irreverentia, et Ingratitudine.

123. In Præd[i] igitur post Communionem hoc facito: Ite.
Non curri statim ad Negotia quaecunq[ue] externa, Sed
fac brevis Considerationem, Quisnam sis illi divini
Hospes quem in tua interiora numerasti? Ite.
quod B. V. M. in utero recepit, portante. Labi terræ
Veni, ac brachio. Considera 2do: quisnam sis Tu
qui eum recepit; Qualiter Homo. Deus brachio tuo
se humiliter, et dignetur ad te Venire, tecum
esse, et tatum velis dulcissime conversari, Te Linguo
alijs suis infirmis facis d[omi]nare. Post hoc
G[ra]tis: profundissime adora divinu[m] Tui Hospitum
denu[m] brachium tuu[m]: 4to alie autem profunde
humilitatis, considerando illius dignitatem, et tuam
Indignitatem. 5to, autem amand[um] illius, Contritionis,
deprecationis de tuis peccatis, defectibus, cum fir-
mo emendationis proposito: Tandem gratias ago
nis, quod ad te dignetur sic Venire. Offer te, tujs
vitijs, Vota, desideria, ac proposita, ^{expressa}. Ite ab eo
gratiam, auxilium: Consule Eum de tuis Negotijs: ac
Postremo: offer illa S. Communionem S. Firmi, Adorn
B. V. M. S. Patrona, ac totius Curia Calcedonia. Hæc
igitur fac, et fuentum senties Sæ Communionis, et alio Sæ
Sentia divini Tui Hospitis. Unde.

124. Ex hoc contra debitum Urum Sæ Euchar[istia], eduxit
i nullum, i cuius eff[ect]u et fuentum ex te percipiant.
Dni

Secundo. Ibi properantes, tepide promittunt aliquos orati-
unculat, et à suis Negatiis, aut omnis aliquantisper ex-
cedentes, distrahunt, ac sine ulla devotione ad S. Communionem
in Missam celebrandam accedunt.

Edo. Ibi post S. Communionem, in nullam, in raptum
factam, cumque distractam, indecoratam, ac irreverentem
orationem, aut conversationem cum laico Hospite suo Ite
Iesu, sub sine urgenti officio, ad alia, licet caterogum ho-
nesta, externa Negatiis inordinatè properant.

Trio. Plus adhuc exsant, qui post S. Communionem pau-
culis precibus, et libello, in memoriter repiti, obli-
ta, et frigida cognitione recitatis, ad Vana, Inutilia, ridicula,
conversatos, imò et ad ^{mentis} puerinosos, et Civitatis Ite Iesu
adhuc in suis visceribus sub spectus Iudicij Christi pro-
stante, se conferunt. et in gratiam illius memoria, reverentia,
per Infinita sua Bonitatis, et dignitatis, et amoris, sed in gratia
grandem injuriam, et offensam, ac Incredulam ostendunt!

Oh grandem hominum Vesaniam, et Insaniam!!!
Piora fac Te Cherissime, et posteriora hac levè. Si propi-
tium Iudici habere visideras Divini agere tuo, et extrema
die iudicij Divinissimi tui receptum Hospitem Cal. Ter-
reps Dominum, et Iudici Videri ac Mortuum Ite Iesu!

S. 124us

De Particulari Examine Consue.

Lexes H. Laid Sit Examen Consue particulari. c. 125.
Hoc Examen hoc Particulari, est Specialis discussio, que
ab uno examine particulari ad aliud, fit circa parti-
culare aliquid Vbiqum singulari cura et diligentia mon-
dandum, et eradicandum. Ite circa Virtutem diligenter
apponendam, et implantandam. Dr. Specialis discussio

Quia postea in eadem generat in Ordine praecipue
ante luctum quodammodo soluto, disceptis quibus facta est in-
per ois actiois, fit adhuc rigore eadem particularis
aria disceptis Specialis seu particularis circa luctum
aliquid Vitium, aut imperfectionem pro ille intendit, aut
ex aliis latetentur.

Ut autem fructuosius hoc instituas, et effus
eadem huius desiderabilem consequaris: Necessi
est, aut plurimum conatus, Ut dum in luctum ponis
ut infusus eadem particulari luctum aliquid Vitium
v. passionem, aut malum Inlicitum radicibus extirpis,
aut Virtutem aliquam afferas, tibi implantas; Quod
typi Specialem etiam institue luctum spirituale,
illiusque dirigere ad labores singulas tuas meditationes;
ut sic mediante luctu spirituali, ac meditationibus, in
tra luctum cognitivum tuis Vitiis, et Virtutis idem op-
posita, De etiam cognitivum motivorum Vitium, imple-
fationem fugiendi, Virtutem vero prosequendi, et desi-
derandi aspiras; eoque tibi oneris magis imprimis
per luctum et meditationem, efficacioris resolutionis,
firmiora proposita, ac utas ad Desiderabilia ch-
ius, dumque pro gratia ad id assequendum, v. evitandum
ferivis implores.

lib. Solutio 2. Quam Vitiis, et Prædictis sic hoc
Eadem Particulari 8. Quod est Unum id Effi-
cassimis mediis ad Vitiis quibus facilius succipere
extirpanda, et Virtutes viam implantandas. Passus
hoc copiam quotidianam eadem, quod debet id eadem facere
Et

Et Ras est: Eia, cum Nam per peccatum Dea nimis
corruptam, et malis passionibus, ac inordinatis affectibus
ad omne malum inclinantem habeamus; ac prout
prava nobis exempla ventis obvertit, mundus,
Ara, et demon ad omne malum continuo intigunt, et a
bono retrahere conantur; peccata ea fragilitate, per
ea ignorantia, et inadvertentia, tam frequenter praesentim
in Inventis in quibus Vicia, imperfectionis habemus, et
peccatoribus artibus malis habitus, conationis contra-
himus, ita ut quasi fragilitati omnia quasi impossibile
sit, omnes simul et semel Vicia, et imperfectionum
contractos habitus eripere, et Virtutes illis oppositas
implantare. adeo esse est, unum Viciū post aliud
aliud eradicare, et Virtutem successive implantare; ita
ut, quod simul et semel non possumus, successive ob-
tinemus mediante diligenti examine pastori; et
dicit nos Sen. Attimus homil. 88. in Ioan. 1°:

„Vicia omnia tempore corrigamus, et hoc mensi unum, „
„aliis aliis, et ita subsequenter meliores efficiamur. „

Hinc sicut 100. v. fila simul iuncta, simul et a 2°.
semel impossibile est ut erumpas; bene autem, si singula
seorsim accipias; ita et de habitis cum Viciis, et malis
inclinacionibus nostris. omnia enim simul impossibilia, suc-
cive vero et singulatim facile vincere, et eripere possumus,
Vigilanti cura, et diligenti, frequentis examine pastori.
Et quia tam Vicia, quam Virtutes plures suos
habent gradus, gradatim etiam debemus contra eos agere.
Sic e.g. gula habet 5. gradus, vult comedere praeparata
ident

Dabit: extra tempus prandij, et laud comedere ab his afflicti. Ac-
cedit seu audire, plus attendit oblectamentum, quam finem le-
medendi &c. et sic de ceteris ut lib. supra N. 83. Ita dicitur.
videndum et de gradibus Virtutum; quos non ois simul, sed
singulatim, i. aliqui tantum affum debent in eadem
particulari, ut sic successu vini, et catenari quereat.

128. Porro: Potissimus labor, conatus in eadem par-
ticulari et in eo poni debet, ne particularisatum, seu
ac effusa de agnito defectu ferendum alius dolore,
Contribuam, ac particularisatum, seu ac effusa al-
ias propositum: de Virtutibus desiderium ardens, ac pro-
positum illam eadem; cum tui diffidentia, ac fide-
ra in deum invocando auxilium dei; adeo tempus exa-
minis huius incurren debet in agnoscente particulari de-
fectu, ipso lae, ac elinendo dolore ac proposito, et invo-
catis gratia divina.

129. Quares sic. Circa quod Vitium catenandum, i.
Virtutem implantandam pro latens sit institutendum
caamen parthi?

R. Quo circa illud Vitium, quod pro latens de
magis dignitatis, nobis magis nocet, magisque in nobis pro-
dominans est. Ita S. Thomas Thom. 1. in Gen. Unusquisque
nec inquit operam det, ut Vitium, quod effectivus suas
magis intertextat, ea an ex flect.

Relo. Qui pluribus Vitiis equaliter Noctivis subit,
et, circa id, quod i. lae, et eadem aliorum; huiusmodi
i. gula e.g. Lepore quod i. tui naem, Senittem, talente
dehinc, et hominem, reddit inhabilem ad ea, id quod i.
de proximo i. d. et eadem plurimod. platu, et impiofectu
actionum, impedimentum acquisitionis Virtutis, effectivis;

adeo ut, quamdiu quis subiectus e gula, ne somnare
quidem ibi de sobria aliqua Virtute cogitatione.

3^{io}. Ceteris paribus prius examini parit^r et
minari debet Vitia, et illi defectus externi, qui oculis aliis
magis patent, alios offendunt, paucos, et claudis cadunt,
secundum genus, propriam famam, aut s. Religio-
nis minuant. 88. Illi sunt, dissolutio, levitas, et Incon-
positio morum, Conturbatio, detractio, mormuratio, Cla-
morositas, et Leuitas in loquendo, mendacium, Hypo-
crosis, seu excelsa Conturbatio. Et dum hac ex-
aminari quatinus conamur melius examini parit^r; Si-
mul etiam doceamus Virtutis pari ordini implantari:
ita ut dum de gula extirpanda examen instituerimus,
illud etiam eodem tempore de temperantia in cibo et potu fa-
ciamus: Si fiat examen de extirpanda dissolutio-
ne, et levitate, iussim^r etiam de extirpanda modestia, et gravitate
Religiosa fiat discussio, propositum: quo durantes sunt hy-
pocritae, ita et Virtutis exercitum saltem menti observari,
et notari debet.

4to. Extirpatis Vitiis exterioribus, ac defectibus,
ad interiora, et quae majores sunt momenti procedendum e-
st, ac ad primarias Virtutes, ut sunt profunda humilitas, Re-
ra deus cuncta agendi, et patiendi ac persistendi unius propo-
situm. Perfecte item resignis in divina Vltim^r 88.

5to. Ordinarie loquendo n^o e n^oss^e, tam diu Super
aliquo Vicio, et defectu hoc examen facere, donec nulla
amplius circa hoc illud patiamur tentationem, aut impulsum,
[hoc enim in hoc statu Viti quiesci impossibile:] Sed Sufficit
tam diu inhaerere, donec absueverimus venientes impulsus

tempore, ac recreationem facile, & saltem hinc magna difficultas et periculosa difficultas debiti et generosi Votarii.

Q. dicitur 2to. Quoties, Quo, et quoto tempore fieri debeat Examen Particulare? **R. dicitur:** Quo, scilicet bis fieri debet hoc examen: Nis imple post prandium, et post laudam arte libitum: prout etiam fieri ante paulo ante prandium, proinde si prandatur impedimentum à prandio. Illi autem tempore sunt congruentij. Sine; sic enim defuitus ante prandium commissos, etiam vato proposito Vigilantius antefinitus usque ad libitum. Vesperum autem de commissis singulis solando, novo itero proposito munimus nos pro subsequenti die.

R. dicitur. Si particulari examen prout fieri, non multum cum generali quotidiano Vesperum conueto in nro S. Ordine, Sufficere videtur pro eo Solo Medius quadrens, & plus minus, sicut huiusmodi proprie devotis, et feruor proficiendi, et inspirandi Vitijs. Sed in huiusmodi emendandi dictaverit; in hoc enim omibus eadem regula assignari à se, sed huiusmodi feruor Regulam huiusmodi habuit, omnis ea privatis causis, & super Simplicitas non Negligatur, nō omittatur. Sui in Conventu, seu Recitatio, seu foris, ad quod faciendum huiusmodi florides Religioso nunquam deest quibus et orandis, dummodo velis et abiescat in armis Inventis sua illud quotidie soluti, et deus, et facili usque dum manet in Conventu, studio, ac Vigilantia cura Superiorum, et huiusmodi Modestis.

De Prædi fructuose instituendi Lectionem Spi-

riam utilis, ac necessaria sit civis homi. Libanis,
et eo magis Religioſo. Levis Spiritus, Spiritum nō.
Librum, qui nondum à propria capta didicit, ſol-
uti Leges, et propria capta ſubmonit. ſeſte de ipſo
utilitate, nſſit, ac dulcedine, et inſuper ~~Leges~~ potest
advertere, poſſet ea ſchola Religioſa P. Lyſimachi. Nā.
dicit fol. 265. et ſeq. iis igitur miſſis pro Tit. quod.

Lares. T. Sed obſervandum in prædij, ut Le-
tis Spiritus debiti, et desiderato cum fructu fiat?
Certum oò est aliquas conditiones nſſario obſervandas
requirit fructuosa Lectio Spirituālis, et quidem aliis arte
Lectioem, aliis Sub ipſa Lectioe, aliis poſt ipſam Lectioem.
Nam ob has n̄ obſervatas, multi ex Lectione Spiritu-
ali nullum, v̄ modicum hauriunt fructum, et ideo illam
parvi, v̄ nihili æſtimant, minoſ frequenter, facile neg-
ligunt, ſ̄ oò naſcant. Hoc præmiſſo

Admo. Ante Lectioem requiritur Temo: Bo-
na et recta Intio Legendi: quæ præter illud univerſalem
nō. quia Deus vult, deo placeat ſ̄. Conſiſtit in hoc, v̄ di-
bitam Notitiam æquamus per ea Lectioem Dei, æquos
ſmā voluntatis, cadentem ad eum amandum, eiſſe ſu-
lito ſemendū, ad Virtutis, et perfectionis illius ar-
dens deſiderium, et exercitium: ad faciendum bonum,
et vitandum malum, v̄ vitioſum: Adcoſ ſp̄is Lectiois

Libro evolutio videtur, & attendentes, qd sicut omnia
praesertim festinanter ac sine investigatione facta Lib
ingestis corpus n̄ reficit, & aggravat; sic etiam nimia
Lib sine ruminatiōe, ac perspiratione memoriae n̄ reficit,
& obruit, infirm̄ n̄ illuminat, & offuscet.

137. 2do. & q̄r. n̄ p̄pare, ut inter legendum boni sub-
inde stringatur affc̄s, praesq̄s jeculatione m̄iscen-
tur, et bona desideria ac proposita chinantur, prout an-
tam praebe ipsa maḡ, mentem q̄s oram magis illu-
minari, et lex moveri aduertimus. Nam dum spiritus
legimus, deus nobiscum loquitur, et praeter illa instru-
ctionem ac doctrinam, quam ordinari Libris nobis commu-
cat, accuratē legentibus spiritus, solet. Libidine magis
mittere lumina, divina sua inspirare ac gr̄a m̄ori-
nos p̄i m̄ovet, et excitare: Conveniens itaq̄s ē, ut et
nos per convenientes affc̄s eidem correspondamus;
eo praesertim, quia talibus p̄is affc̄ibus, bonisq̄s pro-
positis permixta latis spiritus meditationi affimulet,
et sapē sp̄alem, imō majorem affert fructu, qm̄ ipsa
meditatio nonn̄: Plurimi enī ad lutionē spirit̄. debite
inducti, illuminantur, moventur ad heroicos Virtutē
utur, sanata desideria ac proposita, ad honorem p̄ati
et offere dei.

138. POST Lctionem x̄i. Imo: Ut finita l-
ctione nos parum reflectamus, et realligamus tum
super lctis, tum super propositis n̄is, ut sic illa magis
memoriae imprimantur, et conformiter operemur.

2do. x̄i. Ut de m̄ia lctis saltem illud, quod
scitu, et operatu magis n̄cessarium et utile videtur, memoriae

fide mandemus, et per diem sapienti mente oveluamus.
Sic enim interdiu mentem ab alienis abstrahimus, me-
moriam successive piis et spiritibus rebus imbueamus,
qua occurrente occasio tentationis movebunt ad superan-
das tentationes, et virtutis Virtutum, juvabunt in meditatione,
et colloquio, ac conversationibus spiritibus, juva-
bunt in cura animi seu in confessionibus, seu in con-
cionibus. Et ita in lectis notata signa, vel
tenenter memoria imprimas, et nobis excepta notamus
in libello, et Formis ad hoc constituto.

3^{io} Post Lect. 2^{am}. Ut pro doctrina, divina hu-
mine, ac gratis, que nobis clementissimus Deus, et Ma-
gister in lectis spiritibus conferre dignatus est, humiliter ei
gratias agamus, ipsam rogemus, ut ea confirmet in no-
bis: Quia gratia animi pro donis à deo acceptis, deo
gratissima, acceptis conservet, et novorum lucrative.

Lect. 2. Divinam libri spiritibus pro ceteris le-
gendi sunt. De 1mo. Licit ois libri spiritibus aspi-
candi sint, et ea quous spiritibus utiliter laudare possimus.
Nam dicit Apost. 2. ad Timot. 3. v. 16. Deo scriptura divi-
nitus inspirata utilis est ad docendum, ad arguendum,
ad corripiendum, praterquam cum deus uni soli omnia do-
na non dederit, sed ea in diversa distribuerit, ut à quous
discere valeamus. Certum tamen est, unum librum utilitatem
et præstantiorem esse aliis, magis unus servit ad finem
lectionis spiritibus, quam alius. Libet hunc ad hoc
merito pro aliis assumitur ad legendum. Unde

Deo. In legendis libris pro lectione spiritibus

~~Quod evolutione colluere videntur, Non attendentes,
quod sunt omnia praestantissimi fidei meriti ac sine unctione
fidei librorum ingratissimos, Corpus non reficit, Sed eggra-
vet, Sic etiam omnia Librorum sine unctione et perspicua-
re, memoria non reficit, Sed obstat, Intellectus non illuminat,
Dissuadet.~~

Is optimus, et utilissimus erit, adeoque pro tempore pro
aliis assumendus et legendus est Liber, in quo magis libri
illius, quod pro tempore illo legendum praescripserit Super-
ior, id est Magister, aut Director Spiritus: Nam unius
taliter legendo Spiritus, et in oculis, maior est oculus, quam
Veritas: et quia legenti Liber, id est magis taliter pra-
scriptam, vult magis appetit, majus lumen, majorem
significationem, efficacioris gratia dare solet, ita ut tali-
ter legens et simpliciter, aut minus adstricato Libro, id est magis
magis hauriat fructum, quam legens Liberum praeter-
scriptum in se, et propria intentione ac Voluntate sine
obediencia praescripto assumptum.

Deinde. De. Post magis aut Liber a Superioribus
praescriptum, omnium praestantissima, et utilissima Liber
Spiritus magis est Sacra Scriptura. Ite res Absoluta: Quia
est quia omnia ibi contenta, sunt verum, et purum Verbum
dei, et doctrina divina, utpote non ab ipso Filio dei, tunc
aeterna Sapientia tradita, sed a Spiritu S. Profecis, Aposto-
lis inspirata, et dictata, locuti infallibilis, certissima, Nova,
et efficacissima: Nam ait S. Aug. lib. 4. Quist. cap. 84.
in Scriptura Sacra est quidam Epistola omnipotentis dei ad
omnem Suam. et S. Aug. lib. 11. Confess. c. 2. Sicut lapis
in delectatione Scripturae Quia: non fallar in eis, nec fal-
lam ea eis. Tum quia, Verba Sacra Scripturae utpote

divine habent miram occultam energiam, vim, et efficaciam
illuminandi et movendi, adeo ut nullius Scripturae textus
attenti lectus, et perscrutus facilius moveat Vultum, et
Cor, quam inhydra S. Patrum, aut Asellarum Volumina;
Et ideo Fris mei Charissimi! quotidiana S. Scriptura
Lectio, quibus tuis, et negotia permisceritis pro a oculis vobis
commendatur, et experiri vos docetis, quo tempore legentis,
majus eandem legendi desiderium concipietis, majorem fructum,
et utilitatem haurietis tam pro Spiritibus profectum, quam pro
discursu seu cum Catholicis, seu cum Haereticis, quam pro
Constitutionibus, et omni juramine in ecclesiasticis Spiritibus.

¶ Art. 3°. Post Lecturam S. Scripturae, utilior pro
Lecturis. Tertio Regula, et Statuta Ordinis, utique
professionis vestrae obligati, et Superiorum, locuti Dei Voluntas
certam vobis manifestant.

Hoc autem Notate; quod varios in Voluitate Libros,
sed Unum quoniam ad omnia pro Vobis habere poteritis, illud
pro Manu quotidiano habere, quod vobis concessus
fuerit, et illo utrimque seu Intus seu foris, nec aliquam
manu intus, forisq. sine aliquo Libello Spiritus, equis
in modica Lectione quacunque occasione, et in Via, vos
in tribulationibus, angustis consolari, in languore, talis
cavitari potestis.

Pro Coronide
Observate quatuor Regulas Circa Lecturam Spiritus. 175

1ma. Firmiter et Constanti proposito habere, quotidie
per aliquod proprium Spatium Latorem Spiritum institueri.

2da. In divinis temporibus Determinatis, ut sunt reli-
que vestra agenda et nobis memorabilia, sic etiam Lectio
Spiritibus proportionetur, et accommodetur habere Spatium.

3to. Assuevit Latine Spiritem in obscuro, et perfunctorie,
nec multa simul, sed juxta regulas supra datas attente
et tractim legatis, et institutis.

4to. In Lectione Spiritus notatu digniora Interdum sibi
in memoria revocet, animo revolvat, ruminet, et
memoria bene imprimat, Vel etiam in Charta Notat.

5to. Illos Libros, illamque manum, pro Latinis, quae
vobis à Superioribus, à Confessoribus, aut Magistro pre-
scribitur: De aliis autem Libris illos, et ex his eas
meis legendas asponite, quae vobis hic et omne Latine,
et Latina magis necessaria videantur, respiciendo omnes
Virtutem à vitium Super quo examini pertinet defectus
facitis, et continatis.

S. Abbas

De modo mane Religiosi Surgendi, et Vespere
Cubitum eundi.

1754. Quam utile, ac necessarium sit de mane debite ac Religiose
Surgere, et diem sancti ordinis, vel ea loca abunde patet,
quod eandem pendat totius diei bona et mala, sanctiora,
et infamiora transactis, adeo ut si bene et perfecte
inchoetur, tota etiam dies bene et perfecte plurimisque tra-
hatur; è qua vero si male et imperfecte inchoetur,
eodem modo tota dies abeat. Res hujusmodi: quae
dum sicut aliarum rerum, ita etiam cupit diei pri-
mitias à nobis deciderat, eisque vult honorari, et Singu-
lari in hoc beneficium Deo, et ideo eis, qui hoc eis
exhibent, gratias, et benedictiones suas copiose promittit,
et confert, dicit supra prov. 8. v. 17. Qui mane vigilat et
non dormit. et psal. 89. v. 14. Repleti sunt operibus
bonis senectute tua. Qui autem Sanctas Dei primitias

Deo dare optigit, Deum desiderato honore et beneplacito,
singularem vel singularem gratiam et benedictionem dñi privat. Amen

Observa Spiritus Sancti. Lmo. Etiam primis hora, et tunc 1245.

Surgendi seu de nocte, seu mane vigilas, Cave diligenter
tibi, ne prima tua cogitatio, i. Vt sit vana, ac pro-
fana, v. circa temporalia; Sed statim memores presen-
tis, pñs. actus habet, dñs, et pñs cogitando: O Deus meus et
omnia! respice in me, et miserere omni; Dirige me, omnia
mea ad tui gloria! Deum mente in Deum alioque,

luminis corde presentissimam illius invoca trina Vis,
Unitatem Trinitatem pro gratia, et auxilio universaliter ad omnia
tua agenda, dirigenda, devote Indulgentem illa efficiat
à Spiritu S. Cunctis dñatam Oracionem: Deus in adju-
torium meum Intende. Dñe ad adiuvandum me festi-
na; adiuva in fons Sacerdotum, Gloria Patri. i. in pñs.

Fide enim certum est, quod sine gratia Dei nihil meritorie
agere, v. cogitare possumus, adeoque ipse est, ut his pñs aui-
sum vigilamus de somno, illius invocemus Deum pro
gratia et auxilio; Sine gratia enim Dei prevenienti, caritati,
adjuvanti. S. nulli actus omni, et si Cateroquin pñs sint,
placuit Deo.

Oratio. Post Invocationem Incessa Unica Trinitatis, 1246.
illius invoca beatam Unitatem Triadem, devote et fi-
ducialiter promittendo tria Unica Unica, JESUS, MARIA,
JOSEPH vobis dono cor et aam mea, omne et imple-
bitur. Via hos pro ceteris sanctis vult honorari,
et invocari deus à nobis. T. g. devote et fiducialiter
promittimus, hoc Unum Nominum, et Invocatio, miram
et multiplicem hoc efficaciam, demonstret, si mane premissis

insipientem pateretur fugat: Tum ut quotidiana, et pe-
gna. Invocare et probrandiae pfecti Namini, piam
habitu apiremus, quo digni efficiamus, in multis ar-
tibus eadem hinc vna promissionem, idque pia prole, et
et Invocare Indulgentias plenarias s: quod eodem illo
tempore Stimulae sunt. Certius cherari mœxiemus.

1247. 316. Dum jam adit hora et tempus Surgendi; Ne
disputa cum saguulo tuo, si diu de Surgendo lucti-
ris: Sed tibi ipsi, et sensuisti diu miser, et supra et-
teris, autibus promissis inter illos ad Gloria Dei, et Con-
fusionem demonis, statim surge, inde In Nomine
Dni Jesu Xti surge, qui me redemit suo pre-
tioso sanguine, Ille me Benedicat. I. Custodiat,
regat, atque ab omni malo defendat, et in omni bono
opere semper confirmet, et post hanc miseram
vitam perducas me ad vitam æternam. Amen.

Dein addit. potest. Benedicte sit Sanctus, et
Invincibilis Trinitas à me et ab omni creatura, nunc et
semper, et per infinita secula seculorum Amen. Sanctus
Deus, Sanctus fortis, Sanctus et Imortalis miserere
Hoc enim si feceris, prima de te ipso, de tua sensu-
tati, et minime damone Victoriam reportabis, per eam
tamen gratissimis primitiis Deo singulariter placabis.
Sicut igitur videm Summe dignificabis, si deo Creatori
tuo propositis, et amore et indulgentia tua lenientia
permiseris, ut diabolus primam Victoriam, et primitias
Cognationem, actionem & si sine aliis melius leviter obli-
neat; et ideo sermo monit spiritus Sancti Celi 32. v. 18.
Hora Surgendi non te tristes.

1248. 216. Postquam surrexisti, Cave ne Vana, aut piam

aut profana legites, cum aliis colloquia instituas, aut Va-
ne, transitorius lucas agas. ne faciunt plerumque mun-
dani, quod prima legitas, et lucra, sereno et audio i de pro-
fano, et tunc lucris. Sed mentem ad deum elevatam
tunc et conservare per brevis aliquos pios actus, ad hunc
Trinit, R. V. et Angelum ludicum, et H. Patronos.

Quod si id facis de Noct, Surgendo ad matutinam,
renova exspectationem Intusum, et amore dei Surgendi
ad laudem Divinas: Fac invado ad divina breviter
textum, et modo, quo tractatum habes post prolema-
tinas: Vbi, et per legem mente pie chiando: Omni
deus hodie omnia legitas ff. deinde orationem preparato-
riam et orationem devotam ora, et pia reflexionem fac
coram ipso velis stare, loqui, quem laudare, invocare
hij Surgendi ff. ne supra n. 103. Insuper et.

Quod si ment sit ea hora et tempus Surgendi: Ora
devoti, Brevis Matutinas, Scripto tibi in Noctibus
datis, et Notas, Renovando Intusum, adjuvando et
alia ibi usmata, et manuscripta. Quibus persalutis
confer te ad alia agenda, tibi ex officio, obedia, et S. Ordinis
Inhibito, et disordinata tibi facta distribuere temporis
memento ~~et agenda~~

P. Vbi modo, ne pie ac Religiose ad Noctem Te
Cubitum conferas, Observe Saptia.

Imo: Si in conventu et Residencia fueris, nisi inevitabi-
liter excuseris, cum Religiosa committis, si cum Socio
Religioso tantum Religio constitutus fueris simul cum
eo si tempus et occasio admittat, Si vero, quotidie in-
dispensabiliter antequam Cubitum eas, Solitas in S.

Ordo Praes Vesperinas cum prescripta Ora-
tione, eademque consuetudine deinde et solida etiam in
particulari absolvo, vult. Syrtias laureo. ahij
solida, et jam nota ea quotidiano usu per Novitiam.

His addi ex Prelibus Matutinis, Proo Te Huius
Trinitas J. Vesp ad Deum Tibi ago Infinitas J. Intra-
tione, hoc facta mutare: Spiritaliter vobis quod me ex
nihilis creaveris, redemeris, per J. Reliquum Vocaveris
et hodie multis precandi occasibus in Novitiis, et hanc
diem ad tui gloriam transigere concesseris.

Praes examine Contra, etiamque Contritione de
totius diei, et per totam vitam compenditibus, precibus,
fatisque emendationis proposito, ac petitione Venia: Offer
Deo omnes totius diei actiones, dabo. Omni Deo in Uterio
Intentionis, amarissime Passionis, meritorum Operumque Tibi,
cogniti Tibi J. Tibi. D. V. M. Vesp. Tibi offero omnia
hujus diei omnia cogitata, dicta, facta J. O Pater etiam
accipi preciosissimum Tibi Tui Sanguinem pro oblatione
et satisfactione omnium peccatorum meorum, et emendatione mea.

150. Edo. Immediatè ante cubitum, Contra mala Som-
nia, et phantasmata, ac diabolicas illusiones muniri te
Benedictionibus Tui Praescriptis, et Venetis post Prelib
Matutinis vult. Benedicat me Deus P. J. Deus Hara-
cennus. Pax dñi omni J. C. J. Deus me benedicat. Et
Fidelium et J.

Dum vobis cubitum et confers, facit. In cubito bona
Somnia, quietem capienti, et surgendi tempore debito, dabo.
O Dulcis et amantissimus J. Tibi. in Nomine Tuo cubitum
venio, tacum quiescere, et Tui tempore debito Surgere
volo. Deus amore Tui: quia sic vis, sic Tibi placeat, sic ordi-

Gio. Ut prematurus, ac protidie et disponas ad Iner. 15. t.
tam Mortis locum, ad desiderabilem foris Mortem
Sed ante, Sed dum jam ad Latum te contulisti, Obser.
wa Spem Praxim à piis Viris usuatam. 1. In
cens in Luto, legita te, veluti ex eo in amplius Luto.
thurum. 2. Toti mundo, rebusq; ejus valeat. 3.
Testamentum Spiritu ratifica: Hoc Testamentum In-
veniri et in quibusdam Libellis Precatoriis, et Asse-
tius, et si aliquid quis tibi Ordinare Recollationis
Christo eos altus ibi contentos facias in te, et Spiritu
illud Testamentum, ac protidie à seipso iterari, In hac
mente à Vbo Dno: Renovo Testamentum meum Spiritu
jam factum, et Tibi à Deus meus Notum! 4. In-
carnatam Eucharistiam, et Sacramentum unctiois Spiritu Sumi,
desiderando illud si possibile fore et modo, et in articulo
mortis sumere. 5. Elie breviter actus, posui
articulo velles elie, Dico: Credo, Spero, amo et O Deus
meus Super omnia! Dico de oibus pñis tuis et amore
Tui: Condono oibus meis inimicis J. omnia: Fiat Voluntas
tua: Desidero Te videre O Deus meus et omnia J.
6. Agonizanti in brachiis Xpi, et articulo mortis ejus
B. Virginis, et B. Mariæ articulo mortis tua comenda, et
tibi: Dico: O Jesu mi agonizans pro me in brachiis! Ag-
nia, et mortis tua comenda, et unio, agonie, et mortis
meæ, Mors tua, sit Vita omnia et dulcis et amarissi-
me Jesu! Tibi quoq; O B. V. M. rebusq; B. Pa-
troni mi, et Elie tui iam comendo J. 7. In
menus Sine Trinitate, Jesu Xpi, B. V. M. et B. H. Spi-
ritum suum tradidit: Dico: Totus In Menus tuas O Sine
Trinitas, Dulcis et amarissime Jesu, Mater mea V. M.

vobisq; S. Pat. et ois S. comundo, et hanc Spiritu, et
ultimū habitum Vita mea! 8. Vultu Ultimo
anhelitu, et Sussurro, Nomina devoti, Jesus, Maria,
Joseph, et tris ingemina; et sic obdormilocompositis
membris in modum Cineris super pectus.

Hae Singula Te Charissime, quotidianis Non, Deum
in Legitima precum ac Consuetudinem, prefatis, vel Confi-
mitibus artibus pro fervore Spiritus tui, ad libitum
Scribitur chieris, hoc experientis quem dulciter som-
nus et quietem Capis, capientis in gravi infirmittate, et
articulo mortis huius S. precis quotidianae dulcissi-
mum, et consolationem fructum, huius S. Preci
Inlicita mortis hora, Te semper bene paratum Inve-
niat, et in articulo mortis Conventus in Vita hoc
chieris artus, pariter vel Vultu, vel mente chieris
tibi Senecta Consuetudo Suggesta, et Altissimus chieris
endi gratiam non Subtrahet.

De Regulis

De Regulis Modestia, Urbanitatis, et Civilitatis
et Religiosa Externa in Communi.

De his trias Regulas Div. Bonav. in Specul. designavit,
Sed quia non semper haberi possunt cum ad manus, Scripta
ad Vra quorumq; Littera vobiscum deferri consepit Est,
Deo pro comoditate, et utilitate Vra compendit et eo
exemplata hic vobis exhibentur Saepe per diem summi
legenda et releghenda; Nam si ideo intubulatur Spl.
vultum disciplina ad Novitios, quasi pro illis solis, et
pro solo ipse Novitatus servile, Sed ut ex illo Novi-
tij ac alij Juvenes Religiosi primis Statim accipiant

instruantur et adiscant qualiter reliquo Vita fori in
procurandis Statu, officiis, et Reati Modestiam, humanitatem
Civilitatem, ~~et~~ Verbo, Disziplinam Religiosam ^{et} exteriorem ob-
servare debeat.

Disciplina Religiosa ita nominata à S. Bonav. 153
vocatur etiam Honestas, Spiritum quendam actionis exterioris
superius pulchritudinem et decorem; vocatur Civilitas,
Verbanitas, Humanitas, Comunitas and vocatur et
est Modestia Religiosa, De: Verborum, actionum, et
motuum exteriorum totius corporis debita moderatio.
Si hujusmodi Religio tum in suis Vitiis, discursu, con-
versatione, actionibus, motibus exterioribus, ita se ex-
hibet, ut nihil inhonestum, aut inurbanum, aut dissolutum
aut scandalosum, si indecorum, in eo exteriore, sed in eis
modestus, venerandus, maturus, humanus, humilis, et
mansuetus; unde ubi, inapprochabilis, inapprochabilis
amabilis, et edifications apparet. Sed ut ostendat
Religiosa exteriora, cum exteriora Virtutum præsertim, honest-
atem, Veritatem, humilitatem, mansuetudinem, sinceritatem, gra-
vitatem, humanitatem, et civilitatem in se vixi comprehendat,
et erigat.

Hæc Civilitas seu Modestia Religiosa exteriora, à Vir-153
tutis simpliciter una ex simpliciter necessariis tum Religiosis,
tum ipsi Religioni tum ad propriam, quem ab eorum se habet
procurandam deo affaria. Nam nulle Virtutes Religiosas
aut Religiosas ita commendat, ita epiq. ad imitationem et bonam
procurat, amorem et affum coniungit, proximam dispartit, et
ad imitandum disponit. Sicut Modestia, et civilitas Religiosa
exteriora. Sicut à q. n. Nihil Religiosum aut Religiosum conten-
tigitur, et

et ad Dei Gloriam, et salutem aliorum procurandam inceptos
redditis. Sicut defutur, et neglectus Modestia exterior, ac
Vitia huic opposita, ut Luxu, dissolutio, levitas, mul-
ti. & Stultilogium, garrulitas, temeritas, contumacia,
ira, falsa pollicitio, inurbanitas, temeritas, jactantia, qu-
lositas &c.

Constat enim Oculis capere, quod
ille Religio, ac in Religione magis altimatur, amari,
ac plus procurare ac promovere Gloriam dei, conversionem
ac salutem animarum, in quibus magis ardet Modestia Eligit
exteriora: Quia huius iudicabit, et moveretur Deum ea,
quod exteriori apparent: Nec mirum: Nam Iudicia dei.
Bonorum. Exteriora compositis corporis & interiori deosce
composita mentis ac huiusmodi bene disciplinati, id
quod huiusmodi omni constitutus, ac indisciplinatus,
exteriora disciplina quidam visus velis, diu simulare non
possit, quoniam interiori defectus, et vitiis affusus, latifusus, et
inordinata passiones, inhiat. Si exteriori non prodant.
Et ideo ait de his alio Seraphim C. 3. Levanda est ac
gloria exterioris disciplina, quod modum Eligit, et
habilitationis profectus spiritus habitus est, Cupio deus
fio lignum est neglecta consuetudo, et interioris levitatis.

Et ideo S. P. R. Francis. Rogat, vult, et ardet in suis
tribus Cap. 3. Reg. Consilio, moneo, et exhortor Deo
meos, per quidem, in Deo Deo Deo, ut non litigant, neque
contendant verbis, nec alios iudicant, sed sint, milites
pacis, modesti, mansueti, et humiles, domiti loquuti
in oibus sicut debet.

154. Quare Charissimi! Si pax et quietem ac fidem, si
dei gloriam et salutem proximis serio promovere, si. Si. Si. Si.
mis.

et Vram etiam fama ac honorem conservare, et promo-
vere, Si coram deo et hominibus accepti ei velitis, Semper
et ubique, foris intusque inter quoscumque observare mo-
destiam seu civilem elipsam honestatem, modestiam, Reli-
giosam castitatem, Refulescens de his hic affigentes, et in
memoria imprimite, et quotidianis usu in praxim, ac
exercitium ac habitum cadendi deducite. Pro quibus

Lex. De Sine Regula Generalis Modest.
ha, civilitatis, honestatis, et reliqua disciplina Religiosa
castitatis. Re. Ama est. Ut Modestia.
Religiosa castitatis Semper et ubique, etiam dum soli sumus,
praecipue tamen in publico locum alius, et alio studio ob-
servandum et vel omnino, ut ait S. Bon. in Spec. disp.
p. i. c. 7. Ut neglecta generet scandalum, vel ludibrium,
bona imitationis exemplum.

Exant contra hanc Regulam Amo. In dum soli, aut
extra conspectum Superiorum sunt, nullum in Vbis, amicis,
colloquiis observare modestiam, Publicis Honoris obsequium,
charitatem mutua in observant ad invicem: et ideo quia
in Claustro, et inter suos innoxierat, innoxie se ad-
versant, etiam locum alio, et in publico tales facti
sunt. Nam ut ait mox cit. S. Bonav. ibidem: Si pro-
prie observant in occulto negligimus, dum quosdam in
publico diu exercere non volumus, aut imple id, quod
in Nobis non est, Simulare conantes, irreverentiam et ab-
ominos incepto, et non monito apud ceteros.

Exant do. In eadem omni conspectum homi-
num constituti: Sine ulla respectu erga Deum, Angelum
Sed ludum Praesentem, ita indisciplinatio, inordinatio,

et incedi se habent in libu et compositione membrorum,
in Vion, gressu, tactu, gressu, et aliis actibus exterioribus,
ac si nō dūto, nō Angelus ludos sicut, videt
esse taliter agentes: quales tñ agere loiam hoibus
i ex sole putari et respū hūmō timēre agere; Cum
tñ dātē S. Dom. p. i. C. ib. Tam dēi, quā Angelū lu-
doris aspātūm Vapōi, timēre, ac praesentia videri debet
amus; Vident enī Angeli ludos omī nra opera, videt
Deus, magis actus ipse Deus et Index nō, videt etiam nos
ipsa consue nra, et hae tētibz et accensatōe erit cor
quā facimus: Si autem magis Veneretur a spectu
hominū quā dēi et Angelos ac ppria loiam, in nō
i i actus dēi hūi vīno amor, nō sūt salū vni
Ali sūm, cum magis cupiāt hoibus placent, qm dēo;
Sicut enī Deus cor potissimū respiciat, oō tñ dātē,
ut internā modestia et Reuerētia erga Deum, extēria
quāq; correspondeat.

158. 2da Regula i. Invisio modestia et Reuerētia
Alia autē dēterius sūt in oculis, sūt loiam hūi
sūt, ex serio, sūmō animo, et ea nōtōe ac sūt pō-
cessat, prout i dēo, Superioribus, i ipsā nāā dēvotus
i: et nō ex respū hūmō, Simulacri, adulationi, aut Va-
na complacentia.

Errant pōtētia hanc Regula pōtētia in dē-
hijōi, qui ad imitaciōem Sanderum sūt actus extē-
nos modestia, sūmō animo, humilitas i ex ppria amore,
hyperis, vana complacentia, ambitione, i ex aliā
Simulacri, i falsa politica essent: Quā ut pōtētia
Deo sūmō animo ut diabolum totā vīta fugi sūt pōtētia.

3^a Regula est: In exhibenda aliis, seu oris, 159
seu extraneis urbanitate, et civitate, & fide accessus, De
ad imitationem modi politici saularis; quia nimia urba-
nitas, excessiva Ceremonia, et Complimenta sunt odi-
sa, et plerumq; ea mente minus sincera procedunt, et
modus politicus saularum, pauperem Franciscanum
non delectat; Atq; eadē Schola Urbanitatis saularis,
q̄ Urbanitatis Elysae, et Sage quod in saulari deo-
i, in Religioso induens est.

2^a Regula ē: In oibus antequam nris eator. 160.
ois apparet una cum modestia, etia Maturitas, hu-
militas, et benignitas. Ita S. Bonav. lib. 2. c. 11.

Maturitas videtur, ut n̄ sit quis levis ad horrendum,
promus ad risum, curiosus, verbosus, & ioculosus. Ma-
tunitas enim inquit intus mentem componit, et totum
corpus exterius ab insolentia indotat. Hae caput regit
ut barba inde circumferatur, Oculos ne vagentur, au-
res ne curiosi auscultent, linguam refrenet à vanis
otiosis, manibus ab inutilib; occupationib; diffusus, pedes
ab insistentibus distractionib; agitantib; et totū corpus
ab inquieto motu cohibet, ois. Dum quod dāc exponit.

Humilitas deprimat Cervicem, humile foras res-
ponsum, gestus componit, se nris minimos locat,
Offertacem, singularis fugit, ad aliorum obsequia pro-
ptum, agilem facit, ad opprobria tacitum, ad honores
oblectos vitandum, facilem ad conpatendum, difficilem
ad indignandum facit.

Benignitas facit emabilem, et compassivum afflicto,
tractabilem, flexibilem ad locata, communicativa sij
let.

et suad. xxi, elysi jucundum, hilarum, sociale, nullum
periculum, si tamen iudicatum, ac oibus gratum, et gra-
tiosum. Ubi Humilitas reddit inimitabilem, Benevolentia
amabilem, Maturitas Venerabilem. Hae dic. Bonae
Hae de Regulis Galibus et universaliis Elysi discipli-
nae ratione. Jam sit de Particularibus

S. I. Regula.

De Regulis Modestia, Mansuetudo, Urba-
nitas Elysi externa in Uso Linguae, dis-
cursu, et Conversatiōe cum aliis.

1ª Regula. Nulla locutio, si dicunt-
sus quisquam ille sit, fiat enim clamore, seu voce
alta et clamorosa, dum quaedam submissa, et duri,
virili tñ, et si effeminata si affulata Voel. Ita s.
Rom. p. i. c. 20. Et Tactum dat: quia Clamorositas, et
Utriusque asperitas, loquentium Elysi plurimum et dicitur,
et deturpat: Submissa enim vox sua est Aspera / indi-
cium et Submissi animi.

2ª Regula. Quavis locutio sit mitis, et
mansueti, I.e. sine Ira, indignati, et Impetuositate.
Hoc docuit S. Paul. Ignominiosum C. 3. v. 2. Omnes
ostendentes mansuetudinem ad oēs. Docet et Not. s. 1. 1^a Regula
triercha C. 3. Regula, ut scis huius sint Mitis, mansueti.

3^a Regula. Quavis locutio sit pacifica. I.e. si
ne litigiosa Contradictioe, si irritigiosa contentioe Utriusque.
Unde et si Scholastica, si alie onae diversam sententiam
opinionem, raris modesti, humilibus, absque contentione
alacritate proponi debet, ad manifestandum puri Veritatem,
si vō iteo, ut unus alterum confundat, aut convincat.

Hanc Regulam Specialiter recitat nobis S. M. Patriarcha
Litt. Cap. Reg. Non litigent, nec contendant Vbis, & suis.
Contra hanc Regulam errant in Alys, dum de qua-
piam mea Scholastica v. alia suis opibus, sententiis
pertinaciter aliorum viriliter, clamorosi tuerentur,
Vbis contendant, ita ut subinde in mutuas contumé-
lias, commata deveniant.

lib.

2^a Regula. Vis Sermo sit Charitativus, i. e.
ab omni detractione, contumelia, aut gravissimo, similitu-
lencia, murmuratio de alio live presente live
absente, penitus alienus. Item: à Vbis modicibus,
directis v. indirectis punctis, aut ad alterius con-
fusionem iniuriam tradentibus. Si enim docet
nos Vis. Bon. p. i. c. 23. Si loqueri de absente, vel
sermo cum prope affuerit, et auscultare.

3^a Regula. Quodvis loquens sit humilis, nulla
radolens Superbia, praesertim vis iactantia, v. gloriatio
de se, v. de suis diligentis caveatur. Iactantia enim tam-
des, qm loquens multum exosa, privae bene factae men-
tis, et loci administrationis v. laudis, quod iactans intendit,
despectum et inhonorem contumaciter adferre solent.
Vide circa h. Reg. S. Romae. p. i. c. 20.

4^a Regula. Vis loquens sit quietus, pacificus, ac-
tus, et serenus, eodem sensu, et sereno vultu, sine ullo
signo turbatae mentis, inordinatae commotionis, aut passio-
nis, aut terro, v. aversionis, sine inordinato membrorum
Capitis, manuum, & motu. Legi eundem ibid. c. 20.
Errant q^{da} h. Regula, qui plus manibus, qm ore loquuntur.

Item: qui tristis & melancholicus faciem ostendentes, Vultu ad
fastidium, & impotentia profertur, et inconstantia Vultus et
afflu, ac modo loquendi, videtur, inordinatam, et inconstantem
mentem satis patitur ostendunt.

103. 7ma Regula. Eritis sermo et discretus sine
omni lum Similitudine, et Veritate, ita ut si tunc ab omni Similitudine
amulsi, aut quavis mendacis, et dupliciter, Deinde à qua
vis hyperbolica laudis sic penitus abstinere. Maxime
qualem commendat Spiritus S. Eccl. 37. v. 20. Habe omnia
opera Verbum verum procedat tibi. ac S. Don. loca non
littro. Hae enim S. Paulem, et magis Ellyse con-
templari ac eorum faciem, et suam Ellyse fama
bona, et admirationem omnium; cum in Ellyse turpis-
sima sit, in vultu ei mendacem, falsum proferat.

8va Regula. Omnis Locutio erga res sit
humana, Urbana, suum cuiusque honorem defertens, et omni
exultantem, et virtutis inculcis aliena. Hoc vult abso-
lute Apud. ad Rom. 12. v. 10. Ut Simus honore gravi-
mentis invid. Hoc S. P. N. Francis in Elly. ac Simus. Hoc
nec loquens / id. cum defuit humanitatis et Urbanitatis
oibus sunt dicti, pro qualitate ng. Satus et personae
loquimus.

9na Regula. Omnis Locutio sit seria, et anti-
lis, & necessaria, à semelocis, magis, iocis, et vultu otiosis
aliena; Otiosa enim Vultu aut S. Don. ibid. c. 20. si lon-
gum, Ellyse dignitatis. et S. Bernardus lib. 2. de Contem-
c. 13. ^{Regula} Contem. Paulem Loc. Magis Loc. in omni Satus
^{magis} aut Ellyse Philosophia: Unde novit Div. Bonav. Princip
Loc. in publicum præmuni tepidum et hō Satus à vultu
oibus abstinent.